

Kopaničiarsky kuriér

NOVEMBER

ROČNÍK II

11/2025

Aké tajomstvá skrýva
história nášho regiónu?

autor foto: Martin Kovanič, kopaničarskenoviny.sk

Myjava je
Senior
Friendly

Veľké zmeny
v autobusovej
doprave

Návrat
Myjavskej slivovice
po sto rokoch

Vychádzky za tajomstvami minulosti

Ak máte radi povesti, lákajú vás tajomstvá dôb minulých alebo jednoducho radi spoznávate lokálne dejiny aj inak, ako len z encyklopedických údajov, môžete aj v kopaničiarskom a podjavorinskom kraji navštíviť miesta opradené legendami. Miesta s pohnutou históriou či zvláštnou atmosférou. Zvlášť v tomto jesennom období majú isté lokality osobitý charakter. Niektoré sú notoricky známe, o ďalších ste doteraz možno ani nevedeli. Tak vám ich v krátkosti predstavíme...

Šjonfy

Tak ako inde na Slovensku, aj na myjavských kopaniciach z ľudovej tvorivosti a fantázie našich predkov vzišli strašidlá známe z rozprávok a povestí. Všakovaké príznaky, čarodejnice, vodníci, poludnice, škriatkovia či vlkodlaci. Ale vedeli ste, že je tu aj jedno miestne „strašidlo“ typické len pre My-

javu? Je ním príznak bezhlavého kňaza prezývaný Šjonfy, ktorým v minulosti Myjavčania strašili deti. Strašidlo sa spomína napríklad v básni Jána Trokana, v monografii Júliusa Bodnára, či v knihe Myjava našej jari z roku 1968. Jeho meno je skomoleninou mena skutočného katolíckeho kňaza Adama Šimonffyho, ktorý v Myjave pôsobil v rokoch 1760 až 1772. Tvrdím a nekompromisným vystupovaním sa mu nielenže nepodarilo povzbudiť veriacich k lepšiemu duchovnému životu, ale dosiahol pravý opak. Strašidelná legenda viažuca sa k jeho myjavskému pôsobeniu tak podľa všetkého odzrkadľuje to, aký mali k nemu kopaničiari vzťah. A keďže bol po smrti pochovaný pod dlažbu kostola, nedal vznik tohto myjavského prízraku na seba dlho čakať. Šjonfy sa vraj z času na čas zjavuje ako príznak nesúci pod pazuchu vlastnú hlavu a ob-

chádza kostol. Kto vie, možno práve vy budete mať to šťastie a za nejakej bezmesačnej noci ho tu zahliadnete...

Hrajky

Na pamätníku na vrchu Hrajky, nad myjavskou mestskou časťou Turá Lúka, môžeme čítať tento text: Pamiatke popravených evanjelikov dňa 27. a 28. júla 1672. Pravdu Božiu sme hájili, násilie nás zdeptalo: z mučeníckych našich hrobov, slnko života zas vzplálo.

Táto poprava bola trestom za takzvanú Turolúcku vzburu proti vizitácii Veľkoveľkvaradínskeho biskupa Juraja Bársonyho, ktorého tam vyslal vtedajší pa-

ný a zranenia utrpel aj sám biskup. Daniel Krman ml. ho s nasadením vlastného života odniesol na faru, kde mu jeho manželka rany ošetrila. Mŕtve telo Jána Bársonyho bolo odvezené do Skalice a tu ho v kostole sv. Michala pochovali. Nad jeho hrobkou je obraz s výjavom Turolúckej vzbury, ktorá bola kruto potrestaná. Mučení a popravení boli dvaja richtári Turej Lúky, a to za časť patriacu Brančskému panstvu, za časť patriacu k Čachtickému hradu a ďalší občania. Ich mená nepoznáme. V čase výstavby pamätníka v roku 1938 ešte nebol zápis z procesu známy. Ten zverejnila až v roku 1955 Alžbeta Gácsová v knihe Dokumenty k protifeudálnym

novník Leopold I. V sprievode mal cisárskych vojakov i svojho brata, hlavného notára Jána Bársonyho. Turolúčania vedeli, čo je cieľom tejto vizitácie, na príchod sprievodu sa pripravili, vyzbrojili a čakali odhodlaní brániť svoj kostol. Pridali sa aj Bukovčania. Brat biskupa bol v potýčke smrteľne rane-

bojom slovenského ľudu.

Hrad Branč

Hrad nájdeme v obci Podbranč, časť Podzámok a od Myjavy je vzdialený len asi 11 km. Ide o zrúcaninu pomerne veľkého hradu, ktorý v minulosti strážil obchodnú cestu

vedúcu zo Slovenska cez Malé Karpaty na Moravu. V 13. storočí ho dal postaviť magister Aba z Hlohovca. Hrad neskôr patrili aj Matúšovi Čákovi Trenčianskemu, uhorskému kráľovi Karolovi Róbertovi či českému kráľovi Žigmundovi Luxemburskému. Posledným vlastníkom Branča bol František Nyáry, ktorí tu väznil kalvinistov a evanjelických kňazov. Im je venovaný aj pamätník postavený na hrade. Po presťahovaní sa panstva do kaštieľa v Sobotišti zostal hrad prakticky opustený a stal sa ľahkou korisťou Turkov, ktorí ho vypálili. Hrad Branč postupne prešiel časťou opravou a uskutočnil sa tu archeologický prieskum. K tomuto hradu sa viažu aj dve povesti. Prvá z nich hovorí o stavbe hradu Branč, ktorý vraj začali pôvodne stavať na inom kopci. Raz sa pri robotníkoch zastavil chudobný pocestný a pýtal si od nich kúsok chleba. Tí sa však nechceli svojej obživy vzdať a až na veľké naliehanie po neobytnom pútnikovi s hnevom hodili kúsky bochníka, ktoré sa rozkotúľali v tráve. Keď to tajomný pocestný videl, chlieb nepozbieral a skríkol: „Nech vás a vašu prácu vezme čert!“ Kúsky chleba sa v tom momente premenili na kamenné balvany, ktoré tu údajne ležia dodnes. Ale to nebolo všetko. Na ďalší deň ráno po príchode na hrad robotníci zistili, že to, čo doteraz postavili, niekto zrúcal a kamene či drevo určené na stavbu Branča preniesol na druhý kopec. Nech sa akokoľvek snažili, úkaz sa opakoval noc čo noc. Vtedy si spomenuli na pútnikove slová o čertovi a keďže sa báli priečiť sa tajomnej moci, ktorá im ničila prácu, postavili napokon hrad Branč na mieste, kde nachádzali ráno prenesený materiál.

Nuž a tam stojí hrad dodnes. Druhá povest spomína brančskú Čiernu pani, ktorá sa tu vraj zjavuje. Ide o priberčivú dcéru jedného z hradných pánov, ktorá si za svojho života nechcela vybrať ženícha, až ju nahnevaný otec preklial. Dievčina sa tak po svojej smrti začala zjavovať ako duch v čiernych šatách na hradbách, odkiaľ vyzerá svojho ženícha, ktorý by jej slúbil vernosť a zlo mil kľatbu.

Tak čo, chlapi, nepokúsite sa ju vyslobodiť?

Žalostiná

Vrch Žalostiná nad obcou Vrbovce neďaleko slovensko-moravského pohraničia je najvyšším vrchom Žalostinskej vrchoviny v Bielych Karpatoch. Má nadmorskú výšku 621,5 metra, je nezalesnený a ponúka turistom pekné výhľady do okolia. Stojí tu i turistická rozhľadňa.

Názov vrchu je spojený s povestou, podľa ktorej raz matka variaca obed poslala dcéru po vodu do studničky. Tá sa tu však zarožprávala s milým a keď stále nechodila, nahnevaná matka ju prekliala slovami: „Bodaj by si na mieste skamenela!“ Nuž a ako riekla, tak sa i stalo. Dcéra sa pri studni na kameň premenila. Popoľudní sa ju matka vydala hľadať, no namiesto dcéry našla len kamennú sochu bez života. Nešťastná sa rozbehla na blízky kopec kričiac: „Ja matka žalostná, čo som to len vykonala!“ A obyvatelia okolitých osád tvrdia, že odvtedy matku vídať po veterných nociach, ako na Žalostine, ktorej dala svojim neuváženým slovom a skutkom meno, hľadá svoju skamenenú dcéru, žalostne

narieka a jej plač roznáša vietor do všetkých okolitých kopaníc.

Žurkov mlyn

Vodný mlyn v obci Vrbovce – časť Záhrady, nazývaný aj Horný alebo Žurkov, patrí k jedným z mála zachovaných technických stavieb svojho druhu v kopaničiarskom regióne. Meno má po jednom zo svojich majiteľov, ktorý sa dostal aj do povesti tohto kraja. Podľa nej sa počas svätajanskej noci, keď sa v horách otvára zem a zjavujú sa poklady, vybral istý Žurek spolu s dvoma kamarátmi do Bučkovej jamy pod Žalostinou nejaký ten poklad nájsť. A skutočne tu našli miesto, z ktorého vychádzal modrý plameň označujúci skryté bohatstvo. Muži nelenili a pustili sa do kopania. Keď už videli pod vrstvou zeminy uchá hrnce plného dukátov, ozval sa v povetří zvuk, akoby ktosi na gajdy vyhrával. To však kopáčovi nijako nevystrašilo, no keď sa k zvláštnej hudbe pridal silný vietor, až sa vysoké stromy k zemi ohýbali a neďaleko jamy zaryčal býk, Žurkovi kamaráti sa naľakali a utiekli. Len Žurek nie. Ten zostal a pokračoval v práci. Nevystrašil ho ani víchor, ani prízračný býk, ktorý obchádzal okolo pokladu. Napokon sa pri Žurkovi zjavil samotný tajomný gajdoš a vyhrával tak silno, až to búrkou pripomínalo a dunenie sa rozliehalo široko ďaleko. Ani on však neprinútil Žureka, aby prestal a ten si ho vôbec nevnímal. Gajdoš sa nahneval a hodil do Žureka svoje gajdy so slovami: „Tu máš peceň! Nos ho medzi plecami, keď ma nechceš počuť. To máš na pamiatku!“ A zmizol. Omráčený Žurek sa prebral až za svitanie a hoci cítil, že ho čosi na chrbte tlačí, nevenoval tomu veľkú pozornosť, ale pokračoval v dolovaní pokladu. Naozaj sa mu podarilo hrniec vytiahnuť, peniaze odniesť domov a za ne si neskôr kúpil mlyn, ktorý odvtedy volajú Žurkov. Tu sa však povest nekončí. Pokračuje snahou jeho dvoch kamarátov, ktorí z Bučkovej jamy v noci utiekli, získať podiel z nájdenej pokladu. Ich spor sa dostal až pred panský súd, kde Žurek vyhlásil, že sa s pokladom podelí len vtedy, ak sa bude môcť spravodlivo

podeliť aj s hrbom na chrbte, ktorý dostal ako nechcený dar od tajomného gajdoša. Súď jeho argument uznal a keďže sa o hrb podeliť nedalo a ani o to nik nestál, peniaze, mlyn i hrb napokon zostali Žurkovi. Ak náhodou pôjdete niekedy okolo mlyna, spomeňte si na jeho majiteľa, ktorý mu dal meno i na tajomného gajdoša, ktorý vraj počas svätajanskej noci stále vyhráva v okolí.

Nekrštenec

Pri Žurkovom mlyne ešte chvíľu zostaneme. Presnejšie v jeho okolí, pri jarku, ktorý zbierajú vody z Vesného vrchu má nad mlynom aj dnes pretekať. Tento jarok kedysi prezývali Nekrštenec podľa mrazivej povesti, ktorá sa k nemu viaže. Jedna dievčina čakala nemanželské dieťa – podľa jedných vlastnou vinou, podľa druhých bola znásilnená Turkami. Nech už to bolo tak či onak, hanbila sa a nevedela svoj údel niesť. Jednej noci sa vytratila z domu. Nikto nevedel kedy a kam šla a čo robila, ale netrvalo dlho a ľudia prechádzajúci v noci okolo jarku, ktorý tiekol z Krúhova pod Vrbovcami nad Žurkovým mlynom tvrdili, že sa odtiaľ ozýva detský plač. Dokonca tam podaktorí videli chlapca, ktorý sa ich pýtal, kde je jeho mamička alebo či oni nie sú jeho mamička. Keď mu odpovedali, že nie, stratilo sa chlapca v jarku a nariekalo:

*„Mamička ma pochovala,
pokrstiť ma nenechala.
Oj! kedy mňa vykopete,
a ku krstu prinesete,
nekrštenca nešťastného,
pod kameňom schovaného!“*

Nuž a odvtedy začali ľudia jarok nazývať Nekrštenec, podľa nepokrsteného dieťaťa, ktoré bolo údajne v jarku pochované.

Žandársky most

Medzi železničnou stanicou Stará Turá a výhybnou Paprad, na trati Veselí nad Moravou – Nové Mesto nad Váhom, sa nachádza takmer 254 metrov dlhý železničný viadukt, ktorý v minulosti získal ľudový názov Žandársky most. Súvisí to so skutočnou udalosťou, ktorá sa tu odohrala 20. apríla 1854. V ten deň dostali dvaja

členovia myjavskej žandárskej posádky – Ján Kocourek a Jozef Liberský – rozkaz pokračovať v hľadaní dvoch vojenských zbehov potulujúcich sa staroturianskym chotárom s cieľom chytiť ich. Keď na voze prechádzali po ceste pod Papradou, všimli si tam dvoch neznámych mužov. Pristavili sa pri nich a jeden zo žandárov zišiel z voza požiadať neznámych pútnikov, aby sa legitimovali. Jeden z nich siahol do vrečka, no namiesto preukazu vytiahol pištoľ a vystrelil na žandára stojaceho pred ním. Zasiahol ho priamo do srdca. Vzápätí druhý zbeh schmatol pušku mŕtveho žandára a vystrelil ňou na jeho kolegu na voze. Ten takisto na mieste skončil. Zločinci so zbraňami následne pod hrozbou násilia donútili mlynára v časti U Podhajských, aby ich ukryl vo svojom mlyne. Tu zostali tri dni a potom sa z kraja vytrhli. Žandárom sa ich už nepodarilo vypátrať. Zavraždených žandárov pochovali na staroturianskom cintoríne a na mieste tragédie pod viaduktom im postavili pamätník, ktorý tam však už dnes nenájdeme. Časom sa však podarilo pamiatku obetiam tejto smutnej udalosti obnoviť, a to osadením pamät-

a najzáhadnejšie. Leví podiel na tom má samozrejme pani Čachtického hradu Alžbeta Báthoryová, prezývaná Krvavá grófka. Tá za svojho života údajne kruto umučila a zavraždila až 600 mladých dievčat, časť z nich práve v priestoroch hradu a kúpala sa v krvi v domnienke, že si tak zachová večnú mladosť. Po odhalení jej zločinov palatínom Juraľom Thurzom bola odsúdená na doživotný žalár a zomrela na Čachtickom hrade v roku 1614. Miesto jej posledného odpočinku je do dnešných dní záhadou. Báthoryová mala byť potajomky pochovaná v krypte čachtického kostola, no archeologické prieskumy túto informáciu nepotvrdili. A legendy hovoria, že sa ako Biela pani dodnes zjavuje za temných nocí na čachtických hradbách, nad priekopami, kde skončili jej obeť.

No nie je to len hrad spojený s temnou a krvavou legendou Alžbety Báthoryovej, ktorý vás bude zaujímať, ak do týchto končín zavítate. Mali by ste vedieť napríklad aj to, že celé Čachtice, ktoré sa nikdy nespájali s banskými tradíciami, sú dodnes popretkávané tajomnými chodbami, ktoré

vať pred Turkami aj so svojim majetkom a ďalšia spomína habánov, ktorí chodby zdokonalili a chodili sa sem modliť. Podzemné priestory tu nájdeme aj pod Nádašdyovským kaštieľom či Drugetovskou kúriou. Časť z nich sa využíva napríklad na uskladnenie vína. Okrem chodieb sa v okolí Čachtíc nachádza aj komplex krasových jaskýň, ktorý je však pre verejnosť uzavretý.

Fakty i povesti o Krvavej grófke poznačili aj ľudovú tvorivosť našich predkov a keďže sa na hradnom kopci prelialo zrejme veľa nevinnej krvi, nebolo nezvyčajné, ak sa v okolí spomínali aj príbehy spojené s upírmi, vlkodlakmi či bosorkami. Či už tomu uveríte alebo nie, ak si na to pri svojich potulkách okolitými lesmi či medzi múrami hradu spomeniete, nebude vám všetko jedno.

lúpežných rytierov Podmanických alebo susedov z Nového Mesta či lubinských kopaníc. Ľudia si potrebovali brániť svoje majetky, úrodu, ozbrojovali sa... Zbojníci ukrývajúci sa v horách nad Hrachovišťom prepadávali ľudí idúcich na jarmoky, furmanov s tovarom, ba odvážili sa aj do domov. Z dobových zápisov vieme, že jedného zbojníka – Hubinu z Haluzíc – tu v roku 1535 chytili pandúri z Beckovského hradu. A keď už hovoríme o zbojníkoch, medzi najznámejších v tomto kraji patrila na prelome 17. a 18. storočia Hrajnoha pochádzajúci z myjavských kopaníc, ktorý zbíjal predovšetkým v Bielych Karpatoch. Ale zabránil aj do oblasti kysuckých Javorníkov. Niektoré legendy uvádzajú, že bol istý čas členom Jánošíkovej družiny.

Velký Plešivec

M. Hrin

nej tabuľky na jeden z pilierov mosta.

Čachtický hrad

Malá obec Čachtice neďaleko Nového Mesta nad Váhom a pri nej sa vypínajúci Čachtický hrad postavený po roku 1260 sú lokalitami, ktoré poznajú ľudia nielen na Slovensku, ale i v zahraničí. A v zmysle nášho putovania za tajomstvami minulosti ich možno považovať za tie najlegendárnejšie

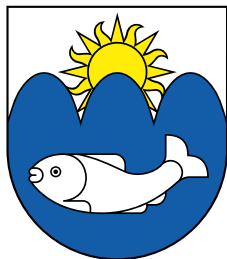
vraj viedli do Nového Mesta nad Váhom a odtiaľ dokonca až do Vrbového. Časť z nich sa dá vidieť aj dnes a niektoré sú také veľké, že by sa cez ne dalo prechádzať na voze. Legenda hovorí, že chodby využívala sama Báthoryová na to, aby sa nepozorovane vedela dostať z hradu a ukryť sa pred spravodlivosťou po svojich krvavých výčinoch. Iná verzia hovorí o budovaní katakomb miestnym obyvateľstvom, aby sa tu mohli skrý-

Z Čachtického hradného kopca, ktorý je mimochodom národnou prírodnou rezerváciou, sa môžete vydať po modrej značke na nenáročnú túru na Veľký Plešivec. Je to vápencovo-dolomitický vrch s nadmorskou výškou 463 metrov poskytujúci pekné výhľady na Vážsku nivu, pohorie Považského Inovca či Veľkú Javorinu. Na jeho vrchole je osadený kríž.

Ľudová tradícia hovorí, že na Plešivci sú zbojnícke chodníčky a dokonca je v ňom aj jaskyňa, kde sa zbojníci ukrývali so svojou korisťou. Zbojníctvo sa tu rozmohlo v ťažkých časoch 16. storočia, kedy miestnym obyvateľom hrozilo nebezpečenstvo či už zo strany Turkov,

zdroj: Pavel Beblavý – Vrbovčanské povesti a báje, HYPERLINK „<http://www.mariasoft.sk>“ www.mariasoft.sk, Mária Korandová – Hrajnohov poklad, HYPERLINK „<http://www.staratura.sk>“ www.staratura.sk, HYPERLINK „<http://www.krajazazitkov.sk>“ www.krajazazitkov.sk foto: M. Hrin, Vladimír Pyxl Domen, Pamětní spis o stavbě dráhy (1929)

Stanovisko samosprávy k petícií Za peknú a čistú Myjavu

Na rokovaní Mestského zastupiteľstva v Myjave v pondelok 16. septembra 2025 bola predstavitelom mesta pani Zacharovou odovzdaná a odprezentovaná petícia s názvom Za peknú a čistú Myjavu, ktorá obsahovala 928 podpisov.

Zber podpisov začal ešte 8. augusta 2025 a cieľom petície bolo upozorniť samosprávu na asocálne správanie niektorých obyvateľov a opakované znečisťovanie určitých lokalít – Námestia M. R. Štefánika, priestoru pri supermarkete BILLA, za predajňou Terno v centre a podobne. Ako bolo v nasledujúcej diskusii prisľúbené, bolo stanovisko mesta zaradené na najbližšie rokovanie zastupiteľstva v pondelok 3. novembra a toto stanovisko tak, ako bolo pripravené, by sme vám radi sprostredkovali aj v nasledujúcich riadkoch.

Citujeme:

Vážená pani Mgr. Zacharová, na základe Vami doručenej petície dňa 16. septembra 2025 s názvom Za peknú a čistú Myjavu podpísanú 928 občanmi, ktorá poukazuje na problémy súvisiace s výskytom osôb bez domova a ich vplyvom na verejný poriadok v meste. Vám mesto Myjava, ako príslušný orgán podľa zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve, poskytuje nasledovné stanovisko:

Verejné priestranstvo je určené na pobyt všetkých občanov bez rozdielu sociálneho statusu. Skutočnosť, že sa niekto nachádza na námestí a je osobou bez domova, nepredstavuje porušenie zákona, nakoľko by zo strany mesta išlo o diskrimináciu. Problém prítomnosti ľudí bez domova na verejných priestranstvách patrí k najčastejším výzvam miestnych samospráv. Obyvatelia vnímajú sedenie bezdomovcov na lavičkách v centre mesta ako neželané, čo vyvolá-

va napätie medzi verejnosťou a sociálne vylúčenými skupinami. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že bezdomovectvo nie je kriminálny čin, ale sociálny problém, ktorý vyžaduje komplexné riešenie. Mesto Myjava si naplno uvedomuje zložitú a vážnosť tejto problematiky a má za to, že sa nejedná o dlhodobé neriešený problém, ako sa uvádza v petícii. Na riešenie situácie s bezdomovectvom v meste Myjava aktuálne spolupracuje mestská polícia aj sociálne oddelenie mesta a spoločne hľadajú systémové riešenia.

Samospráva totiž musí nájsť rovnováhu medzi udržiavaním poriadku v meste a zároveň aj rešpektovaním ľudskej dôstojnosti. Reštriktívne opatrenia (napr. zákazy sedenia, či presúvanie ľudí bez domova) totiž neriešia príčinu problémov. Sociálni pracovníci sa ľuďom bez domova venujú každý deň. Ich práca nie je jednoduchá a je častokrát neviditeľná, pretože za každým osudom je iný príbeh a riešenia si vyžadujú čas a trpezlivosť. Disponujeme zariadeniami a formami sociálnych služieb, ktoré pomáhajú aj ľuďom bez domova. V meste Myjava sa nachádza zariadenie sociálnych služieb Nocľaháreň s kapacitou 21 klientov, kde majú prijímatelia sociálnej služby možnosť vyspať sa, sú im poskytnuté hygienické potreby, ošatenie, obuv, vytvorené sú taktiež podmienky na pranie bielizne a prípravu stravy. A to denne v čase od 18.00 do 8.00 hod. nasledujúceho dňa za poplatok 1,- €. V Nocľahárni sa uplatňuje princíp nízkoprahovosti (nie je potrebné uviesť svoje meno a priezvisko). V prípade, ak prijímateľ sociálnej služby hrubo porušuje dobré mravy, čím narúša občianske spolužitie alebo domový poriadok, musí zariadenie opustiť. Prijímatelia sociálnej služby tu majú možnosť využiť sociálne poradenstvo, ktoré im poskytujú sociálni pracovníci, ako rady pri riešení ich aktuálne sa vyskytujúcich problémov, ktoré súvisia s nepriaznivou sociálnou situáciou, pomoc pri uplatňovaní práv a právom chránených záujmov, napríklad pomoc pri vybavovaní úradných záležitostí, osobných dokladov, pri spiso-

vaní a podávaní písomných podaní, vypisovaní tlačív a pri písomnej komunikácii v úradnom styku a vybavovaní iných vecí v záujme prijímateľov sociálnej služby. Za minulý rok využilo túto službu 53 ľudí.

Ďalším zo zariadení sociálnych služieb, ktoré môžu využívať aj ľudia bez domova, je komunitné centrum. Komunitné centrum je nízkoprahová sociálna služba, ktorú môžu využívať všetci, ak svojím správaním či konaním neohrozujú seba alebo ostatných klientov. Doobedie je venované najmä individuálnemu poradenstvu, kedy klient rieši s povereným pracovníkom komunitného centra svoje individuálne potreby (napríklad komunikácia s rôznymi inštitúciami, rôzne návrhy na súdy, osobný bankrot, rozvoj rôznych zručností, pomoc pri hľadaní zamestnania a pod.). V poobedných hodinách prebiehajú rôzne skupinové aktivity (preventívne, edukačné, záujmové, voľnočasové), všetky založené na princípe nízkoprahovosti. Najmä v zimných mesiacoch komunitné centrum organizuje viaceré činnosti so zameraním práve na ľudí bez domova (udržiavanie poriadku v okolí bytoviek na Trokanovej ulici, tvorivé dielne), počas ktorých sa podáva aj teplý čaj, káva, prípadne polievka.

Mesto Myjava využíva aj ďalšie nástroje sociálnej politiky, ktoré mu umožňuje platná legislatíva, a to je inštitút opatrovníka a osobitného príjemcu. Takéto zásahy do života človeka sú momentálne veľmi prísne regulované, nakoľko je potrebné rozhodnutie súdu, vyžadujú sa odborné posudky a predovšetkým sa hľadá každý možný spôsob, ako osobu podporiť, nie jej práva vziať. Celý tento proces, od podania návrhu na súd, až po prípadne vydaný rozsudok o obmedzení svojprávnosti, trvá rok a viac. Pokiaľ sa mestu podarí stať sa opatrovníkom, do špecializovaného zariadenia sociálnych služieb možno umiestniť len občana s nejakým zdravotným problémom, nestačí iba diagnóza alkoholizmu.

Sociálni pracovníci monitorujú každého bezdomovca, snažia

sa zistiť jeho sociálnu anamnézu, v prípade potreby kontaktovať jeho rodinu, umožňujú mu prespať v nocľahárni, realizovať aktivity v komunitnom centre, poskytujú každému sociálne poradenstvo, v prípade potreby ošatenie a obuv. V prípade záujmu konkrétneho človeka bez domova ho objednávajú k psychiatrovi, vybavujú ústavné protialkoholické liečenie, snažia sa mu nájsť prácu, prípadne vybaviť sociálne dávky alebo dôchodok. Ak všetko vyššie uvedené zlyhá, podávajú súdu podnet na čiastočné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony v časti týkajúcej sa zdravotnej a sociálnej starostlivosti a nakladania s finančnými prostriedkami.

Takýmito formami pomoci sa pomohlo viacerým ľuďom bez domova, ktorí „zmizli“ z ulice. Možno sa zdá, že napriek týmto aktivitám počet ľudí bez domova neklesá. Dôvod je jednoduchý – pribúdajú noví. Taká je realita dnešných dní nielen v našom meste. V súčasnej dobe neexistujú iné právne mechanizmy na riešenie situácie s bezdomovcami.

Mesto pracuje s ľuďmi bez domova systematicky – v teréne, v spolupráci s nemocnicami, zariadeniami sociálnych služieb a inými odborníkmi. Niektorým sa podarilo nájsť ubytovanie, či zdravotnú starostlivosť, iní pomoc ešte len hľadajú. Napriek tomu, že pribúdajú noví ľudia, ktorí sa ocitnú na ulici, nevzdávame sa snahy podať pomocnú ruku každému, kto ju potrebuje.

Sociálne služby stoja na princípe dobrovoľnosti. Aj keď sa nám môže zdať, že riešením pre človeka bez domova je liečba alebo ubytovanie, nikto ho nemôže prinútiť, aby túto pomoc prijal. Každý z nás má právo rozhodovať o svojom živote, a to platí aj pre ľudí na ulici. Sociálni pracovníci môžu ponúknuť podporu, vysvetliť možnosti a byť nablízku, no konečné rozhodnutie musí urobiť samotný človek.

Riešenie problematiky bezdomovectva v centre mesta si vyžaduje multidimenzionálny prístup. Úlohou samosprávy je nielen udržiavanie verejného

poriadku, ale predovšetkým systematické budovanie siete sociálnych služieb, ktoré umožnia ľuďom bez domova návrat do spoločnosti. Dlhodobý efekt prinesie iba kombinácia preventívnych opatrení, posilňovania sociálnej inklúzie a aktívnej participácie komunity. Z pohľadu sociálnej politiky je preto kľúčové uprednostniť riešenia orientované na človeka, nielen na vonkajší obraz mesta.

Mesto Myjava si samozrejme uvedomuje, že situácia je ešte vážnejšia, ak je osoba bez domova pod vplyvom alkoholu, narúša verejný poriadok, obťažuje iné osoby alebo znečisťuje verejný priestor. Vtedy je oprávnená zasiahnuť aj mestská polícia v zmysle zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii.

Mestská polícia v zmysle zákona dohliada na verejný poriadok, rieši znečisťovanie verejných priestranstiev, hlučné správanie a pod. Ak osoba bez domova spácha priestupok (napr. obťažovanie osôb, drobné krádeže a pod.), mestská polícia koná rovnako ako pri každej inej osobe, t. j. spisuje priestupok, môže udeliť pokutu, prípadne privolať štátnu políciu. Ak sa osoba správa agresívne, kladie odpor

alebo je pod vplyvom návykových látok, môže byť dočasne obmedzená na slobode. V prípade opakovaných priestupkov môže správny orgán uložiť vyššiu pokutu alebo iné sankcie (napr. verejnoprospešné práce), výkon týchto sankcií je však v prípade bezdomovcov často problematický kvôli ich majetkovým pomerom, či zdravotnému stavu.

Je dôležité si uvedomiť, že občania často od polície očakávajú viac, než umožňuje zákon, majú pocit, že nič nerobí, v skutočnosti jej to však zákon často neumožňuje. Mestská polícia nie je oprávnená odvieť bezdomovca preč, ak si to želajú občania a zasahovať preto, že prítomnosť tejto osoby je neprijemná a nežiaduca, nakoľko by takéto zásahy boli protiprávne.

V roku 2025 útvár Mestskej polície na Myjave v rámci svojej vecnej a miestnej príslušnosti prijal, či vlastnou činnosťou zistil a následne realizoval spolu 139 udalostí v súvislosti s protiprávnym konaním osôb žijúcich bez domova. V protiprávnym konaní voči osobám žijúcim bez domova boli spolu realizované 3 udalosti. V súčasnej dobe sú prijaté opatrenia vo forme zvý-

šenej hliadkovej činnosti Mestskej polície na Myjave podľa potreby v lokalitách, kde sa osoby žijúce bez domova aktuálne zdržiavajú, ako aj zvýšenej kontroly objektov, v ktorých sa s prichádzajúcim zimným obdobím budú zdržiavať. Mestská polícia na Myjave pristupuje k riešeniu problematiky bezdomovectva zodpovedne a pri výkone služobných činností postupuje s využitím všetkých zákonom dostupných prostriedkov ako aj dodržiavaním všetkých zákonných povinností. To znamená, že postupuje v zmysle platnej legislatívy Slovenskej republiky, ako aj v súlade s programom Národnej koncepcie prevencie a ukončovania bezdomovectva 2022. Takýto výkon služobných činností je špecifický, najmä vzhľadom na životné podmienky týchto osôb, ktorí žijú v podmienkach neustálej sociálnej núdze, bez obydla, bez finančného príjmu, bez pomoci blízkych osôb a často sú aj v zlom zdravotnom stave.

V tejto oblasti je mimoriadne dôležitá aj súčinnosť občanov. V prípade, že si všimnú situáciu, ktorá si vyžaduje zásah, napríklad ohrozenie zdravia osoby bez domova, narušovanie verejného poriadku alebo

vznik nebezpečných situácií, je potrebné okamžite kontaktovať mestskú políciu. Rýchla reakcia môže pomôcť predísť vážnejším problémom a zároveň umožní kompetentným zložkám efektívne konať. Každý takýto podnet totiž pomáha riešiť situáciu operatívne a prispieva k bezpečnosti poriadku v meste.

Mesto si uvedomuje závažnosť tejto problematiky a vníma podnety občanov ako oprávnené, pričom samotná petícia reflektuje ich reálne obavy. Zástupcovia mesta sa touto problematikou aktívne zaoberajú a ako už bolo spomínané vyššie, úzko spolupracujú s mestskou políciou, sociálnym oddelením a ďalšími relevantnými inštitúciami. Sme si vedomí dôležitosti vytvárania bezpečného a čistého prostredia pre všetkých obyvateľov a ubezpečujeme občanov, že v riešení tejto problematiky budeme aj naďalej pokračovať.

*S pozdravom
Ing. Lubomír Halabrin
primátor Myjavy*

Od januára 2026 nastanú v autobusovej doprave zmeny, župa už nebude financovať vnútromestské spoje

V Trenčianskom kraji v posledných týždňoch rezonuje téma reorganizácie autobusovej dopravy, ktorá sa samozrejme týka aj myjavského okresu. Táto problematika má dva rozmery.

Prvý je ten, že Trenčiansky samosprávny kraj (ďalej TSK) plánuje od začiatku roka 2026 na základe platnej legislatívy ukončiť financovanie mestských autobusových spojov vo viacerých obciach v kraji. Toto obmedzenie sa týka napríklad miest Dubnica nad Váhom, Bánovce nad Bebravou, Ilava a tiež Stará Turá či Myjava. Pôjde o spoje, ktoré začínajú a končia výlučne na Myjave. O dopravnú obsluhu zastávok, cez ktoré doteraz jazdili a ešte jazdia autobusy SAD Trenčín financované vyšším územným celkom,

sa od januára majú postarať miestne samosprávy.

V prípade Myjavy ide o vnútromestské spoje obsluhujúce napríklad lokality U Vankov, U Junasov a zastávky pri Nemocnici s poliklinikou Myjava, na železničnej stanici Myjava, na hornom autobusovom nástupišti na Novomestskej ulici či pri podniku SVAMAN na Brezovskej ulici. Vzhľadom na túto skutočnosť sa ešte v stredu 1. októbra 2025 uskutočnilo na mestskom úrade v Myjave pracovné stretnutie vedenia myjavskej samosprávy so zástupcami spoločnosti SAD Trenčín, na ktorom účastníci porady prebrali možné riešenia vzniknutej situácie. Napríklad v prípade autobusu do časti U Vankov je vyťaženosť spoja v

priemere 1,5 človeka na jeden spoj. Najviac ľudí sa na tejto linke v roku 2025 odviezlo zatiaľ v mesiaci jún. Bolo to spolu 120 cestujúcich. Mesto preve-rovalo aj situáciu na školách, koľko žiakov z tejto lokality dochádza na vyučovanie autobusom a výsledkom bolo zistenie, že žiadni. Do školy dochádzajú autom. Finančný náklad na jeden takýto spoj po odpočítaní cestovného pritom predstavuje sumu asi 7000,- € ročne. Samospráva bude teda zvažovať, či sa vyplatí jeden takýto spoj od januára 2026 financovať, alebo bude vhodnejšie tým, ktorí linku pravidelnejšie využívajú, poskytnúť mestskú kartu s kreditom. Tú v súčasnosti majú k dispozícii napríklad seniori na takzvaný sociálny taxík. Podobným spôsobom by teoreticky mohla byť riešená aj lokalita U Junasov, kde má podľa informácií z TSK prísť k pretrasovaniu autobusového spoja smerom na Vrbovce cez Brestovec a Poľanu.

Pre tri linky, ktoré v rámci Myjavy obsluhujú spomínané zastávky v intraviláne mesta a nemajú byť od nového roka zo strany župy financované, začali zástupcovia SAD Trenčín pripravovať pre samosprávu podklady s podrobnejšími štatistikami. Tie mali byť predmetom ďalšieho pracovného stretnutia a následne rozhodovania, ktoré spoje budú zrušené, ktoré bude možné nahradiť inými prímestskými spojmi prechádzajúcimi zastávkami a nad ktorými bude mesto uvažovať, že ich zafinancuje. Situácia sa však zmenila – a tu sa dostávame k druhému rozmeru – po stretnutí v sídle TSK, ktoré sa uskutočnilo 16. októbra 2025. Na ňom boli prítomným zástupcom samospráv a dopravcov predstavené zmeny spojené s prvou etapou novej koncepcie regionálnej autobusovej dopravy TSK v okresoch Myjava a Nové Mesto nad Váhom, ktoré majú začať platiť už od 14. decembra 2025 s prechodným obdobím do konca roka 2025. Druhá etapa by nasledovala v prvom polroku 2026. Cieľmi tejto koncepcie sú podľa vyššieho územného celku efektívnosť – lepšie využívanie vodičov a vozidiel, aktualizácia linkových vedení zodpovedajúcich súčasným potrebám, integrácia dopravy Žilinského a Trenčian-

skeho kraja a takt – pravidelná a rovnomerná ponuka bez súbehov. Primárnymi cieľmi pre okresy Myjava a Nové Mesto nad Váhom majú byť zlepšenie ponuky pre cestujúcich, pravidelné a zapamätateľné odchody, rovnomernejšie rozloženie spojov v rámci dňa, rýchlejšie a lacnejšie diaľkové spojenia a viac flexibility pre cestujúcich. Podľa zástupcov TSK je totiž súčasný stav ekonomicky neudržateľný.

V prvej etape príde k prerozdeleniu dopravných výkonov medzi Trenčiansky a Trnavský samosprávny kraj, k zavedeniu nových linkových vedení na smery:

- Nové Mesto nad Váhom – Čachtice/Považany – Piešťany,
- Nové Mesto nad Váhom – Kočovce – Modrová (– Nová Lehota),
- Myjava – Brezová pod Bradlom (– Jablonica),
- Myjava – Senica,

ďalej k posilneniu trasy Myjava – Stará Turá – Nové Mesto nad Váhom a už spomínanému ukončeniu objednávky vnúťromestskej dopravy od TSK s dočasným režimom do 31. 12. 2025.

V druhej etape TSK plánuje nové linkové vedenie na smery:

- Nové Mesto nad Váhom – Moravské Lieskové
- Nové Mesto nad Váhom – Stará Turá – Myjava
- Nové Mesto nad Váhom – Štvrtok – Trenčín
- Nové Mesto nad Váhom – Nová Bošáca
- Myjava – Vrbovce
- Myjava – Krajné

a ostatné lokálne linky.

Tieto plány so sebou priniesú niekoľko zásadných zmien, ktoré sa dotknú obyvateľov Myjavy a vyvolávajú veľa otázok, na ktoré zatiaľ nepoznáme konkrétnu odpoveď. Prvou dôležitou zmenou je, že TSK zruší linku 303 410 na trase Myjava – Bratislava, ktorú v plnom rozsahu nahrádza železničnou dopravou. Kraj argumentuje tým, že spoj vyrába ročnú stratu vo výške 250 000,- €, má medziročný pokles cestujúcich o 10% a denný priemer je 22 ľudí. Vo

svojich podkladoch uvádza, že vlak ide do Bratislavy 124 minút, cestovné je 6,90 € a k dispozícií je 13 spojov počas pracovného dňa. Autobus ide 150 minút, cestovné je 7,40 € a počas pracovného dňa má človek k dispozícii štyri spoje. Pri vlakovom spojení však treba prestupovať, pri autobusovom nie. Zástupcovia myjavskej samosprávy poukazovali na vyťaženosť spoja v minulosti, na nie vždy ideálnu kapacitu regionálnych vlakov, aj na problematické autobusové prípoje k príchodom a odchodom vlakov. Na svoje otázky dostali okrem už uvedených ekonomických argumentov odpoveď, že kapacita železničného dopravcu bola preverená a je dostatočná, že autobusová zastávka pri železničnej stanici Myjava bude obsluhovaná autobusovou linkou zo smeru Brezová pod Bradlom, pričom väčšina spojov, ktoré sa dali prispôbiť odchodom a príchodom vlakov, boli upravené a že nejaké autobusové spojenie smerom do Bratislavy by mal zabezpečovať zmluvný dopravca Trnavského samosprávneho kraja – Arriva. Na otázku ohľadom zabezpečenia vhodného spojenia pre študentov myjavských stredných škôl – najmä Strednej priemyselnej školy Myjava, bolo odpovedané, že obsluhu SPŠ Myjava v návrhu nových cestovných poriadkov zohľadnili a predpokladajú, že príchody a odchody spojov budú študentom vyhovovať. Faktom však zostáva, že TSK od 14. 12. 2025 nebude objednávať žiadnu autobusovú linku smerujúcu zo Záhoria na Myjavu a trasu Senica – Myjava preberá Trnavský samosprávny kraj. Ten ju od 14. 12. 2025 bude obsluhovať autobusovými linkami dopravcov Arriva Trnava a SKAND Skalica a bude zachovaná aj priama linka Skalica – Myjava.

Ďalšie dôležité zmeny týkajúce sa Myjavy sú nasledovné:

Kombinácia starého a nového linkového vedenia

- 205 413 Senica – Myjava – Nové Mesto (Arriva Trnava) – skrátená po Myjavu
- 303 414 Myjava – Stará Turá – Nové Mesto – náhrada za Arrivu Trnava
- 309 436 Senica – Myjava

– Nové Mesto – Trenčín – skrátená po Myjavu

- 770 772 Myjava – Stará Turá (– Lubina) – Nové Mesto – nové linky

Kompletne nové linkové vedenie

- 780 Myjava – Brezová pod Bradlom (– Jablonica) – vedená po hl. ceste
- 781 Myjava – Bukovec – Brezová pod Bradlom
- 782 Myjava – Prieipasné – Brezová pod Bradlom

Upravené pôvodné linkové vedenie

- 206 417 Myjava – Senica – Holíč – Skalica – úprava spojov
- 303 408 Myjava – Senica – po novom linka 205 413 dopravcu Arriva Trnava, prechod pod objednávkou TTSK
- 309 436 (Smerdáky) – Senica – Myjava – Trenčín – skrátená po Myjavu

A napokon ukončenie obsluhy k 14. decembru 2025 na vnúťromestských spojoch, pričom spoje do lokality U Vankov zostanú v dočasnom režime do 31. 12. 2025. TSK ukončí dopravu na trasách:

- Myjava, aut. stanica – Myjava, nemocnica (krátke spoje)
- Myjava, aut. stanica – Myjava, Turá Lúka (posilové spoje)
- Myjava, aut. stanica – Myjava, Plastika
- lokality Junasovia (až od jari 2026) a Vankovia

Vzhľadom na tieto skutočnosti vedenie mesta Myjava oslovilo aj Trnavský samosprávny kraj so žiadosťou o informáciu, ako by mali vyzeráť nové cestovné poriadky – najmä tie týkajúce sa Záhoria, Senice aj spojenia do Bratislavy a do návrhu rozpočtu na rok 2026 zapracovalo sumu vo výške 50 000,- € na prípadné riešenie vnúťromestských spojov v lokalitách a časoch, ktoré by zostali po ukončení objednávky zo strany TSK nepokryté, ale podľa dopravných štatistík by bolo potrebné ich riešiť.

M. Hrin

zdroj: prezentácia pracovného stretnutia, Trenčiansky samosprávny kraj
ilustračný obrázok: ChatGPT Image

Pripomíname úhradu nedoplatkov

Mesto Myjava žiada občanov, ktorí doteraz neuhradili poplatok za komunálne odpady a daň z nehnuteľností za rok 2025 a staršie roky, aby to najneskôr do 31. 12. 2025 napravili. Úhradu je možné vykonať v hotovosti do pokladne na mestskom úrade alebo prevodom na bankový účet samosprávy.

Zároveň upozorňujeme, že v prípade, ak poplatok za komunálne odpady nebude uhradený do

31. 12. 2025, zaniká poplatníkovi a osobám, za ktoré prebral povinnosti poplatníka, nárok na zníženie alebo odpustenie poplatku za komunálne odpady v nasledujúcom roku.

zdroj: K. Zríňová, oddelenie daní a poplatkov mesta Myjava
ilustračné foto: pexels.com

Ako dopadla preventívna dopravno-bezpečnostná akcia mestskej polície?

Mestská polícia Myjava zrealizovala v týždni od 13. do 19. októbra 2025 na území mesta preventívnu dopravno-bezpečnostnú akciu zameranú na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky.

Policajti sa v rámci nej venovali najmä kontrole statickej dopravy na území mesta Myjava a riešili tie najvážnejšie priestupky a porušenia predpisov. Také, ktoré vyslovene komplikovali život obyvateľom mesta, ostatným účastníkom cestnej premávky alebo ohrozovali ich bezpečnosť. Napríklad parkovanie na miestach vyhradených pre ŤZP, parkovanie brániace v pohybe chodcom na komunikáciách určených pre peších alebo brániace výjazdu iných vozidiel, nerešpektovanie dopravného značenia, parkovanie vo verejnej zeleni, pohyb vozidiel pri školách a škôlkach a podobne.

Pri zadokumentovaní protiprávnych udalostí v statickej doprave bolo realizovaných rozhodnutí policajta priamo na mieste 18 protiprávnych konaní vyriešených uložením sankcie v blokovom konaní a rozhodnutím správneho orgánu mesta Myjava o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb vychádzajúc z § 6a zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (objektívna zodpovednosť) pri výkone práva v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku) bolo realizovaných 6 protiprávnych konaní vydaním rozkazu o sankcii. Medzi najčastejšie porušenia patrili nerešpektovanie parkovacieho miesta ŤZP a státie na chodníku brániace v pohybe chodcov.

zdroj: Ing. Mário Jamriška plk. v. v., náčelník MsP Myjava

Súťaž Pešo do školy spoznala víťazov

Pilotný projekt súťaže Pešo do školy sa uskutočnil v plánovanom termíne od 13. do 17. októbra 2025 za účasti žiakov Základnej školy Myjava zo Štúrovej a Viestovej ulice. Žiaci, ktorí chodili v týchto dňoch do školy pešo, na bicykli alebo koložke, získali pre svoju triedu

body a pomohli svojmu kolektívu umiestniť sa čo najlepšie v súťaži.

Projekt bol realizovaný pod záštitou mesta Myjava, ktoré v spolupráci s Miestnou občianskou a poriadkovou službou (MOaPS) a mestskou i štátnou

políciou oslovilo dobrovoľníkov ochotných vytvoriť hliadky na frekventovaných priechodoch pre chodcov a zvýšiť tak bezpečnosť detí. Ešte pred štartom súťaže, v stredu 1. októbra 2025, sa na mestskom úrade uskutočnilo školenie za účasti zástupcov mestskej i štátnej

polície, na ktorom dvanásť dobrovoľníkov získalo poverenie na zastavovanie vozidiel z dôvodu zaistenia bezpečného prechádzania školopovinných detí po priechodoch pre chodcov cestou do školy.

Počas celého týždňa bol realizovaný ranný dohľad, ktorý priniesol aj zaujímavé poznatky z terénu. Na priechodoch pri Vránovom moste a na sídlisku Kamenné bol zaznamenaný nižší počet detí prichádzajúcich zo smerov Turá Lúka a Kamenné. Priechod a nadchod pri sídlisku Dolná štvrť využívalo množstvo detí a vodiči boli ohľaduplní. Najviac práce mali dobrovoľníci na priechode pri predajni Lidl, cez ktorý prechádzalo denne približne 100 detí. Vodiči aj tu reagovali príkladne. Zaujímavým postrehom členov hliadky bolo nie ideálne riešenie priechodu pri hornom autobusovom nástupišti, kde sa po príchode autobusov deti presúvajú naraz cez cestu. Na Ulici Milana Marečka bolo všetko v poriadku a deti tadiaľ-

to prechádzali disciplinovane. Dobrovoľníci hodnotili priebeh akcie pozitívne. Deti si vraj na ľudí pri priechodoch zvykli, začali zdravieť, ďakovať a správali sa veľmi milo. Práve zníženie rýchlosti a ohľaduplnosť vodičov sú kľúčové pre bezpečný pohyb detí v okolí škôl. Za negatívum dnešnej doby možno považovať používanie slúchadiel a mobilov počas chôdze u niektorých detí a rodičov.

Výsledky jednotlivých škôl

Základná škola Viestova

- Najvyšší bodový priemer na 1. stupni dosiahla trieda 3.A – 12,05 bodu.
- Na 2. stupni sa hodnotil len priemer (platí tu zákaz vjazdu áut):
 - trieda 9.A – 14,17 bodu

- Autom prišlo celkovo 13,5% žiakov.
- Na bicykli alebo kolobežke prišlo 35 žiakov, čo je vzhľadom na veľkosť školy nízke číslo.

Základná škola Štúrova

- Najlepšie skóre na 1. stupni dosiahla trieda 3.B – 11,25 bodu.
- Na 2. stupni:

áut ku školám má svoje opodstatnenie, a to nielen z pohľadu bezpečnosti, ale aj zlepšenia kvality ovzdušia a plynulosti dopravy v ranných hodinách. Zároveň sa potvrdilo, že počet detí, ktoré prišli bicyklom alebo kolobežkou, je stále veľmi nízky – len 13 detí zo ZŠ Štúrova a 35 zo ZŠ Viestova. To predikuje, že v Myjave je potrebné ďalej pracovať na rozvoji cyklistickej

- trieda 5.C – 14,08 bodu
- Autom prišlo celkovo 18,9 % žiakov.
- Na bicykli alebo kolobežke prišlo 13 žiakov, čo tiež poukazuje na potrebu zlepšiť podmienky pre cyklistov. V obytných zónach je dôležité upokojiť dopravu a dôsledne dodržiavať maximálnu povolenú rýchlosť 20 km/h.

infraštruktúry, budovaní cyklopruhov, stojanov na bicykle a bezpečných trás pre deti.

Pilotný ročník súťaže priniesol dôležité poznatky o správaní detí aj vodičov a vytvoril základ pre ďalšie iniciatívy zamerané na bezpečný a zdravý pohyb do a zo školy. Vzhľadom na pozitívne ohlasy a získané skúsenosti sa školy aj samospráva rozhodli, že akciu Pešo do školy zopakujú na jar, tento raz ako mesačnú aktivitu.

Poďakovanie za úspešnú realizáciu kampane patrí i všetkým dobrovoľníkom z radov seniorov a členom Miestnej občianskej a poriadkovej služby.

Organizátori hodnotia výsledky súťaže pozitívne. Aj keď sa nepodarilo naplniť stanovený cieľ pod 10% žiakov, ktorí prišli autom, približne 60% detí využilo alternatívne formy dopravy – pešo, kolobežkou, bicyklom alebo autobusom.

Projekt ukázal, že zákaz vjazdu

zdroj a foto: M. Pipa

Myjava získala ocenenie Senior Friendly

Občianske združenie Senior Friendly oceňovalo v piatok 17. októbra 2025 tých, ktorým záleží na tom, aby sa seniorom žilo lepšie, kvalitnejšie a svojimi aktivitami prispievajú k zmene postojov k nim.

Do týchto aktivít sa zapájajú na Slovensku mnohé firmy, inštitú-

cie, organizácie a samozrejme, aj mestá a obce. A práve mesto Myjava si získalo pozornosť organizátorov a odnieslo domov ocenenie Senior Friendly za prínosnú prácu pre seniorov. Zásahu na tom majú najmä členovia pracovnej skupiny Seniori v rámci Komunitného plánu sociálnych služieb mesta Myjava,

ktorí často nad rámec bežnej činnosti a vo svojom voľnom čase prispievajú svojimi nápadiami a aktivitami k vyššej kvalite života starších obyvateľov mesta. Ocenenie za všetkých prevzala na slávnostnom galavečere v Bratislave vedúca oddelenia sociálnych služieb mesta Myjava, Mgr. Jana Gáliková.

Ocenenie Senior Friendly je obrazom toho, že sú medzi nami stále ľudia, ktorí nezabúdajú, že aj starší túžia po pozornosti, po rozhovore, dotyku či úsmeve. Seniori v sebe nesú príbehy, múdrosť aj skúsenosti, treba ich len vedieť vypočuť. Niektorí možno stratili rodinu, iní zdravie, no každý z nich má potrebu cítiť

sa dôležitý a milovaný. Preto je práca so seniormi taká krásna. Dáva nám šancu priniesť svetlo tam, kde niekedy zostal tieň samoty.

Všetkým tým, ktorí sa do tohto procesu aktívne zapájajú a svojou mierou prispeli k zisku ocenenie, vyslovujeme veľkú vďaka!

zdroj a foto: M. Bakošová, oddelenie sociálnych služieb mesta Myjava

Začalo sa budovanie kontajnerových stojísk

Spolufinancovaný
Európskou úniou

PROGRAM
SLOVENSKO

MINISTERSTVO
INVESTÍCIÍ, REGIONÁLNEHO ROZVOJA
A INFORMATIZÁCIE
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

V septembri tohto roka samospráva verejnosť informovala o ďalšom z myjavských projektov, ktoré vstupujú do svojej realizačnej fázy. Ide o vybudovanie kontajnerových stojísk, z ktorých prvých päť sa začalo robiť vo štvrtok 23. októbra 2025.

V rámci tohto projektu bude vybudovaných spolu desať kontajnerových stojísk s oplatením a zastrešením na umiestnenie zberných nádob na zmesový a triedený komunálny odpad v meste Myjava, na uliciach Trokanova, 1. SNR, Hodžova a Milana Marečka. Cieľom projektu je zefektívniť manažment odpadov, podporiť systém triedeného zberu a predchádzať

vzniku miest s nezákonne umiestneným odpadom v meste Myjava.

Odobzdanie staveniska sa uskutočnilo vo štvrtok 23. októbra 2025 a zhotoviteľom je spoločnosť STAS. Jej pracovníci začali od uvedeného termínu budovať spodnú stavbu pre kontajnerové stojiská KS1 až KS5 (viď priložená mapka) a ďalšie práce budú pokračovať podľa počasia. Celý projekt bude ukončený dobudovaním ďalších piatich stojísk do konca mája 2026.

Základné informácie o projekte

- prijímateľ: Mesto Myjava
- poskytovateľ: Ministerstvo

investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR, v zastúpení Úradom vlády SR, konajúcou organizačnou zložkou Úradom splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity

- program: Program Slovensko 2021 - 2027, Európsky fond regionálneho rozvoja
- dátum podpisu Zmluvy o poskytnutí NFP: 28. 7. 2025
- celkové oprávnené výdavky: 125 880,15 €
- poskytnutá výška NFP (EU +

ŠR): 125 880,15 €

- vlastné zdroje: 0,00 €
- neoprávnené výdavky: max. 80 473,10 €
- trvanie: 10/2025 – 05/2026

zdroj: O. Kubica, oddelenie výstavby a životného prostredia mesta Myjava, L. Bunčiaková, oddelenie rozvoja mesta Myjava

grafika: T. Fidrich

Zmena: Časť parkoviska pri kultúrnom dome možno využívať

V pondelok 13. októbra 2025 odštartovali stavebné práce v rámci projektu Zlepšenie kvality vzdelávania v ZUŠ Myjava. Súčasťou publikovaných informácií bolo aj upozornenie

na odstavené parkovisko pred kultúrnym domom, ktoré zhotoviteľ počas rekonštrukčných prác využíva ako sklad materiálu a techniky a manipulačný priestor. No po úvodnom návo-

ze materiálu prišlo s realizátorom stavby k dohode, že okrem ohradených parkovacích miest je možné zvyšok parkoviska štandardne využívať. Takže môže aj v týchto dňoch slúžiť

verejnosti pri zabezpečovaní dopravy detí do alebo z vyučovania v ZUŠ Myjava, či pri návšteve kina a kultúrnych podujatí.

M. Hrin

Oznam pre návštevníkov trailov v Padelkoch

Z dôvodu ochrany zveri počas zimného obdobia a s cieľom zachovať dobré vzťahy s miestnym poľovníckym združením prosíme všetkých športovcov, aby do konca januára 2026 využívali trail v lokalite Padelky len vo vymedzenom čase. A to od 11.00 do 14.00 hodiny. Trate je možné využívať s minimálnym hlukom, pretože počas tohto obdobia sa v predmetnej lokalite pohybuje zver, ktorej je potrebné dopriať pokoj. Zároveň sa v oblasti vykonávajú poľovnícke aktivity, pri ktorých by

pohyb návštevníkov mohol byť nebezpečný.

Ďakujeme vám vopred za pochopenie, ohľaduplnosť a rešpektovanie tejto dohody. Naším spoločným cieľom je, aby sme aj v budúcnosti mohli trail v Padelkoch využívať pre radosť, bez konfliktov a v súlade s prírodou.

zdroj: M. Pipa, oddelenie kultúry a športu mesta Myjava

Oznámenie o voľnom pracovnom mieste na pozíciu príslušník Mestskej polície Myjava

- miesto výkonu práce: Mesto Myjava, Nám. M. R. Štefánika 560/4, 907 01 Myjava
- pracovná oblasť: príslušník Mestskej polície mesta Myjava
- termín nástupu do práce: 1.1.2026
- predpokladaný termín ukončenia prijímania žiadostí: 1.12.2025
- rozsah úväzku: 100%, pracovné miesto na dobu neurčitú
- druh pracovného pomeru: hlavný pracovný pomer
- počet obsadzovaných miest: 1 pracovné miesto

Informácie o pracovnom mieste

- Výkon činností vyplývajúcich zo zákona SNR č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v platnom znení.
- Zabezpečuje verejný poriadok v meste, spolupôsobí pri ochrane jeho obyvateľov a iných osôb v meste pred ohrozením ich života a zdravia.
- Dbá o ochranu životného prostredia v meste.
- Dbá o dodržiavanie poriadku, čistoty a hygieny v uliciach, iných verejných priestranstvách a verejne prístupných miestach.
- Vykonáva všeobecne záväzné nariadenia obce, uznesenia mestského zastupiteľstva a rozhodnutia primátora.
- Objasňuje priestupky.
- Plní úlohy na úseku prevencie.

Kvalifikačné predpoklady a osobitné kvalifikačné požiadavky, iné kritéria a požiadavky

- úplné stredné vzdelanie ale-

- bo úplné stredné odborné vzdelanie
- vek minimálne 21 rokov
- bezúhonnosť
- spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu
- dobrý zdravotný stav, fyzická zdatnosť a duševná spôsobilosť na plnenie úloh mestskej polície, vodičské oprávnenie min. skupiny B
- komunikačné zručnosti
- osobnostné predpoklady – schopnosť zvládať náročné situácie spojené s výkonom povolania, schopnosť pracovať v tíme, zodpovednosť, vo verejnom záujme
- práca s PC na užívateľskej úrovni (Microsoft Word, Microsoft Excel, práca s internetom)
- samostatnosť, flexibilita

Ďalšie podmienky, ktorých splnenie je výhodou

- osvedčenie o odbornej spôsobilosti v súlade so zákonom SNR č.564/1991 ZB. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov

- zbrojný preukaz na držanie zbrane a streliva za účelom výkonu činnosti príslušníka MsP

Zoznam požadovaných dokladov

- žiadosť o prijatie do zamestnania
- doklady o dosiahnutom stupni vzdelania, vrátane vysvedčenia (overené kópie)
- profesijný štruktúrovaný životopis
- lekárske potvrdenie o telesnej spôsobilosti na výkon činnosti príslušníka MsP nie staršie ako jeden mesiac
- čestné vyhlásenie o pravdivosti všetkých údajov uvádzaných v žiadosti, v diplome a životopise
- potvrdenie o bezúhonnosti, doklad nie starší ako 3 mesiace
- čestné vyhlásenie o spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu
- písomný súhlas uchádzača so spracúvaním jeho osobných údajov na účely

pohovoru v zmysle zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Platové podmienky

Plat v súlade so zákonom č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v závislosti od vzdelania a dĺžky praxe. Minimálna výška funkčného platu brutto bez osobného príplatku, bez praxe 979,00 €, po zapracovaní možnosť priznania

osobného príplatku.

Podmienkou prijatia je:

- splnenie vyššie uvedených požiadaviek
- včasné doručenie žiadosti
- vykonanie pohovoru so zameraním na povahové vlastnosti, predpoklady a schopnosti na prácu príslušníka mestskej polície

Dátum a miesto podania žiadosti na pracovnú pozíciu

Prihlášku a potrebné doklady je potrebné doručiť do pondelka 1. 12. 2025 do 16.00 hod.

na adresu Mesto Myjava, Námestie M. R. Štefánika 560/4, 907 01 Myjava. Kontaktné osoby sú Ing. Ingrid Vaňová, tel.: 034/6907 222, e-mail: ingrid.vanova@myjava.sk a Ing. Mário Jamriška plk. v. v., tel.: 034/6907 106, e-mail: nacelnik.msp@myjava.sk.

Informácia pre uchádzačov

Uchádzači na pozíciu príslušník Mestskej polície Myjava doručia žiadosť o zaradenie do výberového konania spolu s požadovanými dokladmi v zašepenej obálke označenej MsP - Mesto Myjava - NEOTVÁRAŤ.

Kontaktovať budeme len kandidátov, ktorí spĺňajú požadované kritéria a odpovieme iba tým uchádzačom, ktorých sa rozhodneme pozvať na pohovor. Mesto Myjava si vyhradzuje oprávnenie pozvať na osobný pohovor len vybraných uchádzačov. Vybraní uchádzači budú na výberové konanie pozvaní telefonicky alebo elektronicky. Mesto Myjava si vyhradzuje právo nevybrať žiadneho z prihlásených uchádzačov.

Ing. Ľubomír Halabrin
primátor mesta Myjava

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny informuje: Poskytovanie pomoci v hmotnej núdzi od 1. 9. 2025

Legislatívne zmeny pri poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi od 1. 9. 2025 sa týkajú najmä úpravy podmienok poskytovania plnej výšky dávky v hmotnej núdzi podmienené prijatím ponuky vhodného zamestnania, zvýhodneným započítavaním príjmu, úpravy aktivačného príspevku odstupňovaním jeho výšky podľa miery aktivácie a rozšírenia cieľovej skupiny pre poskytovanie príspevku na nezaopatrené dieťa.

V súvislosti s projektom **Práca namiesto dávok**, ktorý má motivovať občanov v hmotnej núdzi uplatniť sa na trhu práce, právne úpravy zákona o službách zamestnanosti a zákona o pomoci v hmotnej núdzi s účinnosťou od 1. 9. 2025 prinášajú nasledovné zmeny:

- **Sprostredkovanie vhodného zamestnania občanom, ktorým je poskytovaná pomoc v hmotnej núdzi** – Od 1. septembra 2025 sa rozšírila pôsobnosť úradov práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej úrad) o sprostredkovanie vhodného zamestnania aj pre osoby v hmotnej núdzi. Vhodné zamestnanie je zamestnanie, ktoré zohľadňuje zdravotný stav občana,

prihliada na niektorú z jeho kvalifikácií, odborné zručnosti alebo druh doteraz vykonávanej práce. V tejto súvislosti dávame občanom v hmotnej núdzi, ktorí nie sú v evidencii uchádzačov o zamestnanie do pozornosti, že:

- Za účelom sprostredkovania vhodného zamestnania úrad od 1. 9. 2025 žiada (písomne prostredníctvom zasielaných výziev, resp. osobne v súčinnosti so starostom obce) občanov, ktorí sú členmi domácností v hmotnej núdzi o vyplnenie dotazníka k poskytnutiu údajov o dosiahnutej kvalifikácii, odborných zručnostiach, zdravotnom stave, pričom v predmetnom dotazníku občan v hmotnej núdzi môže uviesť aj o aké zamestnanie by mal záujem.
- Ak člen domácnosti nevyplní dotazník v stanovenej lehote, na ktorú bude upozornený, t. j. neposkytne údaje k sprostredkovaniu zamestnania, úrad mu ponúkne zamestnanie, ktoré nemusí zohľadňovať jeho znalosti a kvalifikáciu.
- **Nespolupráca s úradom pri sprostredkovaní vhodného**

zamestnania – Na účely ponuky vhodného zamestnania boli od 1. 9. 2025 upravené dôvody nespolupráce občana v hmotnej núdzi s úradom, ktoré budú mať za následok zníženie dávky v hmotnej núdzi o sumu 86,50 eur za každého plnoletého člena domácnosti, ktorý:

- odmietne ponuku vhodného zamestnania sprostredkovaného úradom bez vážnych dôvodov alebo
- odmietne nástup do vhodného zamestnania sprostredkovaného úradom bez vážnych dôvodov alebo
- nedostaví sa na úrad alebo na miesto určené úradom na účel ponuky vhodného zamestnania bez vážnych dôvodov.

Dávka sa zníži v kalendárnom mesiaci, ktorý nasleduje po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo ku skutočnosti odôvodňujúcej zníženie dávky. Dávka v hmotnej núdzi sa zníži o sumu 86,50 eur aj v prípade opakovaného skončenia vhodného zamestnania sprostredkovaného úradom do jedného mesiaca od jeho vzniku.

- **Pri opakovanom porušení povinností** súvisiacich so sprostredkovaním vhodného zamestnania úradom sa dávka zníži o sumu dávky 86,50

eur za každého plnoletého člena domácnosti až na 3 kalendárne mesiace. To znamená, že ak občan v hmotnej núdzi opakovane (druhýkrát a viackrát) nespokupuje s úradom pri sprostredkovaní vhodného zamestnania alebo ak opakovane (druhýkrát a viackrát) z jeho strany došlo k predčasnému skončeniu právneho vzťahu do 1 mesiaca, ktorý vznikol z dôvodu nástupu do vhodného zamestnania sprostredkovaného úradom, dávka sa zníži v prvom kalendárnom mesiaci až treťom kalendárnom mesiaci, nasledujúcich po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo ku skutočnosti odôvodňujúcej zníženie dávky.

- **Motivácia zamestnať sa a zotrvať v zamestnaní prostredníctvom zvýhodneného započítavania príjmu z pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu**, ktorý vznikol počas poskytovania pomoci v hmotnej núdzi, a to od 1. 9. 2025. Obdobný pracovný vzťah je štátnozamestnanecký pomer alebo služobný pomer, t. j. nejde o dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Zvýhodnené započítavanie príjmu sa uplatňuje počas 6 kalendárnych mesiacov od vzniku tohto pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu, a to nasle-

dovne – počas prvých dvoch kalendárnych mesiacov sa na účely pomoci v hmotnej núdzi nebude posudzovať celý príjem (100% z príjmu), ďalšie dva kalendárne mesiace 75% z príjmu a ďalšie dva kalendárne mesiace 50 %. Následne po 6 mesiacoch sa za príjem nebude posudzovať 25% z príjmu zo závislej činnosti alebo obdobného príjmu z cudziny tak, ako to upravuje už súčasná právna úprava.

Ďalšou formou motivácie zamestnať sa a zotrvať v zamestnaní je aj skutočnosť, že od 1. 9. 2025 sa za príjem na účely pomoci v hmotnej núdzi nepovažuje zamestnanecká prémie a daňový bonus, čím sa pod-

statne zvýši príjem domácnosti s deťmi.

Ďalšie zmeny pri poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi od 1. 9. 2025

Aktivačný príspevok sa poskytuje na troch úrovniach, pričom výška poskytnutého príspevku je odstupňovaná podľa miery aktivácie občana v hmotnej núdzi a opätovne sa zavádza aj poskytovanie aktivačného príspevku pre zamestnaných. Aktivačný príspevok sa poskytuje v nasledovných sumách:

- **176, 80 eur mesačne**, ak občan v hmotnej núdzi má príjem zo závislej činnosti

dohodnutý najmenej v sume minimálnej mzdy,

- **132,60 eur mesačne**, ak sa občan v hmotnej núdzi vzdeláva, zvyšuje si kvalifikáciu alebo sa zúčastňuje rekvalifikácie a na vzdelávaní a príprave na trh práce, v dohodnutom rozsahu, najmenej 32 hodín mesačne počas 30 dní alebo vykonáva dobrovoľnú vojenskú prípravu,
- **88,40 eur mesačne**, ak občan v hmotnej núdzi sa zúčastňuje na projektoch a programoch realizovaných podľa zákona o službách zamestnanosti, ktoré svojim obsahom zodpovedajú aktivačnej činnosti formou menších obecných služieb pre obec

alebo formou služieb vo verejnom záujme.

Rozširuje sa cieľová skupina pre vznik nároku na príspevok na nezaopatrené dieťa – príspevok v sume 24,20 eura mesačne sa od 1. 9. 2025 poskytuje nie len pre deti v základných školách, ktoré si plnia povinnú školskú dochádzku, ale aj pre deti, ktoré sa zúčastňujú výchovy a vzdelávania v materských školách alebo študujú na stredných školách a vysokých školách.

zdroj: ÚPSVR Nové Mesto nad Váhom

Tabuľa prvej pomoci na myjavskom námestí

Na Námestí M. R. Štefánika v Myjave pribudla nová informačná tabuľa s pokynmi k správne poskytnutiu prvej pomoci. Ide o projekt Územného spolku Slovenského Červeného kríža Senica, ktorý sa tak snaží zvýšiť povedomie verejnosti o správnom postupe v krízových situáciách.

Tabuľa sa nachádza priamo v centre, pri práve rekonštruovanom chodníku oproti detskému ihrisku na námestí. Obsahuje súhrn dôležitých základných informácií o poskytovaní prvej pomoci, o postupoch pri ná-

hlom zastavení obehu u detí či dospelých, pri krvácaní, stave bezvedomia... Nechýbajú ani telefónne kontakty, QR kódy alebo návod na správne použitie defibrilátora.

Tabuľu prvej pomoci venoval mestu Myjava Slovenský Červený kríž Senica, samospráva zabezpečila jej osadenie v exteriéri a veríme, že svojou mierou prispieje k lepšej informovanosti a bezpečnosti občanov v prípadoch ohrozenia zdravia či života.

M. Hrin
foto: E. Súkupová

Výročná správa mesačníka Kopaničiarsky kuriér

Vážení čitatelia, možno ste si všimli tú skutočnosť, že náš/váš mesačník má za sebou prvý rok vychádzania. Prvé číslo uzrelo svetlo sveta v októbri 2024 a vy v tejto chvíli už držíte v rukách vydanie s poradovým číslom trinásť. Pri tejto príležitosti sme pripravili výročnú správu o vydávaní obecného periodika, ktorú sme predložili aj na novembrové rokovanie Mestského zastupiteľstva v Myjave. Ak vás sumár informácií o mesačníku Kopaničiarsky kuriér za prvý rok jeho existencie zaují-

ma, môžete si správu prečítať po naskenovaní priloženého QR kódu. Pôvodne sme mali v úmysle celú správu publikovať ako klasický článok, no vzhľadom na to, že sa nám v novembri zišlo viacero obsahovo rozsiahlejších materiálov, ktoré sme nechceli skracovať alebo presúvať na neskôr, zvolili sme tento variant. Ďakujeme, že nám zachováate svoju priazeň a tešíme sa na ďalší rok s vami – našimi pravidelnými čitateľmi.

M. Hrin

Iveta Nevedálová: Každé dievča, ktoré príde hrať futbal na Myjavu, to má za odmenu

Iveta Nevedálová

Narodila sa v roku 1990 v Martine. Do svojich troch rokov bývala v Krásne nad Kysucou. V roku 1993 sa spolu s rodinou presťahovala na Myjavu, kde žije dodnes. Vyštudovala osemročné gymnázium a následne Právnickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave. V detstve sa venovala basketbalu a rôznym iným športom ako je florbal, tenis a podobne. V štrnástich rokoch dostala dve zaujímavé ponuky do už vtedy profesionálnych ženských futbalových klubov v Brne a v Nových Zámkoch. Aj napriek tomu, že Nové Zámky mali výborné podmienky, v kádri mali zahraničné hráčky a neskôr získali aj niekoľko titulov, vybrala si Brno, kde dochádzala takmer každý deň po škole. Hrávala za kategóriu WU19, ale hrala aj za prvoligové české ženy. Získala množstvo cenných skúseností, novú inšpiráciu, ale zároveň aj dilemu – či v Brne ostať alebo skúsiť vybudovať ženský futbal na Myjave. To bol v podstate vždy jej sen – bývať v meste, ktoré má rada a vyštudovať školu, ktorú si vybrala. A toto všetko prepojiť a vytvoriť niečo, čo v tom období bolo na Myjave a celkovo na Slovensku takmer nereálne. Svoje rozhodnutie hodnotí ako najlepšie rozhodnutie svojho života a začiatok futbalového sna, ktorý s babami žijú doteraz.

Andrea Bogorová

Narodila sa v roku 2000 v Piešťanoch. Základnú školu absolvovala vo Vrbovom, po nej nasledovalo štúdium na Súkromnom športovom gymnázium v Trenčianskych Tepliciach. Svoje akademické vzdelanie zavŕšila na Fakulte telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave. Jej futbalový sen začal už vo Vrbovom, kde hrávala s chlapcami. Talent a tvrdá drina úplne zmenili jej život počas jedného školského pohára, kde si ju všimla terajšia trénerka Iveta Nevedálová. Vo veku 13 rokov prestúpila na Myjavu, hoci si krátko odskočila na dvojročné pôsobenie do Trenčianskych Teplic. Dnes je v Spartaku Myjavu pevnou oporou tímu a je odhodlaná zostať tu, kým bude v klube fungovať ženský futbal.

Ot.: Ako hodnotíte sezónu 2024/2025, ktorá bola pre vás mimoriadne úspešná? Organizovali ste prvýkrát na Myjave ženskú Ligu majstrov UEFA a tou povestnou čerešničkou bolo vaše víťazstvo v EMF Champions League v Bulharsku...

Iveta Nevedálová: „Minulá sezóna bola pre mňa asi najnáročnejšia a myslím, že aj pre družstvo za posledné roky. Mali sme jasný cieľ, už štvrtýkrát po sebe obhájiť ligový titul a opäť vyhrať slovenský pohár. Tým, že sa situácia a podmienky v družstve dlho nemenili, neboli ani výrazné zmeny v kádri. Dievčatá tak fungovali už tretí, štvrtý rok, v tých istých podmienkach a začal to byť stereotyp. Bolo obdobie, že už aj výkonnosť v družstve sa dala ťažko zlepšiť,

niektoré hráčky sa už kvalitatívne nedokázali posúvať a pre tie lepšie bolo náročné nájsť novú motiváciu. Takže aj z tohto titulu hodnotím jarnú časť ako veľmi náročnú. Futbal sme hrali na slovenské pomery dobre, mali sme veľký bodový náskok ešte z jesennej časti, ale také mierne napätie bolo cítiť aj v kolektíve, aj na ihrisku. Takže na konci sezóny sme boli veľmi radi, že sa to podarilo, že sme obhájili ligu a titul a teda aj to, že sme si zase otvorili miesto do Európy. Ale cítili sme, že by bolo treba niečo zmeniť. A preto sme v júli vymenili nejakých päť, šesť hráčov v kádri, čo sa teda stalo po dlhej dobe. Ale myslím, že to bolo už naozaj nevyhnutné. A toto prinieslo takú novú emóciu a zároveň motiváciu do tímu. Nové ciele boli tradične nastavené vysoko a podľa toho sme zvolili aj letnú prípravu. Pred Ligou majstrov sme odohrali viacero zápasov v domácom prostredí so zahraničnými súpermi na naozaj dobrej úrovni. Podarilo sa nám dostať na Myjavu výborné európske ženské kluby. Napríklad maďarský tím z Budapešti sem prišiel na týždňové sústredenie, v rámci ktorého sme s nimi odohrali dva prípravné zápasy. Ukrajinský tím Metalist Charkov tu strávil dva týždne na sústredení, býval v hoteli Štefánik, vybavili sme im zápasy s Austriou Viedeň, 1. FC Slováckom či Baníkom Ostrava na našom štadióne. Takže celé toto bol taký reálny pohľad na to, ako sa dá robiť ženský futbal, na akej profesionálnej úrovni ho robia naši súper a s akými klubmi sa porovnávame v našich slovenských pomeroch, kde je ženský futbal oproti okolitým štátom na úplných začiatkoch. Tieto skúsenosti nám pomohli herne aj organizačne zvládnuť Ligu majstrov, všetkým klubom sme vybavovali dopravu, ubytovanie, stravu, tréningové aj zápasové plochy a celú organizáciu v rámci celého ich pobytu na Myjave. Pre mňa osobne to bola aj taká nová motivácia a impulz, kam by sme sa chceli časom dostať. A takisto to bol prínos aj pre Myjavu, pretože

po dlhej dobe sa nám tu podarilo usporiadať veľké futbalové podujatie na medzinárodnej úrovni.“

Ot.: Ako sa vám takéto niečo vlastne podarilo? Zorganizovať na Myjave Ligu majstrov.

Iveta Nevedálová: „Ženskú Ligu majstrov hrá iba víťaz slovenskej ligy. Podarilo sa nám to štvrtýkrát po sebe, pričom ten prvý a druhý rok sme si na to ani netrúfali. Celé to bolo pre nás niečo nové, ešte sme s tým nemali skúsenosti a mali sme pred tým naozaj rešpekt. Minulú sezónu sme už o organizáciu na žrebe v sídle UEFA v Nyone požiadali, prednosť však dostalo Chorvátsko. Tentokrát sme boli v konkurencii s majstrovskými klubmi z Čiernej hory, Moldavska a Maltý, čiže boli sme už – dá sa povedať – taký najskúsenejší účastník súťaže v porovnaní s týmito tímami a všetci súhlasili, že to bude u nás. Bol to pre nás veľký záväzok.“

Ot.: Boli dané nejaké striktné kritéria, ktoré ste museli splniť?

Iveta Nevedálová: „Samozrejme. Celá Liga majstrov podlieha licenčnému konaniu, ktoré prebieha od decembra do marca a my musíme pripravovať množstvo dokumentov a potvrdení od sociálnych, športových až po rôzne daňové a ekonomické veci. Štadión musí spĺňať najvyššiu kvalitu v rámci UEFA súťaží, tréneri musia spĺňať určité kritéria, hráčky musia mať zabezpečenú zdravotnú starostlivosť – športových lekárov a podobne. Celé to podlieha obdobnému licenčnému konaniu, ako u mužov. Možno práve toto je dôvod, prečo slovenské tímy o to ani nežiadajú. Jednak na to asi ani nemajú kvalitu, na druhej strane, ani by nespĺňali tieto veci a navyše organizácia sama o sebe je extrémne náročná.“

Ot.: Kto vám s ňou pomohol?

Iveta Nevedálová: „Viac-me-

nej my samé. Bola to tímová práca. V podstate sme tri týždne fungovali v práci od pondelka do nedele, niekedy sme chodili domov po polnoci, dokonca deň pred prvým zápasom nám oficiálny míting končil o pol jednej v noci. Dievčatá sa do toho pustili naplno a spolu sme si to odmakali. Pripravili sme týždňový komplet servis pre štyri zahraničné ženské kluby, pre rozhodkyne a delegátky zo šiestich krajín, pre médiá a zorganizovali štyri zápasy s návštevnosťou spolu cez 4000 fanúšikov. Popri tom všetkom sme sa pripravovali na športový vrchol sezóny a podarilo sa nám ako prvému slovenskému tímu postúpiť cez prvé kvalifikačné kolo ženskej Ligy majstrov. Ale okrem samotného športového úspechu v tom vidím veľké pozitívum, lebo baby si to oddreli. Dovtedy v podstate ani netušili – veď ani nemali odkiaľ – ako náš klub funguje, celé to organizačné zastrešenie, čo všetko za tým je, aby sme sa mali aspoň tak dobre, ako sa máme. Na jednej strane ma to mrzelo, pretože sme nevenovali príprave toľko času, ako by sme chceli a potrebovali. Na druhej strane naozaj prekonali veľakrát samé seba, heclli sa a vybojovali to tak, ako to vybojovali. Určite ich to posilnilo aj morálne. Videli, že musia byť dospelé, zodpovedné a zistili, čo všetko sa skrýva za našim úspechom.“

Ot.: Ako musí byť nastavená hráčka, aby ju nezložili ten tlak, zodpovednosť nielen za seba,

ale aj za celý tím?

Andrea Bogorová: „Tak určite to bolo o tých morálnych vlastnostiach, o tímovom duchu nesklamať a zvládnuť to. Ja som napríklad mala veľké krče v tom poslednom finálovom zápase, ale moja hlava a telo boli nastavené tak, že to musím zvládnuť. Aj keď telo odmietalo, hlava fungovala a ja som bola presvedčená o tom, že by som zvládla odohrať ešte ďalších 30 minút. A ďalším dôležitým faktom bolo, že naozaj nás prišlo podporiť veľmi veľa divákov. A úprimne, na takéto množstvo my nie sme zvyknuté. Oficiálne čísla sú, že prišlo okolo 1400 ľudí, ale v skutočnosti nás prišlo podporiť okolo 2000 divákov. Neskutočné!“

Iveta Nevedálová: „Návštevnosť ženského futbalu na Slovensku je vo všeobecnosti problematická téma, pretože v tých najväčších mestách na Slovensku, kde pôsobia najsilnejšie kluby, ako v Trnave či Bratislave, chodí na zápasy okolo 50 fanúšikov. Mne to úprimne nešlo do hlavy, že ako je to možné, že tak málo ľudí chodí na futbal. Respektíve, na Slovensku chodí už málo ľudí aj na mužský futbal. Žiaľ, tie nízke čísla návštevnosti sa netýkajú len futbalu ako takého. Týkajú sa aj iných športov ako je basketbal či volejbal. Každý, koho šport zaujíma, tak si radšej pustí napríklad anglickú ligu v telke, lebo už je milión možností a naozaj aj na tie vyššie mužské futbalové ligy, na druhú, na tretiu,

chodí dnes okolo 300 ľudí. A v minulosti boli štadióny v týchto ligách úplne plné. Tak sme sa rozhodli s dievčatami tomu povenovať a celú minulosť sezónu sme vymýšľali aktivity. Začali sme robiť bufet na domácich zápasoch, grilovanie, detské aktivity, súťaže, skákací hrad a podobne. Aj keď teda nie na všetkých zápasoch. Samozrejme, nedá sa to robiť vždy. Keď máme ťažkého súpera, musíme sa plne koncentrovať iba na zápas. Ale vždy je bufet, tombola, ako aj predzápasové bulletiny, kde sú informácie o aktuálnom dianí v našom tíme. Všetko robia baby samé. Píšu si to, tlačia, robia si grafiku, fyzicky to potom buď predávajú alebo rozdeľujú, tiež nám pomáhajú hráčky, ktoré sú napríklad zranené a nemôžu nastúpiť v danom zápase. Začali sme dávať teraz aj online pozvánky, v minulej sezóne boli naše zápasy aj na futbalnete. Futbalnet je v podstate taká platforma Slovenského futbalového zväzu (SFZ), ktorá je zadarmo a sú na nej aj mužské zápasy. A od tohto roka bývajú niektoré naše zápasy aj na STVR ŠPORT. Takže my sme sa to snažili celé dať nejaký spôsobom dokopy, aby sa tam ľudia cítili dobre a aby to začali vnímať, aby začali chodiť. Dokonca na poslednom ligovom zápase v máji 2025, kedy nám dávali aj ocenenie za víťazstvo v lige, prišlo cez 500 ľudí. A myslím si, že odvtedy bolo okolo tých 200 a 300 ľudí takmer na každom zápase a na Lige majstrov bolo okolo tých 2000 ľudí na oboch zápasoch,

čo si veľmi vážime a bol to aj jeden z našich cieľov.“

Andrea Bogorová: „Treba tiež povedať, že veľa ľudí za nami cestuje aj na vonkajšie zápasy. Či už napríklad do Prešova, do Ružomberka. Proste sadnú do auta a idú. Obetujú tomu čas, peniaze a urobia to radi. Nedávno sme hrali zápas v Prešove a tam bol jeden pán – konkrétne pán Kyr, ktorý chodí aj na domáce zápasy. A on si pre nás prichystal úplne že WAU prekvapenie, keď nám na štadióne zahrala cimbalová hudba Myjavskú vežu. Mal tam myjavské bannery, extrémne nás to potešilo. Vidím to napríklad aj na instagrame. Ľudia, ktorí s nami nemajú nič spoločné, prídávajú príspevky, komentáre, videá z našich zápasov. A teší nás naozaj, že tá naša základňa sa rozširuje, že sa na nás chodia pozeráť rodiny našich mladších žiačok a podobne. Keď sme hrali finále Slovenského pohára v máji tohto roka v Nitre, tak tam bolo tiež okolo 700 ľudí a trúfam si povedať, že cez 500 bolo našich. Dokonca sú aj takí, ktorí chodia na každý zápas. Ale dokonca aj tu po meste, čo stretávam, starší ľudia. Aj preto sme si teraz pripravili také bannery. Jeden z nich je umiestnený pri reštaurácii Kross House a jeden je pri Kultúrnom dome Samka Dudíka. Je to taká upútavka, aby aj starší ľudia videli, čo, kedy, kde. Nie každý ma na instagram a facebook.“

„Čo sa týka ešte tej propagácie na sociálnych a iných sieťach, tak napríklad na instagrame máme 365 tisíc kliknutí za jeden mesiac, čo nemajú ani mnohí top influenceri. Pekným príkladom je, keď sme vyhrali s Maltou v Lige majstrov a máme tam príspevok, tak tam máme vyše 96 000 vzhliadnutí. Je pravda, že keby sme mali človeka, ktorý by sa zaoberal len týmito vecami, nám by to veľmi pomohlo a určite by nás to z veľkej časti odbremenilo a mohli by sme sa lepšie fokusovať na samotné zápasy. Možno je cesta nájsť si niekoho z fanúšikov, uvidíme. Všetky zápasy musíme natáčať, pretože to musíme dávať na web zväzu, máme vlastnú kameru, o ktorú sa dievčatá starajú, natočíme si zápas a potom to nahráme. To sú však materiály, ktoré sú amatérske a nedajú sa použiť trebárs na tú spomínanú propagáciu, ale iba

na analýzu hry.“

Ot.: Koľko má tím aktuálne hráčov? Koľko z nich je domácich a koľko hosťujúcich?

Iveta Nevedálová: „Máme 16 hráčov a tri brankárky. Z tohto počtu máme štyri domáce hráčky a zvyšok sú oficiálne síce „nemyjavské“ hráčky, no niektoré z nich tu žijú už niekoľko rokov a berieme ich ako domáce. Tieto dievčatá tu vyštudovali strednú školu a fungujú tu, pracujú či študujú na vysokých školách. Veľa z týchto hráčov má ponuky z rôznych klubov v Európe. Z Talianska, Rakúska, Poľska, Česka, ale ony chcú byť na Myjave. Tam sa bavíme o úplne iných podmienkach, samozrejme aj finančných. Napríklad jedna z našich bývalých hráčok má aktuálne v rámci mládežníckej zmluvy v poľskom klube 1700,- € v čistom. Plus samozrejme, stravu, ubytovanie a iné benefity k tomu. Opakujem, ide o hráčku, ktorá nemá ani 18 rokov, takže dospelé dievčatá ako trebárs Katka Vredíková, Adka Bogorová, Nina Nárožná, Sarka Kršiaková či ďalšie majú k tomuto klubu naozaj vzťah, inak by tu určite neboli.“

Andrea Bogorová: „Futbalové agenty sú neustále v strehu, sledujú si hráčky, chodia na zápasy. Mám na stole okolo 50 rôznych ponúk. Teraz napríklad veľmi ide Turecko. Tam ponúkajú okolo 3000 – 4000 eur mesačne. A to zďaleka nie

je najlepší klub v ich lige, čo sa týka umiestnenia. Dopyty však prichádzajú aj z Talianska, Poľska, Maďarska...“

Ot.: Aj napriek takýmto lákavým ponukám chcete zostať doma. Čím to je, prečo?

Andrea Bogorová: „Ja som to už veľakrát hovorila, keď sa ma na to niekto pýtal, aj na zväze alebo aj v iných rozhovoroch – takúto situáciu už som si vyskúšala – bola som totiž preč z Myjavy. Ale stále som mala v podvedomí to, ako baby hrajú zápas, čo robia. Nevedela som sa v tom inom klube nejako nájsť, nemala som takú tú motiváciu, hoci viem, že tá motivácia vie rýchlo prísť, ale rovnako rýchlo vie aj odísť. Je ťažké byť stále niečím, resp. niekým, motivovaný, brať tú hru tak, aby nezovšednela. Ale vždy sa nájdu také momenty, kedy sa človek takpovediac vráti k sebe, chyť druhý dych a maká ešte viac, ako predtým. Za mňa predstava hrať v inom klube je také malé science-fiction a osobne si myslím, že ten futbal by ma už tak nebavil.“

Ot.: Vychovávate si svoje nasledovníčky? Predsa len, treba myslieť aj na budúcnosť. Majú malé, respektíve mladé, dievčatá záujem o futbal?

Iveta Nevedálová: „Tak my už v podstate od roku 2019 máme najlepšie juniorky na Slovensku. Dievčatá v tejto kategórii boli od roku 2019 až

do COVID-u majsterkami Slovenska. Aktuálne sú v tabuľke na druhom mieste zo šestnástich tímov. Práve minulý týždeň (pozn.: v čas nahrávania tohto rozhovoru) prehrali so Slovanom nešťastne o jeden gól, ale stále majú ambície vyhrať súťaž. Žiačky sú momentálne prvé v tabuľke, prvýkrát v histórii. Okrem toho máme aj družstvo do 11 rokov a túto sezónu začíname budovať mladšiu prípravku so šesť až sedem ročnými dievčatkami. O všetky mládežnícke kategórie sa staráme organizačne aj herne. Vybavujeme skauting, robíme nábor, oslovujeme dievčatá z chlapčenských tímov, staráme sa o vybavenie pre hráčky, dopravu a všetok servis. Okrem toho, že máme na starosti ženy, ešte k tomu máme ďalších 60 až 70 dievčat v mládeži. Tak isto máme takmer každý deň s nimi tréningy. Pred našimi ženskými tréningami a každý týždeň odohráme viacero zápasov či turnajov v rámci mládeže. Napríklad môj deň začína ráno o 7.30 h a končí v neskorých večerných hodinách na tréningoch na umelej trávě. Víkendy trávim na zápasoch v rámci celého Slovenska či iného štátu. Takmer na všetkých zápasoch a tréningoch pomáhajú aj hráčky z tímu žien. Niektoré trénujú maličké dievčatá, niektoré pomáhajú pri starších, starajú sa im o sociálne siete, robia zdravotníka, pomáhajú s dopravou či natáčajú zápasy, ktoré sa musia nahrávať pre zväz.“

Ot.: Ako sa k vám dievčatá

dostanú, keď sa rozhodnú, že chcú hrať futbal?

Iveta Nevedálová: „Okrem minulého roka to štandardne fungovalo tak, že tu boli dievčatá za odmenu. Chodili tu baby zo širšieho okolia, šikovné, ktoré chceli a mali futbal ako prioritu. Mali určité predpoklady, ktoré v podstate vieme zhodnotiť už po prvom tréningu v tom zmysle, že či to pôjde alebo nie. Aj tie nároky v tréningoch sú na nich vyššie, ako v okolitých tímoch. Minulý rok sme v tejto filozofii museli trochu zmeniť, ale nie preto, že by sme chceli, ale jednoducho si to vyžadovala situácia v klube. Pomohli nám však asistenti a otvorilo to možnosť aj dievčatám z okolia, ktoré možno neboli až tak hrácky silné, ale mali za to zážitok z tréningu a hry ako takej. Reč je aj o pár dievčatách z detského domova, aj dievčatách z Ukrajiny. Tam ale nešlo o nejaký výsledok alebo očakávaný futbalový prínos. Teraz sme však už v takom móde, ako predtým a celú prípravu žiačok a mládeže berieme tak, že každé dievča, ktoré príde hrať futbal na Myjavu, to má za odmenu. Tie malé deti vidia, že myjavské ženy sú v telke, sú videné, vyhrávajú turnaje, majú veľa divákov na zápasoch, proste vnímajú to. Niektoré dokonca mali za odmenu s nami aj nejaké tréningy. Vidím to aj na stretnutí s rodičmi alebo starými rodičmi, že pre tie dievčatá sme taký vzor, že nás tak berú, možno aj preto k tomu majú taký vzťah. Samozrejme, nájdu sa aj neprajníci, ale to je na Slovensku v každej oblasti, z toho si ťažkú hlavu nerobíme. A ja si myslím, že toto je jediná cesta, ako sa dá robiť na Slovensku šport. My im síce môžeme nakázať, čo všetko musia robiť, ale ten emocionálny vzťah si musia vybudovať samé. A keď ho nemajú, tak je jasné, že to skrátka fungovať nebude.“

Ot.: Takže môžeme tvrdiť, že ste ozajstnou motiváciou pre tie mladé dievčatá, takým hnačím motorom. Kto je však oporou a motiváciou pre vás?

Andrea Bogorová: „No ja si myslím, že sme to my samy. Samy pre seba, dievčatá v tíme. A ešte určite aj naši rodičia. A viem, že vždy, keď je ťažšie obdobie, tak vie každá pomôcť a spoločne to zvládneme, po-

držíme sa. Každý má občas nejaký problém a zakaždým mu pomôže nejaká iná hráčka. Takže napríklad ja by som bez problémov teraz vymenovala desať ľudí, s ktorými sa poznáme od malička, v podstate celý život. Dost dlho na to, aby sme si vedeli povedať, čo nás trápi a dôverovali si.“

Iveta Nevedálová: „My sme podľa mňa už prekonali množstvo takých rôznych situácií, či už zdravotných alebo rodinných. Kopu krízových vecí. A keď družstvo prekoná aj takéto chvíle – dobré aj zlé – tak si myslím, že tá dôvera je tam úplne niekde inde, ako keď je len taký klasický kolektív ľudí, kde sa každý pobaví, zasmeje a tam to končí. Ale tu si myslím, že taká tá ochota pomôcť je už na celkom inej úrovni. A musím povedať, že aj rodina každého z nás – taká najbližšia, ako rodičia, súrodenci – si zaslúži obrovský obdiv za to, že nám to ešte stále tolerujú. Napríklad, keď sa plánujú dovolenky, tak všetko plánovanie podlieha kalendáru zápasov. Niekedy sa naozaj bavíme o horizonte roka, roka a pol. A takéto nastavenie sa málokde vidí. Zo začiatku to ale nebolo takto. Nie každý bol tak nastavený, že jeho život pôjde vyslovene len v tej futbalovej línii. Ale ja si myslím, že aj keď tí rodičia vidia, čo to pre tie dievčatá znamená, tak aj oni sú s tým potom stotožnení. Niektorí sú dokonca takí blázni, že si potom vyberajú aj dovolenku v destinácii, kde hráme, ak sa bavíme o zahraničí. Napríklad aj keď sme hrali v Slovinsku druhé kvalifikačné kolo Ligy majstrov, niektoré rodiny tam boli ubytované celý týždeň, navštevovali aquaparky, pochodili okolie, okúpali sa a spojili to s tým, že boli na našich zápasoch. Toto si celé tak nejako sadlo. Napríklad teraz máme jednu novú hráčku, ktorá študovala v Spojených štátoch a je členkou českej futbalovej reprezentácie, čo už teda je nejaký pojem. Lebo v Čechách je ten ženský futbal diametrálne inde ako u nás, tam tá hráčka naozaj už musí spĺňať vysoké kritéria, aby bola v reprezentácii. A ona prišla hrať na Myjavu, čo som naozaj prekvapená, že prijala našu ponuku a teraz je tu vlastne tretí mesiac. A vo mne stále rezonuje jedna veta, ktorú povedala na turnaji v Bul-

harsku, že môže ísť hrať futbal hocikam, ale ona povedala, citujem: „Ja by som momentálne nikde nešla, pretože tu sa mi jednoducho páči.“ A toto je práve to, na čom staviame. Tie hráčky si to cenia a potom celý dojem z tímu je taký, že sme ako jedna veľká rodina. Konkrétne táto hráčka je tu naozaj krátko, len pár mesiacov, ale je tu vidno tá emócia a to je niečo, na čom môžeme stavať.“

Andrea Bogorová: „Ja si myslím, že v mnohých kluboch, reprezentáciu nevynímajúc, sa tie hráčky považované za líderky tímu nesprávajú, povedzme to tak ako to je, veľmi pekne k novým hráčkam. Lebo chcú rešpekt, možno vidia aj to, že tá nová hráčka je dobre pripravená, ale nechcú, aby to mala také ľahké, boja sa konkurencie. A to je práve ten rozdiel medzi nami a inými klubmi. My každú jednu hráčku berieme rovnocenne, snažíme sa, aby každá jedna zapadla do kolektívu a cítila sa tu dobre. Rovnako dobre ako my. Aj keď je situácia, že máme nejakú hráčku, s ktorou sa rozprávame o možnosti hrania v našom tíme, tak my jej nerozprávame o podmienkach, povieme tým dievčatám na rovinu, ako sa u nás veci majú, že si veľa vecí robíme samy. A práve tá spomenutá hráčka z Českej republiky, o ktorej som pred chvíľou hovorila, tak ona nám pomáha aj s instagramom a sociálnymi sieťami. Vyštudovala manažment v Amerike a má k tomu blízko. A nedala nám reakciu tipu, že toto ja robíť ne-

budem, som tu od toho, aby som hrala a nie riešila sociálne siete a instagram. Práve naopak. A pri takýchto situáciách je vidno, že hráčka pochopila filozofiu nášho klubu. A to je tá tímová práca.“

Iveta Nevedálová: „My zvykne hovoriť, že sme si otvorili takú vlastnú FIFU – je to počítačová hra, kde si manažér virtuálne vytvára svoj tím, svoje družstvo, sám si vyberá hráčov. To samozrejme myslíme prenešene, ale naozaj je to taký malý zážrak, že dokážeme na Myjave robiť ženský futbal na takejto úrovni. A je tiež dôležité povedať, že všetky posily, ktoré prišli, prišli zadarmo, čo sa nám tiež len zážrakom podarilo vybaviť. Za všetkým je kus práce a toto je to, čo zatiaľ robíme lepšie, ako veľké kluby Slovan, Trnava či Prešov, ktoré majú výhody vo všetkom ostatnom. Majú silnú klubovú značku, sú tam veľké mestá, sú tam športové stredné a vysoké školy, majú lepšiu geografickú polohu, silné mužské tímy a podobne.“

Ot.: To sa vám ako podarilo takto nastaviť?

Iveta Nevedálová: „Dlhodobou tak fungujeme, intenzívne riešime možnosti, spoločne si tak vytipujeme, ktoré hráčky by sme si vedeli predstaviť, že by sem prišli, boli tu a hrali. Ako samozrejme, sme nohami na zemi, neriešime hráčky zo Slávie, Barcelony, Lyonu... Riešili sme hráčky, ktoré sme poznali, ako napríklad Maja Dimitrijevič

zo Srbska, ktorá bývala dlho v Bardejove, predtým v Nových Zámkoch, ja som ju poznala, vedela som, že je výborná hráčka, ale tiež to, že má priateľa, ktorý je kondičný tréner. Čiže v podstate to bol taký „výhodný balíček“ pre nás. My sme sa asi päť rokov predtým nevideli a napadlo mi napísať jej na instagram. Najskôr to bolo len tak, ale potom to môj mozog vyhodnotil ako veľmi dobrý nápad a som sa jej spýtala, ako je na tom. A jej odpoveď nás skutočne milo prekvapila, pretože nám povedala, že si nás pamätá, sleduje naše zápasy, potešila sa, že sme jej napísali. S priateľom už deväť rokov žili na Slovensku a chýbal im jeden rok k tomu, aby získali slovenské štátne občianstvo. Len teda v slovinskom klube, kde pôsobili posledné sezóny, mali výborné podmienky. Mali auto, byt, stravu, peniaze, ale necítili sa tam až tak dobre. A aby som to skrátila, povedali, že nám pomôžu a o tri týždne už boli obaja na Myjave, čo bol pre mňa osobne obrovský pozitívny impulz do tejto sezóny.“

Andrea Bogorová: „A presne o tomto sme sa bavili v rámci letnej prípravy, že vôbec nemáme pocit, že prišli len pred pár dňami. Máme pocit, akoby tu s nami boli už dávno a tiež to, že nám vedia veľmi veľa odovzdať a naučiť nás aj z tej futbalovej stránky.“

Iveta Nevedálová: „Čo sa týka prílivu nových posíl, naozaj sme si na tom dali záležať, riešili sme to v podstate nepretržite

4 až 5 týždňov. Nechceli sme nič urýchliť, ale vzali sme si na to dostatočný čas. Vedeli sme, že akonáhle by niektorá z oslovených možných hráčok začala hneď riešiť peniaze, nemalo by význam ďalej pokračovať v diskusii. Čo sa týka platových podmienok, nevieme im tu dať také podmienky, na ktoré sú zvyknuté z iných klubov. Nebolo by ani fér dať novej hráčke hneď lepšie podmienky ako tej, ktorá je tu od začiatku a stojí za vybudovaním klubu. Takže rozhodne mojím cieľom teraz nie je zavolať sem nejaké černošky a hrať sa na Real Madrid alebo niečo podobné. Lebo tiež bolo veľa takých názorov, aby sme sem na Ligu majstrov zavolali pár zahraničných, kvalitných a drahých hráčok. Áno, je to cesta ako krátkodobá a možno najľahšie dosiahnuť čiastočný úspech. Napríklad v spomínanej Lige majstrov v tíme Kazachstanu až 18 hráčok z dvadsiatich boli legionárky. Keby sme sa predsa len rozhodli ísť týmto smerom, úplne by to zabilo to naše nastavenie a cestu, ktorú sme si vybrali a do pár mesiacov by sa to rozpadlo. Na toto potrebujete mať niekoľkonásobne väčší rozpočet a robiť futbal ako biznis – kupovať a predávať. No my fungujeme tak, že chceme, aby pre každú hráčku tento klub niečo znamenal. Takže predtým, ako sem hráčka príde, musí prejsť takým mentálnym testom, či nám ľudskeľky sadne.“

Ot.: Podme sa teraz bližšie pozrieť na váš posledný tohtoročný zahraničný výjazd do Bulharska. Nebol to klasický, ale tzv. malý futbal. Ako sa vám hralo?

Iveta Nevedálová: „Tak nám to problém nerobilo, hrali sme aj halový futbal, boli sme štyrikrát majsterkami Slovenska vo futbale a aj sme boli v Brazílii na Majstrovstvách sveta. Takže z tohto pohľadu nič nové.“

Ot.: Ako to tam vyzeralo? Keď si trebárs porovnate tú organizáciu v rámci Ligy majstrov, ktorú ste zastrešovali na Myjave, ako to hodnotíte? Mali ste aj nejaký čas na seba? Možno trochu si oddychnúť, zregenerovať sa?

Iveta Nevedálová: „Tým, že to bolo v Bulharsku, tak sme všet-

ci nejakú podvedome čakali, že to nebude až na tak vysokej úrovni, ale mňa to prekvapilo. Ligu majstrov na Myjave sme sa snažili spraviť čo najlepšie, ako sa dalo. Za mňa to ale malo vyššiu úroveň, ako mala napríklad Liga majstrov v Rumunsku alebo Chorvátsku. Mali sme výborný hotel. Čo sa týka transferov z hotela na ihrisko a späť, bolo to perfektne zorganizované, autobus nás vždy čakal tam, kde mal. Vedeli sme, kedy, čo je, rozpisovali odchody, aj na samotnom vyhlásení boli ohňostroje, medaily, krásny pohár, pódium, pekný ceremoniál...“

Andrea Bogorová: „Našou jedinou povinnosťou bolo hrať. Nič iné. Nemusela som riešiť milión ďalších vecí ako napríklad tu na Myjave, keď sme hrali Ligu majstrov. Mohli sme sa plne koncentrovať len a len na futbal. Je to úplne iný pocit. Tam to bol pre nás taký nezvyk. Pretože keď to telo je zvyknuté fungovať od 7.00 h od rána do 22.00 h do večera, tak je inak nastavené. Takže čo sa týka Bulharska, tam sme si aj psychicky, aj fyzicky oddýchli.“

Iveta Nevedálová: „Áno, bolo to také pozitívne. Dokonca som nemusela nikam chodiť, nikoho sa na nič pýtať. Boli tam také whats-appové skupiny. Ja som mala jednu whats-appovú skupinu v rámci turnaja, kde sa riešili športové veci a druhú s organizátormi, hotelom a tak. V podstate som mala všetky informácie vtedy, kedy som

ich mala mať, v dostatočnom predstihu, všetko sme vedeli a vedeli sme si napláňovať celý nasledujúci deň. Ráno sme mali program jasný, popoludní sme si zašli na obed, niekto si vybehol na prechádzku, niektoré baby išli na kolobežkách pozrieť trochu histórie, obchody. Potom sme prišli, najedli sa, zápas sme hrali v noci, celé to bolo tak dobre zorganizované, že aj napriek tomu, že toho bolo veľa, presne sme vedeli ako, kde a čo. Výhodou Sofie bolo, že tam bolo metro, Bolty a mali sme k dispozícii aj ich autobus. Takže celé to bolo dobre vymyslené a na tých ľuďoch bolo vidno, že im na tom záleží.“

Ot.: Koľko zápasov ste odohrali? S kým ste hrali?

Andrea Bogorová: „My sme vyhrali skupinu, postúpili do semifinále, tam sme hrali s druhým z druhej skupiny a nakoniec sme hrali finále s Prešovom. To bolo také úsmevné, že finálový zápas bol v slovenskej réžii. Čo je však treba povedať, bol to prvý ročník ženskej edície. Mužská edícia mala nejakých 30 až 40 tímov z Nemecka, Španielska, Rakúska, Arménska a ďalších krajín. Tam to bolo extrémne ťažké a muži hrali dokonca až šesť dní. Tímy zo Slovenska vypadli v podstate v 1. kole. Budúci rok by to malo byť v Španielsku a malo by to zase dostať úplne iný rozmer. Ono všetko treba rozbehnúť, na všetko treba čas.“

Ot.: Čo by ste uvítali ako po-

moc pre vás, pre klub? Čo by vám pomohlo?

Iveta Nevedálová: „Určite partnera, respektíve partnerov, ktorí budú stabilne pre celý klub alebo budú vyslovene pre ženský futbal. My potrebujeme istého partnera, o ktorom vieme, že tu bude bez ohľadu na výsledok. Lebo my fungujeme už štvrtý rok systémom, že zarobíme približne toľko peňazí ako minieme. Samozrejme, iba ženský tím dokáže zarábať peniaze na výsledkoch, ale čerpá z toho celá naša dievčenská sekcia. Pre mňa osobne je to veľký tlak a neviem si predstaviť, ako takto budeme fungovať ďalej. Teraz v Slovinsku na druhom kvalifikačnom kole nás delilo pár sekúnd od toho, aby sme mohli hrať na Myjave vyradovacia fázu Európskej ligy. Prišli by také tímy, ako napríklad AS Rím či Twente a mohli sme byť ešte v úplne iných číslach. Ale aj napriek tomu sme si finančne za posledné mesiace veľmi pomohli a aj vďaka tomu môžu mať dievčatá zase o niečo lepšie podmienky. Určite je v našich silách byť ešte úspešnejšími, ale mňa trochu desí to, čo spravíme, ak by nám náhodou jedna sezóna nevyšla, mali by sme ťažké vyžrebovanie alebo viacero zranení a nedokázali by sme zvíťaziť vo všetkých zápasoch. Lebo ja osobne nemám vo svojom nastavení, že prémie, bonusy a ocenenia za výsledky sú niečo, na čom sa má dlhodobo stavať. Ale tak to proste je. A za mňa, ak chceme fungovať dlhodobo

a naozaj jedného dňa dostať na Myjavu veľkokluby v rámci európskych súťaží, tak musíme nájsť ľudí, ktorí nám v tom budú koncepčne pomáhať. Pretože keby nám nevyšla jedna sezóna, tak neviem, ako by to bolo s dievčatami ďalej. Ja nepoznám amatérsky klub, ktorý zarába toľko peňazí ako my. V ženskom amatérskom športe na Slovensku neexistuje prípad ako je náš, vždy majú peniaze buď od silného sponzora, resp. niekoľkých sponzorov, alebo z dotácií. A podľa mňa je to takto neudržateľné. Takže takým cieľom do budúcnosti – samozrejme okrem futbalového napredovania – je to, aby sme zohnali stabilných finančných sponzorov. Možno by bola cestou aj dotácia

od štátu, respektíve od zväzu a vtedy by sme naozaj neboli na 100% závislé na výsledkoch. Krajiny ako Česko, Maďarsko, Ukrajina, Rakúsko či Poľsko sú financované systematicky. Je to tak už prakticky v celej Európe a všetky prvoligové kluby sú profesionálne. V Česku má napríklad hlavný tréner žien 1000,- € od českého zväzu. Je platený aj tréner mládeže, ale aj tréner prípravky. Hráčky tam dostávajú podporu aj športovú, aj finančnú. V Poľsku napríklad dostane víťazné družstvo za pohár 100 000,- €. My sme tu od zväzu dostali 3 000,- €. A polovicu z toho, zhruba 1 500,- €, sme minuli na vycestovanie a obed na finálový zápas. Takže toto sú extrémne rozdiely. Len

na porovnanie, na celú aktuálnu sezónu sme od SFZ dostali dvadsať futbalových lôpt. Sponzorov sa snažíme zháňať, pomaličky sa nám v tom začína dariť, ale zatiaľ sa bavíme len o nižších číslach, prípadne o materiálnej pomoci, ako je zdravotný materiál, pitný režim, regenerácia, oblečenie a podobne. Ale aj to nám veľmi pomáha. Čiže, aby som to nejako zhodnotila, určite musíme nájsť niekoho, kto nám pomôže a my spravíme maximum pre to, aby sme sa za to odvdáčili dobrými výsledkami, medzinárodnou reklamou a hlavne pozitívnou emóciou.“

Ocenenia žien v sezóne 2024/2025

Ženská ligová jedenástka:

- Viktória Opáľková (brankárka)
- Zuzana Nina Nárožná (obrankyňa)
- Andrea Bogorová (útočníčka)

- Iveta Neveďalová, 2022 – 2025 – Štyri roky po sebe vyhlásená za najlepšiu trénerku na SR.

Únia futbalových profesionálov:

- Hráčka sezóny 2025 – Andrea Bogorová

ÚFP Jedenástka roka:

- Viktória Opáľková
- Zuzana Nina Nárožná
- Katarína Vredíková

EMF Liga majstrov žien v malom futbale:

- najlepšia obrankyňa Andrea Bogorová
- MVP turnaja Zuzana Nina Nárožná
- najlepšia brankárka Viktória Opáľková

Ďakujem za rozhovor a dievčatám prajeme minimálne rovnako úspešnú sezónu 2025/2026 a tiež stabilného a štedrého sponzora, ktorý možno práve teraz číta tieto riadky...

zhovárala sa: Z. Mokošová
foto: Vladimír Pyxel Domen,
archív žien Spartaka Myjava

Premeny kopaničiarskeho regiónu – 1. diel

Úvaha o kopaničiach

Vidiek svoje charakteristické (regionálne) prvky získal v období feudalizmu a tie pretrvávali neuveriteľne dlho – až do polovice 20. storočia. Regionálne prvky boli odrazom kultúrnej úrovne, tvorivosti, vyspelosti a zručnosti, vznikali postupne v závislosti od dostupných materiálov, prírodných podmienok i prostredia, boli odrazom života na vidieku. Osídlenie kopaničiarskeho typu je charakteristickým prvkom regiónu v podjavorinskej oblasti (územie od Sobotištia, cez Brezovú, Prašník, Starú

Turú po Bzince pod Javorinou, výmera cca 50 km²). Prečo treba hovoriť o kopaniciach? Pretože tie dali základ Myjave, pretože tie tvoria špecifické územie na Slovensku, pretože kopanice sú ohrozené. Život kopaničiárov ovplyvňovalo mnoho faktorov, napr. sociálne vzťahy, nedostupnosť lokality, ťažké pôdy, chladná klíma a hlavne chudoba. Zárukou prežitia bolo vlastníctvo pôdy či remeselná zručnosť. Každý gazda vedel, že pôdu musí šetriť aj pre nasledujúce generácie a tak nevedomky uplatňovali „udržateľný rozvoj“. Veľké vojny priniesli skokové zmeny aj na kopanice a životný štýl kopaničiárov sa zmenil i vplyvom spoločenských udalostí. Dnes na slovenskom vidieku žije necelá polovica obyvateľov (46%), avšak v okrese Myjava je to len 38% obyvateľov. Čo sa deje s kopaničiarstvom krajom? Je pozoruhodné, ako málo vieme o súčasnom živote kopaničiárov, o ich túžbach, problémoch, potrebách, cieľoch, úvahách a životnej filozofii. Takmer všetka pozornosť sa sústreďuje na mestá, ale ochrana tradičných hodnôt v kopaničiarstvom regióne zostávajú na okraji pozornosti, nie sú dostatočne zmapované, popísané, zhodnotené, takže hodnoty kopaničiarstvom regiónu nevieme ani celkom definovať. Sú kopanice ešte autentické? A sú dnes atraktívne? Je spoločenská požiadavka na záchranu kopaníc? A treba ich zachrániť? Je potrebné hľadať odpovede nie len na tieto otázky, ale i mnohé iné, aby sme mohli zveľaďovať svoju dedovizeň. O to sa pokúsime v seriáli článkov o kopaničiarstvom regióne.

Znepokojujúce zmeny

Je samozrejmé, že každý človek vidí kopanice z iného uhla pohľadu. Inak sa na kopanice pozerá historik, inak filozof, iné potreby má hospodár, iné ochranár, či ekonóm, iný prístup by volil lekár, architekt alebo krajinár a inak rozmýšľa hospodár, kopaničiar – každodenný užívateľ kopanic. Avšak ak chceme zachovať autenticitu kraja a identitu kopaničiárov, potom by sme asi mali o kopaniciach diskutovať a hľadať spôsob ich ochrany, záchranu, využitia, prezentá-

cie a rozvoja. Na kopaniciach sa však dejú znepokojujúce zmeny:

- 1) Kopanice pôvodne tvorili stáli rôznovekí obyvatelia, ktorí ich budovali. Dnes tu žijú najmä starousadlíci už v dôchodkovom veku. Zostávajúci seniori nemajú peniaze ani silu na ich udržiavanie v dobrom stave, keďže sami sú často odkázaní na sociálnu pomoc.
 - 2) Kopaničiari v aktívnom veku na kopaniciach síce „žijú“, ale cez deň sú v práci (zväčša v meste) a po práci (večer) sa vracajú na kopanice unavení, takže robia len menšie poľnohospodárske práce, ktoré popri zamestnaní zvládajú. Na tradičné hospodárenie ani tejto skupine nestačia sily.
 - 3) Novousadlíci prichádzajú na romantický vidiek s romantickými predstavami na pokojný život. Túto svoju predstavu naplňujú, keď sa po práci vrátia domov, zatvoria bránu a zostanú v tichu a osamote a často aj v anonymite za bránami svojho „hradu“. Veci verejné (dedinské) sa ich „netýkajú“ a spolupatričnosť kopaničiárov ich vyrušuje.
 - 4) Rekreatanti prichádzajúci z mesta na kopanice na víkend, aby si oddýchli od mesta, aby si zašportovali v prírode, pripravili rodinné a priateľské stretnutia, aby boli na chvíľu v „divokom“ prostredí, užili si krásy krajiny, ticha, pohody, pretože v pondelok už zase musia naplno fungovať v meste, mimo kopanic.
- Pristaňovalci menia svoje „usadlosti“ podľa svojich predstáv bez usmernenia. Starousadlíci zase podliehajú módnym vlnám, cudzím vplyvom a tradičné hodnoty nevnímajú ako hodnoty. Nevie, aký vzťah majú kopaničiari ku kopaniciam (či pozitívny, či negatívny), ale dochádza k úpadku kopanic a príčinou je kultúrna, sociálna aj hospodárska deštrukcia kopanic, strata identity i génia loci kopaničiarstvom regiónu. Aby kopanice neboli zaostané, tak ich usadlíci „zveľaďujú“ najlepšie ako vedia a v duchu zašlej propagandy „priblížime vidiek mestu“ zastavujú, prístavujú, prefarbujú – často však táto znepokojujúca zmena mení tradičný obraz kopanic aj obraz krajiny a mizne tradičná architektúra aj tradičný spôsob života a kopanice podlie-

hajú aktuálnym globalizačným vplyvom. Záchrana kopanic je teda z veľkej časti sociálny problém. Dôkazom je negatívna demografická krivka – odchod mladých, odchod starých, opúšťanie krajiny, domov, sadov, staroba, ticho a prázdnota. Čo s tým urobíme? Akú majú kopanice perspektívu? Aký je ich potenciál v rozvoji vidieka resp. regiónu? Odpovede len tušíme.

Vývoj kopaničiarstvom osídlenia na území Veľkej Myjavy

Vo všeobecnosti vznik osídlenia je závislý od ekosféry (prírodných podmienok, kvality životného prostredia, udržateľnosti ekosystému a úrodnosti pôdy), od sociosféry (demografické danosti, spoločenské podmienky, úroveň myslenia, životná úroveň, vlastnícke vzťahy, sila lokálnych lídrov, spoločenské pravidlá apod.) i od ecosféry (sila kapitálu, potenciál, zdroje, technologická vybavenosť, dopyt, deľba práce, dostupnosť, udržateľnosť). Veľká Myjava predstavuje územie okolo rieky Myjavy, charakteristické kompaktnými, hlbokými lesmi. Písomná zmienka o rieke Myjave pochádza z rokov 1262 a 1270, paradoxne sa o rieke dozvedáme skôr, ako o sídlach v území. Veľmi pekne a podrobne sú dejiny územia rozpísané v knihách o Myjave, tak históriu skrátime. Hranica medzi panstvami Branč a Čachtice bola v hlbokých lesoch nejasná a nebezpečná. Majere postavené na hornom toku rieky mali za úlohu chrániť hranicu a tiež lesy pred lúpežným drancovaním. Čachtický feudál posilnil hranicu pristaňovalcami, keď im dovolil usadiť sa na tomto území a vytvárať „klčoviská“, z ktorých najskôr vznikali sezónne kopanice, neskôr trvalé osady a tie sa potom formovali na prístavné obce. Rýchlejšie a intenzívnejšie sa osídlilo územie „horných kopanic“ (územie lesov – Brestovec, Stará Myjava, Poriadie a Rudník), a potom aj „dolných kopanic“ (územie pastvín a lúk porastov – Krajné, Jablonka, Polianka, Turá Lúka, Bukovec). Pri osídľovaní je zaujímavý fakt, že obce okolo Myjavy boli založené skôr ako samotné mesto Myjava. „Mijava založená bola medzi horami leta Páňa 1586“ [1]. V roku 1715

bola Myjava prvýkrát označená za oppídium – mestečko v čachtickom panstve. Magna Miava mala jednu spoločnú samosprávu a fungovala v istom zmysle na princípe občianskej spoločnosti. Všetky obce i mestečko sa museli na spoločnej samospráve dohodnúť a aj podieľať. Myjava ponúkala správu (administrácia), duchovnú útechu (kostoly, útecha, modlitby), služby (kultúra, cintoríny, lekári, školy, obchody...) a kopanice poskytl zázemie, bývanie, zamestnanosť, produkty, a pod. Po roku 1850 vznikol „okres Myjava“. Do okresu patrili i Brezová, Bukovec, Turá Lúka a Vrbovec, čo podporilo spoluprácu, obchod, ale i vzájomnú konkurenciu. V roku 1832 prišiel do Sobotištia učiteľ, spisovateľ a národný buditeľ Samuel Jurkovič, ktorý v roku 1845 založil na pomoc drobných roľníkov v Sobotišti Gazdovský spolok – prvé úverové družstvo v Európe, aby sa ľudia nemuseli zadlžovať u úžerníkov. Cieľom bolo uľahčenie života ľuďom na kopaniciach. [3]. V tom roku žilo na území Veľkej Myjavy 9429 obyvateľov, z toho bolo 8899 evanjelikov (94,4%). Dnes má okres Myjava cca 25 000 obyvateľov, evanjelici majú podiel 44,18% (najvyšší na Slovensku). Problémy na kopaniciach sa hromadia vo všetkých oblastiach, no najmä v sociosfére: Hospodárenie roľníkov nie je efektívne, počet samostatne hospodáriacich roľníkov (SHR) nepoznáme, ale odhad je do 300 SHR v okrese Myjava (v katastrálnom území mesta Myjava je evidovaných 22 SHR). Priemysel zmenil hodnotový systém, medzi kopaničiarstvom vzrástla nádej na rýchle a lepšie zárobky v priemysle, ponúkol sa im pohodlnejší život a tak sa najmä mladí sťahovali z kopanic do mesta. Avšak v súčasnosti počet obyvateľov mesta Myjava opäť klesá a predpokladá sa ďalší pokles obyvateľov v meste i v okrese, mladí odchádzajú do väčších miest či do zahraničia a demografická situácia je alarmujúca. V meste dnes žije 32% seniorov a v okrese Myjava je v súčasnosti podiel seniorov na úrovni 21% [2]. Predpokladá sa, že v roku 2035, teda o 10 rokov, bude ich podiel na úrovni 36%. Obe údaje prekračujú priemernú hodnotu na

Slovensku. Ako by sme mohli stabilizovať počet obyvateľov a využiť pôdu v prospech jej vlastníkov?

Intenzifikácia poľnohospodárskej činnosti

Poľnohospodárska krajina bola „živá“, ľudia sa v nej denne pohybovali, detailne poznali svoj chotár, mali k nemu vzťah, mali svoje obľúbené miesta, udržiavali krajinu, pracovali v nej, rozprávali sa i spievali a oddychovali. Život poľnohospodára sa odohrával na poli, na dvore, na ulici, komunity boli odkázané na spoluprácu a vzájomnú pomoc. Sediaci hospodárili extenzívnym spôsobom na svojich poličkách. Diskontinuálny vývoj vidieka prišiel v roku 1948, kedy došlo k znárodňovaniu a zakladaniu družstiev. V roku 1949 tvorili drobní roľníci (výmera pôdy do 5 ha) až 29% všetkých hospodárstiev a strední roľníci (5 až 10 ha) tvorili necelých 20% hospodárstiev. Vplyvom zmien a rozvoja priemyslu došlo k deštrukcii agrárnej kultúry, k strate záujmu o poľnohospodársku činnosť, k odmietaniu tradičného spôsobu života i tradičných hodnôt vidieka. Do regiónu sa dostal priemysel, ktorý zamestnal ľudí zo širokého okolia a tak pôda stratila na cene, krajina degradovala, narušili sa dovtedy funkčné komunity, nastúpila mechanizácia a hospodárenie na vlastnej pôde sa začalo považovať za prejav zaostalosti, neefektívnosti, obmedzenosti, prežitkov. Búrali sa tradície, preferoval sa „pohľad k lepším zajtrajškom“ a ľahším ziskom. Veľká Myjava sa v dôsledku politických a spoločenských zmien v roku 1955 rozpadla na jednotlivé obce s vlastnou samosprávou. Ideológia „priblížiť dedinu mestu“ navodila nereálne očakávania aj medzi občanmi Veľkej Myjavy. Tu sa dá datovať výrazný odklon od tradičnej kultúry a nástup nového ...izmu. Propagovalo sa zotretie rozdielov medzi vidiekom a mestom – a to bez ohľadu na funkciu jedného (vidieckeho) či druhého (mestského) systému. Kopaničiar chcel byť „mešťan“. Snaha o prebudovanie dediny na mesto priniesla „stavebné nadšenie“ a „modernizáciu“ do mesta i na kopanice, avšak začal sa vytrá-

cať duch kopaníc a utrpela aj identita kopaničiarov. Sčelovanie pozemkov malo priniesť efektívnosť. Nové objekty nerešpektovali tradície a svojim riešením (mikrourbanizmom) nepodporovali vidiecke tradície, ani tradičnú ľudskú mierku a nepodporili funkčnosť kopaničiarkeho bývania. Podporili „novú dobu“. Pri nových rodinných domoch chýbali hospodárske objekty, šopy, stodoly, dielne a stavali sa ploty. Aj Veľká Myjava si kladla nové ciele: 1. premena „vidieckeho mesta“ na „moderné mesto“ – odstránenie starého a výstavba nového, 2. dosiahnutie vyššieho životného štandardu – mestské domy, v ktorých hospodári nevedeli žiť,

3. vznik samostatných obcí – to spustilo presadzovanie vlastných záujmov, zánik spolupráce a vzájomné konkurenčné správanie s pocitom krivdy, 4. zmena hospodárenia – rýchlejšie a jednoduchšie zakladanie družstiev (JRD), intenzívnu poľnohospodársku činnosť, veľkoplošné hospodárenie, nových užívateľov. [4].

Zmena režimu v roku 1948 priniesla kolektivizáciu – tá prebehla niekedy dobrovoľne, inokedy násilným spôsobom. S kolektivizáciou nastúpilo sčelovanie pozemkov, spájanie pozemkov užívateľmi bez ohľadu na vlastnícke vzťahy, odstraňovanie prekážok v obrábaní pôdy, zväčšenie honov, regulovanie vodných tokov,

vysušanie mokradí, odstraňovanie remízok, rozorávanie neúžitkov, aplikovanie chémie, drancovanie pôdy s cieľom dosiahnuť maximálny zisk a splnenie socialistických záväzkov. Dôsledok – Dnes je krajina bez ľudí, pustá, prázdna, vyschnutá, erodovaná, úrodnosť pôdy klesá, biodiverzita prudko klesá, zeleň ubúda, mechanizácia pribúda, v krajine chýba človek – hrdý gazda, kopaničiar. Strata územnej identity úzko súvisí so stratou mentálnej identity jednotlivca, ktorý tak stráca jednu z dlhodobých sa vyvíjajúcich hodnôt. To má za následok mentálnu deštrukciu človeka, stratu vzťahu k územiu (niekedy i k sebe samému) a odklon od tradičných hodnôt. Kolektivizácia nemala alterna-

Krajinná štruktúra v roku 1951 – drobné polička, medze, remízky, pestré druhové zloženie poľnohospodárskych plodín, vetrolamy, vyšší stupeň biodiverzity a pod.

Krajinná štruktúra v roku 2022 – zmena krajinnej štruktúry, veľkoplošné hony, eliminácia medzí a remízok, monokultúrne výsadby poľnohospodárskych plodín, strata vody, erózia, strata biodiverzity a pod.

tívu. Som presvedčená, že ak by v povojnových časoch ľudia dostali alternatívu, mnohí kopaničiari by zostali hospodáriť na svojom (5). Riešenie do istej miery dnes ponúkajú pozemkové úpravy (PÚ), ktoré okrem komasácie, čiže úpravy vlastníckych vzťahov, prinášajú i revitalizáciu krajiny. Avšak majú vlastníci pôdy vôbec záujem o svoju dedovinu? PÚ nie sú dostatočne podporované štátom. Štát na komasáciu vyčleňuje finančné zdroje, avšak s krajinárskymi úpravami nepočíta, takže narušená ekologická stabilita krajiny sa nerieši, doplnenie zelene v podobe výsadby vetrolamov a remízok sa nekoná, renaturalizácia vodných tokov je hudbou budúcnosti a skôr sa buduje ochrana pred povodňami. Revitalizáciu krajiny a podporu biodiverzity nie je možné realizovať bez zmeny hospodárenia z veľkoplošného na menšie hony (do 50 ha), pretože s tým nesúhlasia užívatelia poľnohospodárskej pôdy, čo je v rozpore s princíp-

mi PÚ. Ak kedysi poličko pre rodinu znamenalo istotu, že si dopestuje potrebné produkty a prípadne budú mať i menšie zisky, dnes kopaničiari poskytli svoju pôdu užívateľom, ktorí ju drancujú a kopaničiari sami pracujú v priemysle za „lepšie“ mzdy. Riešením by boli pozemkové úpravy, avšak na PÚ nie sú ani obce, ani hospodári pripravení. Pozemkové úpravy sa pripravujú v katastrálnom území Vrbovce (od roku 2022), Jablonka (od roku 2024) a tiež tento zámer má obec Rudník (vo februári 2025 bolo začaté prípravné konanie).

A čo ďalej?

Doba sa mení, svet sa mení i kopanice sa menia, strácajú svojho ducha. Ale aj človek sa mení i jeho prostredie sa mení. Majú kopanice šancu na obnovu? Čo môžu kopanice ponúknuť usadlíkom, prisťahovalcom a rekreantom? Treba zistiť ich hodnotu, vytypovať objekty na záchranu, prezentovať dobré príklady obnovy

kopaníc i návratu mladých na kopanice, prezentovať pozitíva – pekné „kúty“, usadlosti, výhľady, ticho, priateľstvo a ďalšie. Kopanice treba chrániť, stabilizovať, prezentovať, sprístupniť a udržať podobným spôsobom, ako sa nám darí zachrániť a udržať myjavský folklór. Čo pre to môžeme urobiť? Hľadáme riešenia spolu. Tento príspevok treba vnímať ako úvod do spoločenskej diskusie. Téma sa treba venovať dlhodobo, systematicky, komplexne a s odborníkmi. Tiež treba šíriť osvetu, realizovať odborné i verejné diskusie, riešiť sociologické štúdie, vedecké práce, pripraviť rôzne analýzy, vypočítať si kopaničiárov i mešťanov a tiež predstaviť široko-disciplinárne návrhy na stabilizáciu či zlepšenie života na kopaniciach. Ak chceme zachrániť jedinečné hodnoty kopaničiarskej krajiny, potom výstupom verejnej diskusie by mali byť i spoločné rozvojové plány regiónu (ak nie je neskoro).

autor: Ing. Anna Dobrucká, PhD., autorizovaná krajinná architektka
mapy: mapy.tuzvo.sk, geportal.gov.sk
foto: CBS – Slovensko z neba pre mesto Myjava

Použitá literatúra:

- [1] Gálik, Ján: Myjava v obrazoch histórie. ISBN: 978-80-970475-9-7 Vyšlo vlastným nákladom autora, 2010
- [2] Štatistický úrad SR rok 2023, <https://www.myjava.sk/mesto/demografia/>
- [3] Rittkay, Fraňo: Samuel Jurkovič – priekopník slovenského družstevníctva a jeho doba. Vydavateľstvo Obzor, 65-116-65
- [4] Dobrucká, Anna: Znepokojivé trendy rozvoja kopaničiarskeho regiónu Veľká Myjava. Zborník prednášok z konferencie Bardkontakt 2025, 29. - 30. september 2025
- [5] Elko, Ivan.: Krajina, sídla, identita a odcudzenie. Zborník „Plánovaním k rozvoju identity územia“, zo seminára Land.Urbia 2013, ISBN: 978-80-88757-78-8.

Klienti DSS Úsvit v Primaciálnom paláci

Klienti Domova sociálnych služieb Úsvit v Myjave sú bez pochyby duše kreatívne. Venujú sa maľbe, spoločenskému tancu, muzikoterapii, ale aj výrobe keramiky.

A práve keramika, s ktorou sa zapojili do súťaže 28. ročníka prehliadky výtvarných prác ľudí s mentálnym postihnutím s názvom Výtvarný salón ZPMP 2025 V objatí prírody, zožala úspech. Porotcov súťažou zaujala natoľko, že súťažnému výrobku, ktorému dali klienti názov Doma u nás na

kopaniciach, udelili cenu za kolektívnu prácu. Svoje ocenenie si boli prebrať osobne v pondelok 13. októbra 2025 na slávnostnej vernisáži v Justihovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave.

Klienti DSS Úsvit svoje nádherné umelecké diela vytvárajú s láskou a nadšením pod vedením opatrovateľky Marcely Pavlíkovej. Práca s keramikou je v sociálnej oblasti, najmä pri ľuďoch s mentálnym postihnutím, veľmi silný terapeutický a rozvojový nástroj. Má nielen

estetickú, ale aj psychologickú, motorickú a sociálnu hodnotu. Hlina má prirodzene upokojujúci a uzemňujúci efekt. Hotový výrobok je potom viditeľným dôkazom schopnosti niečo dokázať, čo zvyšuje u klientov sebaúctu, motiváciu a chuť zúčastňovať sa na ďalších aktivitách.

Dosiahnutý úspech v súťaži potešil nielen klientov, ale aj celý kolektív DSS Úsvit a sme radi, že kreativita, snaha či

odvaha, ktorú klienti vkladajú do svojej práce s hlinou, bola takto ocenená. Gratulujeme!

zdroj a foto: M. Bakošová, oddelenie sociálnych služieb mesta Myjava

Spomienka na 17. november

Každoročne si 17. novembra pripomíname jeden z najvýznamnejších dní našich novodobých dejín – Deň boja za slobodu a demokraciu. Tento dátum sa hlboko zapísal do pamäti nášho národa ako symbol odvahy, jednoty a túžby po slobode. V tento deň v roku 1989 vyšli do ulíc tisíce študentov, učiteľov, umelcov i obyčajných ľudí, ktorí sa nebáli otvorene postaviť proti neslobode a totalitnému režimu. Ich nenásilný protest, ktorý sa začal v Prahe, prerástol do udalostí známych ako Nežná alebo Sametová revolúcia. Po viac ako 40 rokoch priniesla pád komunistického režimu a otvorila cestu k transformácii totalitného Československa na právny a demokratický štát. Umožnila vznik samostatnej Slovenskej republiky a jej integráciu do európskych štruktúr. Slovensko sa tak po desaťročiach útlaku vydalo na cestu demokracie, slobody slova a ľudských práv.

No 17. november má ešte staršiu tradíciu. Už v roku 1939 si českí študenti svojím odporom proti nacizmu vybojovali miesto v histórii, keď boli po zásahu okupantov zatvorené české vysoké školy a mnohí z nich zaplatili za svoje postoje životom. Smrť študenta Lekárskej fakulty Univerzity Karlovej, Jana Opletala, vytiahla do ulíc stovky vysokoškolákov. Chceli sa pochodom cez mesto s medicom dôstojne rozlúčiť. Strety s políciou a nemeckými vojakmi trvali celý deň a ich následky boli tragické. Špeciálne nemecké komandy SS a SD prepadávali vysoké školy a internáty. Nasledovali popravy bez súdu, vyše 1200 študentov odvliekli do koncentračného tábora v Nemecku a deväť študentov a funkcionárov študentských organizácií bolo popravených. Bol medzi nimi aj Slovák Marek Frauwirt. O tejto protištudentskej akcii rozhodol Adolf Hitler. Pri príležitosti

druhého výročia uzatvorenia vysokých škôl a odviečenia študentov sa v Londýne stretli delegácie 26 národov a v slávnostnom vyhlásení stanovili 17. november za Medzinárodný deň študentstva. V roku 1942 na zasadnutí Medzinárodného študentského zhromaždenia vo Washingtone bol potvrdený a opäť vyhlásený za Medzinárodný deň študentstva. Potvrdili ho delegáti študentov z 50 krajín.

V našom meste je už tradíciou, že Centrum voľného času Myjava v spolupráci s Mládežníckym parlamentom, samosprávou, Gymnáziom a Strednou priemyselnou školou Myjava pripravuje program pri príležitosti Dňa študentstva. Tímy zložené zo žiakov myjavských stredných škôl súťažia v rôznych disciplínach pred svojimi spolužiakmi a učiteľmi v Kultúrnom dome Samka Dudíka. Tento rok sa program uskutočnil o niečo skôr, už 11.

novembra 2025.

Dnes, po rokoch, môžeme slobodne vyjadrovať svoje názory, študovať, cestovať a rozhodovať o budúcnosti našich miest i krajiny. No sloboda a demokracia nie sú samozrejmosťou. Sú darom, ktorý si musíme chrániť – nielen spomienkou, ale aj každodenným postojom, úctou, toleranciou a ochotou počúvať sa navzájom.

Nezabúdajme teda na študentov ani na tých, ktorí v novembri 1989 stáli na námestiach, vďaka nim môžeme dnes žiť v slobodnej krajine.

„Kto zabúda na svoju minulosť, je odsúdený ju znovu prežiť.“

autor: Mgr. Lenka Pipová, predsedá komisie školstva

Mládežnícky parlament mesta Myjava opäť v akcii

Po letných prázdninách sa členovia Mládežníckeho parlamentu mesta Myjava opäť začali pravidelne stretávať a spoločne plánovať jesenné aktivity. Prvé zasadnutia po prázdninách sa niesli v duchu nových nápadov, energie a priprav na nadchádzajúce podujatia.

Plánujú verejné stretnutie s obyvateľmi

Jedným z hlavných bodov jesenného programu je verejné stretnutie, ktoré plánujú členovia parlamentu zorganizovať už

čoskoro. Cieľom bude priblížiť činnosť parlamentu obyvateľom Myjavy, predstaviť nové projekty a zároveň získať podnety od verejnosti.

Myjavský parlament na medzinárodnej konferencii v Skalici

Prvý októbrový víkend tohto roka sa dvaja členovia myjavského parlamentu zúčastnili medzinárodnej konferencie parlamentov a mládežníckych rád z Českej republiky, ktorú organizovala iniciatíva

@mladiproskalicu.

Konferencia bola nabitá zaujímavými témami z oblasti dobrovoľníctva, participácie a rozvoja mládežníckych iniciatív. Myjavskí zástupcovia získali množstvo nových poznatkov, inšpirácií a skúseností, ktoré plánujú využiť pri ďalšej činnosti parlamentu.

Veľkým úspechom bolo aj podpísanie memoranda o spolupráci s ďalšími šiestimi mládežníckymi parlamentmi na Slovensku. Tento krok predstavuje významný posun v rozvoji spolupráce medzi mladými

ľuďmi a posilňuje hlas mládeže v regionálnej politike.

Pomoc na výstave Plody Myjavskej pahorkatiny 2025

Len o niekoľko dní neskôr sa členovia parlamentu zapojili ako dobrovoľníci do organizácie tradičného podujatia Plody Myjavskej pahorkatiny 2025, ktoré sa uskutočnilo od 8. do 10. októbra 2025 vo výstavnej sále Kultúrneho domu Samka Dudíka v Myjave. Tento rok išlo už o 24. ročník výstavy ovocia a zeleniny, ktorú pripravili Slo-

venský zväz záhradkárov okresov Myjava a Senica v spolupráci s mestom Myjava. Mladí dobrovoľníci pomáhali s aranžovaním exponátov, výzdobou výstavnej sály a nechýbali ani pri obľúbenom vyrezávaní tekvic v detskom kútiku, kde spríjemňovali atmosféru deťom aj rodičom.

Spoločným cieľom je rast a spolupráca

Mládežnícky parlament mesta Myjava potvrdzuje, že aj malé iniciatívy môžu prinášať veľké

veci. Vďaka nadšeniu, tímovej práci a ochote zapájať sa do verejného diania sa mladí Myjavčania stávajú viditeľnou súčasťou života mesta. Ich cieľom je nielen organizovať zaujímavé podujatia, ale aj inšpirovať ďalších mladých ľudí, aby sa aktívne zapájali do tvorby budúcnosti Myjavy.

autor a foto: A. Bogorová a Mládežnícky parlament mesta Myjava

Umenie spája kultúry aj priateľstvá

Projekt Erasmus+ v Poľsku priniesol žiakom Základnej školy Myjava, elokované pracovisko Viestova, týždeň plný tvorivosti, zážitkov a sebapoznania.

Murzasiche (Poľsko), 4. – 12. októbra 2025

Dvadsať žiakov Základnej školy Myjava z Viestovej ulice sa spolu so svojimi poľskými rovesníkmi zo Základnej školy Olsztyn zúčastnilo medzinárodného projektu Erasmus+ s názvom „Umenie v edukač-

nom procese“. Týždenný pobyt v srdci poľských Tatier priniesol deťom množstvo tvorivých aktivít, kultúrnych zážitkov, osobnostného rozvoja i nových priateľstiev.

Poznaj sám seba cez umenie

Úvod pobytu patrilo aktivitám zameraným na sebapoznávanie a typológiu osobnosti. Žiaci zisťovali, aký typ osobnosti sú, ako spolupracovať s ostatnými a ako vyjadriť svoje pocity prostredníctvom ume-

nia. Výsledkom bola napríklad tvorivá dielňa, počas ktorej maľovali tričká farbami svojej osobnosti.

Zakopané – mesto plné inšpirácie

Počas pobytu žiaci viackrát navštívili Zakopané, kde absolvovali obľúbenú aktivitu Urban game – mestskú hru, vďaka ktorej spoznali pamiatky, históriu i krásy tohto známeho horského mesta. V múzeu maľovania na sklo sa zúčastnili zaujímavej prednášky o histórii tejto umeleckej techniky, naučili sa základy maľby na sklo a každý si vytvoril vlastné umelecké dielo.

Okrem toho uskutočnili jazykovo-kultúrny prieskum medzi domácimi obyvateľmi a turistami, v ktorom skúmali dialekty a najpoužívanejšie slová regiónu Podhalie.

Polština však pripravila Slovákom ne jeden úsmevný moment. Zostali sme až v pomýkove, keď sme počuli, že Poliaci „šukajú drogy“. Smiech vyvolal aj iné výrazy:

- „szukać“ – hľadať, nie ná dávka, na ktorú myslíš

- „droga“ – cesta, nie návyková látka
- „sklep“ – obchod, nie pivnica
- „zachód“ – západ, nie WC
- „pokój“ – izba, nie pokoj v duši
- „Kocham cię“ – ľúbim ťa, nie vypitvem ťa

Umenie v modernej podobe

Súčastou programu bolo aj natáčanie edukačných videí zameraných na rôzne druhy umenia. Žiaci si vyskúšali roly režisérov, kameramanov, strihačov, tanečníkov aj hercov. Tvorba videoklipov bola pre nich niekoľkohodinová hračka a tie výstupy – škoda, že ich nemôžete vzhliadnuť! Veď si len predstavte – Legendárna skupina AC/DC prichádza na pokojný poľský vidiek, improvizované elektrické gitary alias lopaty od bahna, z červenej metly nadupaná basgitarra a keď nastúpi „náš Brian Johnson“ – spevák s fľašou od Müller Milch namiesto mikrofónu a zreže: „Thunderstruck!“, všetkým je jasné, že ten klip opäť prinesie úspech a slávu

starej dobrej kapele.

Kulinársky deň – keď sa spája slovenská a poľská kuchyňa

Veľkou zábavou bol kulinársky deň, počas ktorého slovenskí žiaci pripravovali poľské jedlá, zatiaľ čo poľskí partneri varili slovenské špeciality. Výsledkom bol nielen skvelý gastronomický zážitok, ale aj spoznávanie tradícií a super chvíle spojené s hudbou, tancom a smiechom.

Turistika a zaslužený oddych

Jedným z vrcholov programu bol výstup k známemu jazeru Morskie Oko, kde účastníci absolvovali 20-kilometrovú túru. Napriek nepriaznivému počasiu to všetci zvládli s pocitom hrdosti. Po náročnom dni si oddychli v Chocholowskich Termách, kde ich čakali termálne bazény, tobogany a spoločný relax.

Spoločenské večery a nové priateľstvá

Večery patrili zábave a spoločenským aktivitám. Deti hrali stolný tenis, biliard, karty, tancovali a zdieľali svoje zážitky. Práve tieto chvíle

prispeli k nadviazaniu nových priateľstiev a k pocitu spolupatričnosti, ktorý je pre projekty Erasmus+ typický.

Výborné jedlo a rodinná atmosféra

Účastníci boli ubytovaní v útulnom zariadení Zbojník s plnou penziou. Na tanieri nechýbali tradičné poľské jedlá, švédské stoly sa na raňajky i večere až prehýbali a po obede vždy sladká bodka – chutné zákusky.

Týždeň, na ktorý sa neza-búda

Projekt Erasmus+ bol pre všetkých účastníkov mimoriadne prínosný. Žiaci sa zlepšili v anglickom, ale i poľskom jazyku, rozvíjali svoju kreativitu, tímovosť a sebavedomie. Spoznali nielen inú kultúru, ale aj samých seba.

Týždeň v Murzasichle bol dôkazom, že umenie dokáže preklenúť hranice, zbližiť ľudí a učiť deti s radosťou.

autor a foto:

Mgr. Zuzana Mičková

Športovo-oddychovú zónu na Dolnej štvrti otvorili aj „labkáči“

V stredu 15. októbra 2025 sa na ihrisku, ktoré poznáme najmä ako dopravné, uskutočnilo slávnostné otvorenie športovo-oddychovej zóny Dolnej štvrť. Jej výstavba sa začala v júli tohto roka a samospráva v tomto prípade zareagovala na výzvu vyhlásenú Ministerstvom investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR ako riadiacim orgánom pre Program Slovensko. Celkové oprávnené výdavky na projekt predstavovali sumu 241 650,49 €. Nenávratný finančný príspevok (NFP) bol vo výške 222 318,45 € a povinné spolufinancovanie dosahuje hodnotu 19 332,04 €. Projekt obsahoval rekonštrukciu a vybudovanie športovo-oddychovej zóny v lokalite existujúceho dopravného ihriska, ktoré zostalo v plnom rozsahu zachované. Obnovila sa časť jeho povrchu a dotvorilo sa jeho okolie. To zahŕňalo rekonštrukciu komunikáčnych a spevnených plôch, opravu plôch pôvodného ihriska, doplnenie cvičiacich a oddychových prvkov aj mestského mobiliáru. Rozšírila sa tiež verejná zeleň v podobe trvalkových záhonov a drevín. Pribudli napríklad veža s lanovou dráhou, balančné preskakovacie koly, lanová preliezačka, lanová loď, detský šliapací kolotoč, trampolíny, hoidacie kruhy, stôl na stolný tenis i crossfitové prvky. Vysúfaženým realizátorom prác bola spoločnosť Ventana s. r. o., Myjava.

Slávnostné otvorenie spojené so symbolickým strihaním pásky sa uskutočnilo za prítomnosti zástupcov mesta a prilákalo cez 500 návštevníkov

všetkých vekových kategórií. Využitie tejto športovo-oddychovej zóny je určené pre deti od 3 rokov. A presne tomu bol prispôbený program, v ktorom sa predstavili deti od 2,5 roka. Najmladšie „Tancujúce tigríky“ a tiež ich starší kamaráti. Po nich predviedli tanečné formácie dievčatá zo ZUŠ Myjava, z tanečnej skupiny Las Babbass. Všetky deti však od začiatku netrpezlivo vyzerali avizovaných maskotov Labkovej patrily, ktorí skutočne prišli. A to vo veľkom štýle. Na ozajstnom hasičskom či policajnom aute a tretí z nich sa doviezol dokonca priamo na bagri. No a keď sa z auta vystúpila aj Skye, detská radosť nemala konca kraja. Každý sa z nich tešil a chcel si urobiť fotku na pamiatku. Popri tom, ako sa deti hrali a skúšali všetko nové, čo doteraz na ihrisku nebolo, rozdávali sa malé sladké dobroty, ale aj vitamíny vo forme

ovocia.

Za pomoc a sponzorské dary ďakujeme Správe majetku mesta Myjava, Mestskej polícii Myjava, oddeleniu sociálnych služieb mesta Myjava, Prima banke aj páňovi M. Fúsekovi. A budeme radi, ak nová športovo-oddychová zóna na Dolnej štvrti, ktorá bude celkom dokončená

na budúci rok obnovou dopravného značenia a povrchu dopravného ihriska, bude dlho a spoľahlivo slúžiť malým i veľkým návštevníkom!

autor: Z. Mokošová
foto: T. Fidirich

Lampiónový sprievod opäť rozžiaril Myjavu

V utorok 28. októbra 2025 sa opäť po roku konal obľúbený lampiónový sprievod, ktorý zorganizovalo mesto Myjava, Centrum voľného času Myjava a Materské centrum Pampúšik. Dátum bol viac ako symbolický, veď práve v deň konania sprievodu sme si pripomínali 107. výročie založenia Československej republiky. Aj preto sa začal lampiónový sprievod práve pred Pamätníkom M. R. Štefánika, hoci treba povedať, že toto je vždy „stretávacie miesto“ v rámci lampiónového sprievodu. Účastníkom lampiónového sprievodu sa prihovril riaditeľ Centra voľného času Myjava, Mário Duga, ktorý v krátkom príhovore priblížil historické udalosti na pozadí 28. októbra 1918, ale prítomným predostrel aj zaujímavé fakty o pamätníku generála M. R. Štefánika. Všetky uvedené informácie čerpal od pána Michala Maliarika, ktorý bol autorom týchto textov. Po príhovore zaznela Československá hymna a potom sa už sprievod začal presúvať mestom smerom k Múzeu SNR za prítomnosti hliadky mestskej polície. Tá celý sprievod monitorovala, zabezpečovala a pomohla jeho účastníkom napríklad pri prechádzaní cez cestu.

Aj napriek upršanému počasiu, ktoré sa umúdrilo len chvíľu pred začiatkom akcie, sa sprievod tešil bohatej účasti detí rôznych vekových kategórií a ich rodinných príslušníkov.

Pri myjavskom múzeu potom zapálili zástupcovia mesta a centra voľného času spolu s

deťmi sviece, ktoré symbolicky položili k pamätníku pri areáli múzea. Každé dieťa si napokon domov odnieslo malú sladkú odmenu.

A hoci bol tento rok lampiónový sprievod iný, pretože z dôvodu vykonávania stavebných prác na Kultúrnom dome Samka Du-

díka, ako aj v SNM – Múzeu SNR, nadšenie deťom nechýbalo. Tak dovidenia o rok!

autor a foto: Z. Mokošová

Jesenná vychádzka do Trnovcov

Oktober, mesiac úcty k starším, je časom, keď si naša spoločnosť vo väčšom meradle pripomína význam a prínos seniorov. Členky Únie žien Slovenska - ZO Myjava tento sviatok každoročne oslavujú v peknom prostredí Trnovcov. Aj tento raz, konkrétne v stredu 8. októbra, si dopoludnia urobili vychádzku po Trnovcoch a ďalej až do Svítkov. V Reštaurácii Trnovce sa potom zišli na slávnostnom obede, na ktorom členka myjavskej organizácie Únie žien, Anka Knotková, predniesla blahoželanie seniorkám a zástupkyňa predsedníčky mala k prítomným hosťom slávnostný príhovor. Ženy si užili spoločné chvíle, porozprávali sa, zaspomínali na časy mladosti a popriali si tak potrebné zdravie i lepšiu budúcnosť.

autor a foto: Viera Michalcová

Svetový deň prevencie týrania a zneužívania detí

Sociálne služby Myjava, n. o. pripravili pri príležitosti Svetového dňa prevencie týrania a zneužívania detí odbornú prednášku na túto vážnu tému, ktorá je určená rodičom, pedagógom i širokej verejnosti.

Tá sa uskutoční v utorok 18. novembra 2025 o 13.00 h v Spoločenskom centre MYajVY na Ul. Milana Marečka na Myjave.

Vstup na ňu je voľný, prihlasovať sa treba na adrese lubica.chodurova@myjava.sk alebo na tel. čísle 0948 413 781.

Organizátori veria, že aj toto podujatie môže svojou mierou prispieť k lepšej informovanosti a ochrane detí v našej komunite.

L. Chodúrová

Pranostiky na september

- Ak prídu v novembri predčasne mrazy tuhé, skoro zas dobre bude.
- Novembrová hmla zhasína slnko.
- Katarína má šumné meno, lenže chladné veno.
- Keď svätý Ondrej na plot mráz posadí, nemusíme sa báť povodní ani vody.
- Novembrový sneh keď za niekoľko dní poleží, potom prejde, lepšie hnojí ako hnoj.
- Martin, Klement, Katarína, raz je teplo a raz zima

Z. Mokošová

Z REDAKČNEJ POŠTY

Vyznanie mojej Myjave

Ja novú pieseň o Myjave spievam,
krásou jej nadšená,
aká stala sa s ňou premena.
Tá malá metropola pod slamou,
za štyri storočia prešla veľkou premenou.
Rokmi omladla, rastie do krásy,
áno, taká si...
Nie si už boľavá,
ako sa v jednej piesni spieva,
to je už dávna minulosť.
Dosvedčí to každý hosť,
ktorého prijala si,
áno, taká si...
Tí, čo odišli za skyvou chleba,
nič by tu nenašli.
Dnes neznali by ňu.
Snáď podľa veže iba,
tá jediná tu majestátne hrdlo stojí.
Svojou krásou dokonalou,
tvojou je dominantou.
Myjava moja rodná,
mesto môjho detstva,
prvých lások,
krásnej mladosti.
Netajím, koľko je vo mne hrdosti,
na tvoje dejiny,
vzácných predkov, čo ňu menili.
Pyšná som, že práve ty si moja,
myšlienky hlavou sa mi roja,
ako ňu ospievať.
Veľa je toho, čo chcem povedať,
pri vzácnnej zrode tvojej oslave,
vzdať hold našej krásnej Myjave.
Prajem ti, oslávenkyňa naša,
aby tí, čo po nás prídu,
na teba hrdí boli.
Tvoj krásny folklór ďalej rozvíjali,
svet ním dobýjali.
Nech každý o tebe vo svete šíri
len tie najlepšie chýry.

Olga Henčová
foto: M. Hrin

Duchovná kvapka

„František, chod' a oprav môj dom.“

Milí čitatelia, v novembrovom liturgickom kalendári Katolíckej cirkvi sa nachádza sviatok posviacky Lateránskej baziliky v Ríme, tento rok to bolo v nedeľu 9. novembra 2025. Je to hlavný chrám Ríma – katedrála rímskeho biskupa, teda pápeža a nesie titul Arcibazilika Najsvätejšieho Spasiteľa a svätých Jána Krstiteľa a Jána Evanjelistu v Lateráne. Nesie aj neoficiálne pomenovanie Omnium urbis et orbis ecclesiarum mater et caput, t. j. Matka a hlava všetkých kostolov mesta a sveta. Lateránska bazilika je totiž hierarchicky najvyššie postaveným chrámom katolíkov. A takmer tisíc rokov bol príslušný palác sídlom pápežov. Jej história siaha do 4. storočia, keď ustalo prenasledovanie kresťanov zo strany štátu – Rímskej ríše a Cirkev získala slobodu vierovyznania. Bazilika bola posvätená 9. novembra 324 pápežom sv. Silvestrom I. To je ten pápež, ktorého sviatok celý svet každoročne oslavuje 31. decembra. V priebehu dejín bazilika prešla mnohými stavebnými úpravami až do dnešnej barokovej podoby, takže si pútnik alebo turista ani nemusí uvedomiť, že prekročil prah chrámu, ktorý má v tomto roku tisícsedemstojedem rokov.

Lateránska arcibazilika je nie-

len Boží chrám a pomník histórie, ale aj symbolom celej Cirkvi ako živý budovy zlozenej zo živých kameňov, teda veriacich (por. 1 Pt 2, 5). Krásne sa to prejavilo v čase, keď Cirkev riadil pápež Inocent III. V roku 1209 k nemu prišiel sv. František z Asissi so svojimi spoločníkmi a žiadal ho o schválenie svojho nového rádu. František sa po svojom obrátení – ako mládenec nežil príliš nábožne – začal venovať obnove spustených a opustených kostolíkov v okolí rodného mesta. Stalo sa to na základe zvláštneho zážitku počas modlitby pred krížom v jednom z nich, keď počul slová: „František, chod' a oprav môj dom.“ On to pochopil tak, že Pán Ježiš ho vyzval k obnove spomenutých kostolíkov. A skutočne sa vlastnoručne do tejto práce dal. Medzitým sa rozhodol viesť prísny život podľa evanjelia a jeho príklad oslovil ďalších a ďalších, takže už za svojho života mal tisíce nasledovníkov. Ale vráťme sa k Inocentovi III.

Ten spočiatku nebol žiadostou Františka nadšený – v tom čase bolo mnoho podivných kazateľov a náboženských podivínov – a preto zachoval opatrný postoj, no neskôr sa mu sníval sen, v ktorom videl Lateránsku baziliku, ako sa na-

kláňa a muža v oblečení žobráka, ktorý ju podopiera. V tom žobrákovi spoznal Františka. Pápež pochopil, že sa nemusí Františka a jeho diela obávať a František zase pochopil, že výzva, ktorú počul, sa netýka asisských kostolíkov, ale celej Cirkvi (talianske slovo „chiesa“ znamená kostol, ale aj Cirkev). Františkovým poslaním a jeho nasledovníkov bolo obnoviť duchovnú budovu Cirkvi. „Ecclesia semper reformanda“ znie latinský výrok, ktorý znamená, že Cirkev vždy potrebuje obnovu. Jej budova či duchovná obnova sa začína na každom jednom veriacom: „Dajte sa vbudovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu.“ – čítame v Prvom liste sv. apoštola Petra (1 Pt 2, 5).

Keď novinári poslali G. K. Ches-

tertonovi (1874-1936, anglický spisovateľ, esejista, novinár a katolícky filozof) otázku čo sa podľa neho má zmeniť, aby bol svet lepší, odpísal jednoducho: „Ja. S úctou G. K. Ches-terton.“ V tomto duchu môžeme smelo povedať, že k tomu, aby sa Cirkev – Boží dom, stĺp a opora pravdy (por. 1 Tim 3, 15) obnovila, treba začať od seba. Inak povedané svojho od návratu k viere v Ježiša Krista, k Božiemu slovu, životu v Božej milosti. A to aj v spoločenstve iných veriacich. Tých, ktorí sa zvyknú schádzať v kostole.

*S úctou a modlitebnou
pamäťou
Gabriel Koch, katolícky farár*

foto: vrime.cz

INZERCIA

TLAČ a VÝROBA REKLAMY

0905 414 227 | marek.csente@gmail.com

Historický návrat ku koreňom: Po sto rokoch sa oficiálne vrátila Myjavská slivovica, po sto štrnástich aj Bodnárova Myjava

Na skutočne výnimočný okamih sa v závere októbra tohto roka pripravovali v Myjavskej pálenici. Tá v uplynulých takmer piatich rokoch ožila pod vedením rodiny Švancarovcov najskôr ako pestovateľská pálenica a teraz ukázala svetu svoj prvý ozajstný produkt s oficiálnym označením Myjavská slivovica. Toto pomenovanie sa tak do kraja slivkových samôt a zvlneých vrškov Myjavskej pahorkatiny vrátilo po sto rokoch.

„Nadväzujeme na príbeh Myjavskej pálenice, ktorej sme v roku 2020 vdýchlí nový život. Chceli sme vytvoriť produkt, ktorý je nielen špičkovým destilátom z miestnych sliviek, ale aj nositeľom príbehu a hrdým symbolom regiónu,“ prezrádza pán Pavol Švancara uprostred naplno rozbehnutých príprav na predstavenie slivovice verejnosti, ktoré bolo naplánované na utorok 28. októbra 2025. To, čo hovorí ďalej, celkom jasne naznačuje, že to nie je len taký obyčajný destilát. „Fľaša bola navrhnutá špeciálne pre túto edíciu slovenským dizajnérom skla Patrikom Ilmom. Každý kus je ručne fúkaný sklármi z R-GLASS Katarínska Huta, vďaka čomu je každá originálom s vlastným tvarom a charakterom. Na mieru boli vyrobené aj zátky a pružiny s etiketou. Všetko s cieľom odlišiť sa od bežných produktov a povýšiť Myjavskú slivovicu z tradičného domáceho destilátu na prémiový zberateľský klenot, ktorý vyniká svojou kvalitou a hodnotou. Ideálny pre vlastné potešenie aj ako dar pre niekoho výnimočného. Vizuálnu podobu obalu a etikety vytvoril grafik Eduard Timko, ktorého rukopis citlivo prepája dizajn, produkt a vizuálnu identitu edície. Obal vyrobila spoločnosť Grafobal Skalica. Je konštrukčne pevný, navrhnutý na ochranu unikátne tvarovanej fľaše, no zároveň reprezentatívny a elegantný. Zdobia ho erby obcí myjavského regiónu – hrdé symboly pôvodu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou identity tohto destilátu,“ s hrdosťou prezentuje destilát tak nerozlučne spätý s regiónom Myjavy pán Švancara.

Myjavská pálenica v časti Žaboškreky, pod Myjavským viaduktom, je jedinou zachovanou pálenicou na Myjave.

Mimochodom, obal, ktorý po prvý raz verejnosť oficiálne videla v deň 107. výročia vzniku Československej republiky, sa v tých chvíľach už mohol pochváliť ocenením Obal roka 2025 a potvrdil tak punc exkluzivity premiérového výrobku Myjavskej pálenice. A prečo si za dátum uvedenia Myjavskej slivovice vybrali práve 28. október?

„Je to náš odkaz na históriu krajiny, národa, spoločného štátu Čechov a Slovákov, symbol previazanosti myjavského regiónu so susednou Moravou. Kopanice a Hornácko mali k sebe vždy blízko a preto sme si symbolicky vybrali práve tento dátum. Okrem už spomínanej Myjavskej slivovice sme v tento deň odprezentovali aj Československú marhulovicu ako produkt československého dedičstva, na ktorý sme použili marhule z moravských sádov. Destilácia bola realizovaná pod dohľadom skúsených remeselníkov v celomedenej destilačnej kolóne zameranej na zvýraznenie senzorických vlastností. Hotový destilát potom zrel minimálne 12 mesiacov v nerezových tankoch, aby získal svoju vyváženú chuť a vôňu,“ uvádza nás do tajomstiev vzniku kvalitného destilátu pán Švancara. A aby sme to mali kompletne, musíme spomenúť aj Copados Fine,

moderné jablkové brandy z kopanic, ktoré bolo takisto prvý raz oficiálne predstavené verejnosti na októbrovom podujatí. Zaujímavosťou je, že názov výrobku bol vybraný z tipov sledovateľov sociálnych sietí Myjavskej pálenice.

Atmosféru zdravého lokálpatriotizmu, hrdosti na ovocinárske tradície predkov a odkazu na históriu regiónu napokon doplnila aj reedícia knihy – monografie Myjava od Júliusa Bodnára. Tá po prvý raz uzrela svetlo sveta v tlačiarňi myjavského kníhtlačiaru a vydavateľa

Daniela Pažického v roku 1911. Július Bodnár (1870 – 1935) patril k výrazným osobnostiam svojej doby. V diele Myjava spojil svoje poznanie s hlbokou láskou k myjavskému kraju, kde pôsobil viac ako tri desaťročia. Na 525 stranách zachytil nielen politické a hospodárske dejiny, ale aj piesne, zvyky, povesti, rozprávania a každodenný život Myjavčanov.

„Kniha aj slivovica sú prejavom tej istej myšlienky. Že minulosť má čo povedať aj dnešku, a že tradície ožívajú vtedy, keď ich znova prijímame za svoje. Motív

Obal Myjavskej slivovice vytvoril grafik Eduard Timko a vyrobila spoločnosť Grafobal Skalica. A už aj stihol získať ocenenie Obal roka 2025.

celého nášho podujatia nazvaný „Keď korene ožívajú...“ tak symbolicky spája knihu s pohárom, slovo s chuťou, pamäť s prítomnosťou. Nech je toto nové vydanie Myjavu darom regiónu i všetkým, ktorí chcú lepšie poznať svoj kraj a jeho dejiny. Nech je prejavom úcty k Júliusovi Bodnárovi, k Danielovi Pažickému i k

všetkým, ktorí zachovávali naše kultúrne dedičstvo. A nech je reedícia knihy dôkazom toho, že minulosť nemusí patriť len múzeám, ale môže byť živou súčasťou dneška a svedectvom toho, že návrat ku koreňom prináša silu, hrdosť a novú budúcnosť,“ uzaviera rozhovor pán Švancara.

Srdcom Myjavskej pálenice je celomedená destilačná kolóna Arnold Holstein s objemom kotla 300 litrov.

O návrat Myjavskej slivovice ako značky i o reedíciu monografie Júliusa Bodnára – Myjava sa postarala rodina Švancarová.

V deň, ktorý je u našich západných susedov štátnym sviatkom a mnohí by si želali, aby bol aj u nás, na Slovensku, sa teda história a tradície kopaníc či česko-slovenského pohraničia symbolicky prepojili so súčasnosťou myjavského kraja. A štvorica jedinečných produktov dnes umožňuje všetkým zažiť

rovnakú radosť a potešenie, akú pri ich kreovaní zažívali samotní tvorcovia.

M. Hrin

zdroj a foto: Myjavská pálenica – www.myjavskapalenica.sk,
Martin Kovanič –
kopaničarskenoviny.sk

Samuel Jurkovič – vzdelanec podporujúci kopaničiarov

Rodina Jurkovičová predstavuje jednu z najvýznamnejších kultúrnych rodín slovenskej histórie, najmä v 19. storočí, pretože z nej pochádzajú viaceré významné osobnosti ako v mužskej tak i v ženskej línii. Táto rodina mala veľký význam aj pre kopaničiarsky región.

Samuel Jurkovič, dedo architekta Dušana Jurkoviča, autora Mohyly na Bradle, sa narodil v roku 1796 v Brezovej pod Bradlom a tu je tiež pochovaný. Na jeho vzdelanie mal vplyv Štefan Jurkovič (ujco), ktorý bol známym lekárnikom a neskôr lekárom v Banskej Bystrici a Samuela podporoval i finančne, a tiež Samuel Jurkovič (strýko), ktorý bol notárom v Slovenskej Ľupči, kde synovec Samuel často trávil prázdniny. Rodina kládla veľký dôraz na vzdelanosť, preto malého Samuela už ako 7-ročného poslal otec študovať do Rábu, odtiaľ prešiel do Trnavy a následne do Bratislavy. Ako 14-ročný ovládal maďarčinu, nemčinu, latinčinu a cez prázdniny sa učil francúzštinu. V Bratislave študoval teológiu a na začiatku profesnej kariéry prijal miesto učiteľa v cirkevnej škole v Novom Meste nad Vá-

hom. Zažil tu biedu učiteľského povolania, ponižovanie vzdelancov, spoznal príčiny chudoby jednoduchých ľudí, ale tiež začal realizovať svoj plán pomoci slovenskému ľudu. V roku 1819 sa oženil s Katarínou Fialovou a mali šesť detí, avšak dospelosti sa dožili len tri dcéry: Juliana sa vydala za vedca Slobodu, Emília sa vydala na Turej Lúke za Juraja Jurkoviča, účastníka dobrovoľníckych výprav v rokoch 1848 - 1849 a Anna, neskôr prvá slovenská herečka, sa stala manželkou Jozefa Miloslava Hurbana. Rodina Jurkovičových bola úzko previazaná so Štúrovcami a mladý Samuel nasával ich myšlienky už od mladého veku. Do Sobotišťa prišiel za lepším platom. Sobotišťe malo v tom čase tri školy (v r. 1611 bola založená evanjelická škola, potom habánska škola a po nej i mestská škola).

Jurkovič žil medzi vidiečanmi, poznal ich problémy i životné príbehy. Samuel Jurkovič s Jánom Šulekom (evanjelický farár, pedagóg a spisovateľ) si dali za cieľ zlepšiť život ľudí na vidieku – kopaničiarov a urobili pre to reálne kroky: pomohli modernizovať poľnohospodársku

výrobu, zakladali svojpomocné spolky, presadzovali nové postupy a inovátorské myšlienky, venovali sa ovocinárstvu, a chceli tiež pozdvihnúť kultúrnu úroveň vidieka. Neustále sa vzdelával, študoval filozofa Hegela, čítal mnohé časopisy a sám písal učebnice i príručky. Napriek osobnej chudobe je príkladom dobročinnosti, pomáhal a nezištne podporoval „Spoločnosť česko-slovanskú“, ktorá vznikla v Bratislave na evanjelickom lýceu a neskôr sa transformovala na „Ústav slovanský“. Tiež začal učiť „negramotných“ roľníkov a založil „neďelné školy“, pričom učebnice pre nich nazval vtipne „Zábavy nedelňní“. Podporoval folklórne

tradície, zakladal rôzne kultúrne spolky, učiteľský spolok, navrhoval školské reformy, publikoval články, aby upozornil na vidiecku biedu a nevzdelanosť. Samuel Jurkovič bol obetavý a so sebazaprením chcel byť užitočný pri modernom vzdelávaní a výstavbe škôl v zaostalom Uhorsku. Bol presvedčený o tom, že len ľudia vzdelaní môžu pomáhať sebe, slabším a chudobnejším, že vzdelaní ľudia rozmyšľajú a nedajú sa strhnúť prázdnyimi sľubmi a najmä si vedia i v ťažkostiach poradiť. Pokrokové vzdelanie spájal s „ľudovúchovnou prácou“, ako bolo napr. zakladanie knižnic, kultúrnych spolkov, ale aj uznávanie a dodržiavanie mravných,

morálnych hodnôt. Samuel Jurkovič uverejnil v Slovenských pohľadoch plán rozvoja slovenskej vzdelanosti pod názvom „Čo je našim školám najväčšmi potrebné“, podieľal sa na založení celonárodného spolku Tatrin, tiež písal kroniku a založil v roku 1841 v Sobotišti Slovenské národné divadlo nitrianske, pre ktoré písal a prekladal hry, robil režiséra i producenta a zo svojho skromného príjmu pomáhal vytvoriť kulisy (kulisy pre prvé predstavenie stáli 200 zlatých). Zaujímavé je, že prvé predstavenie bolo v Sobotišti a druhé na Myjave v Obecnom dome. Treba dodať, že Samuel bol neochvejným stúpencom česko-slovenskej spolupráce.

Jurkovič mal demokratické zmýšľanie, sociálne cítenie a úprimnú snahu pomôcť vidieku a jeho obyvateľom postaviť sa na vlastné nohy. Uvedomoval si, že poľnohospodárstvo na Slovensku bolo špecifické – bolo tradične neproduktívne, málo efektívne, bez investovania do mechanizácie, chýbali

pridružené remeslá, bolo ťažko „zobchodovateľné“. Jurkovič navrhol pozemkovú reformu, vďaka ktorej by chudobní bezzemkovia mali dostať pridelenú časť nevyužívaných pozemkov a schvaľoval zakladanie špeciálnych „sporiteľníc“ pre drobných sedliakov a tiež presadzoval zakladanie „spolkov gazdovských“. Vrcholným dielom Samuela Jurkoviča bolo peňažné svojpomocné družstvo „Spolok gazdovský v Sobotišti“ (grošový spolok) založený v roku 1845. Bolo to prvé svojpomocné úverové družstvo v Európe. Družstvo založil Jurkovič po zrelej úvahe, po diskusii s Hurbanom, ale hlavne s knihárom Jánom Zatkálkom a ďalšími priateľmi. Výrazne k tomu prispela dôvera a úcta, ktorú Jurkovič požíval medzi obyvateľmi mestečka, takže drobné zisky boli ochotní vložiť do rúk Jurkovičovych. Inšpiráciou pre Spolok mu bolo riadenie cechov v Sobotišti (mlynársky, kožušnícky, hrnčiarsky mäsiarsky a iné), remeselná výroba habánov či menších obchodných spoločností a

„účastinárske peňažné ústavy“, tzv. sporiteľne. Založenie „grošového spolku“ sa podarilo najmä preto, že všetci poznali Jurkoviča ako dôveryhodného človeka a nezištného podporovateľa chudobných, ktorý pracoval svedomito a uvážlivo. Založenie Spolku gazdovského bolo slávnostné a na pamiatku tohto kroku o niekoľko mesiacov neskôr zasadil každý člen Spolku dve lípy v lokalite nad Kalvínskymi hrobmi. Vybrané miesto bolo mokradou a pomocou stromov ju chceli vysušiť a následne zúrodniť. Činnosť Spolku sa úspešne rozbehla a po troch rokoch činnosti mal Spolok už 600 zlatých, čo je úctyhodná suma pri „grošových“ vkladoch. Z členov Spolku sa našli i dvaja nečestní, ktorí si neplnili povinnosti a tak boli hlasovaním zo Spolku vylúčení. Avšak politická situácia spôsobila napätie v spoločnosti, úpadok verejno-prospešnej činnosti a v roku 1851 bol Spolok rozpustený. Napriek tomu Spolok splnil svoj cieľ a „mnohým prospešný a užitočný bol“. Jurkovič doká-

zal, že aj „na dedinskej samote“ vzdialenej od mesta je možné vykonať dielo v prospech človeka a pre blaho komunity. Jurkovičov Spolok mal nasledovníkov, napr. na Brezovej, v Blatnici, ale hlavne bol vzorom družstiev zakladaných po spoločenskej zmene v roku 1948. Samuel Jurkovič, človek s veľkým srdcom, priateľ chudobných, zomrel 13. 7. 1873 a postupne sa na jeho dielo neoprávnene zabudlo. Jeho život a dielo však dokazuje, že i na vidieku je možný kvalitný život, treba len vnímať jeho špecifiká a dopriať priestor aktívnym a odvážnym jednotlivcom. Jurkovič je dôkazom toho, že aj jednotlivec môže prispieť k rozvoju územia.

autor: Ing. Anna Dobrucká, krajinná architektka SKA
literatúra: Fraňo Ruttkay: „Samuel Jurkovič“. Vydavateľstvo Obzor, 1965, 65–116–65.
grafika: Martin Kovanič, www.kopaniarskenoviny.sk

70, 75, 25 – Jubileá, ktoré píšú dušu Myjavy

Myjava, zasadená do rázovitého kraja kopaníc, nie je len geografickým bodom na mape Slovenska. Je predovšetkým pulzujúcim srdcom ľudových tradícií, kde folklór predstavuje nielen umeleckú formu, ale samotný základ regionálnej identity a kolektívnej pamäte. V roku, keď si významné výročia vzniku pripomínajú kľúčové folklórne telesá – Folklórna skupina Kýčer (75. výročie) Folklórny súbor Kopaničiar (70. výročie) a Folklórny súbor Kopa (25. výročie) – je obzvlášť dôležité zamyslieť sa nad hl-

bokým významom folklóru pre tento región.

Folklór na Myjave nie je múzejným exponátom. Je to živé, dýchajúce dedičstvo, ktoré sa z generácie na generáciu odovzdáva prostredníctvom tanca, piesne, hudby a zvykoslavia. Tieto kolektívy, každý s vlastnou históriou a špecifickým zameraním, sú jeho nositeľmi a interpretmi.

Kýčer, s úctyhodným 75-ročným trvaním, predstavuje stálicu, ktorá sa zameriava

predovšetkým na autentické spracovanie zvykoslavia. Je strážcom najstarších foriem a rituálov, pripomínajúcim neľahký, no bohatý život na kopaničiach, spojený s cyklom ročných období. Jeho existencia podčiarkuje kontinuitu a hlboké zakorenenie ľudovej kultúry v každodennom živote.

Kopaničiar, ako najznámejší reprezentant, už sedem desaťročí šíri myjavský temperament a jedinečnosť kopaničiarskeho tanca a spevu po celom svete. Je ambasádorom, ktorý ukazu-

je, že lokálna tradícia má medzinárodný presah a dokáže oslovit diváka bez ohľadu na kultúrne zázemie. Jeho dlhovekosť symbolizuje pevnosť a odolnosť myjavskej kultúrnej identity.

Kopa, hoci oslavuje „len“ 25 rokov, reprezentuje prepojenie generácií. Vznikla z bývalých členov Kopaničiara a je dôkazom, že láska k folklóru je celoživotná záležitosť. Je symbolom aktívneho stredného veku a neúnavnej ochoty odovzdávať skúsenosti mladším,

čím zaistuje plynulý prechod tradícií.

Dôležitosť folklóru však presahuje rámec samotných vystúpení. Je nástrojom na:

Uchovávanie identity: V globalizovanom svete poskytuje folklór kotvu, pripomínajúcu pôvod, jazyk, hodnoty a jedinečný kopaničiarsky charakter. Kroj, tanec a nárečie sú hmatateľnými prejavmi prislúšnosti k tomuto kraju.

Generačné prepojenie: Zapájanie detí, napríklad v DFS Kopaničiari, aj starších ľudí v Kope zabezpečuje, že tradícia je živá a prispôsobivá, nie je len spomienkou.

Budovanie komunity: Spoloč-

ná práca na programoch, nácviky a vystúpenia posilňujú vzájomné vzťahy a súdržnosť obyvateľov Myjavy a okolia. Vidíme to aj v Medzinárodnom folklórnom festivale Myjava, ktorý je jednou z najvýznamnejších folklórnych udalostí na Slovensku.

Kultúrna sebareflexia: Prostredníctvom folklórnych foriem sa Myjavčania neustále vracajú k príbehom a múdrosti svojich predkov.

Výročia týchto troch telies symbolizujúcich minulosť, prítomnosť a budúcnosť sú ideálnou príležitosťou na verejné uznanie ich nezastupiteľnej úlohy. Potvrdzujú, že folklór nie je len zábavou, ale esenciálnou súčasťou kultúrneho

ekosystému Myjavy. Bez neho by bol región ochudobnený o dušu, ktorá sa ukrýva v každom cifrování, piesni o láske či tvrdej práci na kopaničiach. Je to dedičstvo, ktoré si zaslúži našu pozornosť, úctu a hlavne

aktívnu podporu, aby aj ďalšie generácie mohli čerpať z tohto „košíka tradíciou pleteného“.

autor: P. Gracák, SNM – Múzeum SNR

foto: M. Hrin

Frankieho Vianoce v divadle napíšu svoju 21. kapitolu

Od stredy 3. do nedeľe 7. decembra 2025 sa Myjava dvadsiaty prvý raz stane dejiskom obľúbeného festivalu Frankieho Vianoce v divadle, na ktorý zavítajú mnohé známe herecké osobnosti zo slovenskej a českej divadelnej scény.

Počas piatich dní sa návštevníci festivalu môžu tešiť na deväť skvelých predstavení v podaní ôsmich divadiel, jeden koncert a slávnostný ceremoniál Terasa slávy. Na tej tento rok pribudnú tabuľky s menami herečky Chantal Poullain a herca Maroša Kramára. Samozrejme, obaja si ich na terase Kultúrneho domu Samka Dudíka v Myjave odhalia osobne.

Prezidentom 21. festivalového ročníka bude Martin Mňahončák, ktorý sa zároveň predstaví v jednej z pripravovaných hier festivalu.

No a čím konkrétne nás dosky, ktoré znamenajú svet, potešia na kopaničiach tento rok? Nech sa páči, tu je program:

streda 3. 12. 2025

- **zaHniezdi sa! Zachráňme Móricka** - Féder Teáter, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 10.00 h, vstupné: 3,- €

štvrtok 4. 12. 2025

- **Bačov pomocník** - Divadlo RAMAGU Spišská Stará Ves, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 9.00 h, vstupné: 3,- €
- **Medveď a pytačky** - A. P. Čechov/V. Benko, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 11.00 h, vstupné: 3,- €
- **Chanoch Levin: Váhavec** - Divadlo Astorka Korzo'90, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 18.00 h, účinkujú: L. Latinák, M. Miezga, V. Černý, M. Sládečková, Pe. Šimun, Pa. Šimun, vstupné: 26,- €
Komédia o mužovi, ktorý sa neprestajne zaoberá svojimi chorobami a vzťahmi so ženami. Neustále váha medzi tromi ženami a potajomky sníva o ďalšej, nedosiahnuteľnej krásavici. Nevie sa medzi nimi rozhodnúť, a keď sa už odhodlá oženiť, trpí, že si vybral nesprávne. Jeho pochybnosti a nerozhodnosť vedú k tomu, že skutočné šťastie mu uniká. Atmosféra hry je typicky levinovská, komponovaná poetickým jazykom plným metafor, s rýchlymi zvrátmi a grotesknými situáciami, zaplnená postavami, ktoré vyvolávajú smiech aj súcit.

piatok 5. 12. 2025

- **Na koho to slovo padne** - Divadlo Povalač, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 10.00 h, účinkujú: L. Latinák, M.

Miezga, V. Kobielsky, R. Jakab, J. Kemka, vstupné: 14,- €

Hra napísaná koncom búrlivých šesťdesiatych rokov a na Slovensku skúšaná „len“ ako ročníková práca koncom deväťdesiatych, si v sebe nesie terapeutickú dávku humoru, ale aj dômyselnú kritiku ľudských vlastností, ktoré dokáže vyplaviť iba moc. V predstavení sa presúva zbraň ako obdoba sily od jednej postavy k druhej a v polovici hry sa začne skloňovať aj kľúč, čo je znamením slobody. Doprajte si duplu kvalitnej a nadčasovej témy z prostredia protiatómového krytu a privítajte herecké kvinteto: Mariána Miezgu a.k.a. mafiana z Leopoldova, Lukáša Latináka v roli národovca z Repkoviec, Juraja Kemku alias urečneného bonzáka so zápalom močového mechúra, Vladimíra Kobielskeho sťa urodzeného aristokrata a Róberta Jakaba ako intelektuála.

- **Koštovka** - Bibiana Ondrejková, Roman Féder a ich hostia, TOBB Restaurant Stará Myjava, 17.00 h, vstupné: 15,- €
- **Otec** - Divadlo Múza Teatro v spolupráci s L + S, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 19.00 h, účinkujú: E. Horváth, Z. Kanócz, A. Bárta, H. Krajčiová, D. Žiaranová, P. Brajerčík, vstupné: 25,- €
Púťavý, silný príbeh jedného muža - otca (Emil Horváth),

ktorý na jeseň svojho života prichádza o pamäť a spôsobuje sebe a svojmu blízkeho okoliu náročné chvíľky. Niekedy totiž už nevie, kto je kto a čo je vlastne realita. Tým sa v jeho živote mihá niekoľko fatamorgán v podobe tvárí jeho dcér, opatrovateľky, či zaťa. Jeho dcéra Zuzana Kanócz sa o neho stará, tie krušné chvíle prežíva s ním a hľadá odpoveď na ťažkú otázku - ako sa postarať o čím ďalej zmätenejšieho otca a zároveň žiť aj vlastný život. Smutno-smiešny príbeh, často prítomný v životoch mnohých z nás, prináša komické, ale aj dojemné situácie...

sobota 6. 12. 2025

- **Funny Fellows** - koncert na Námestí M. R. Štefánika v Myjave, vstup voľný
- **Terasa Slávy** - Chantal Poullain a Maroš Kramár - Slávnostný ceremoniál udeľovania ocenení osobnostiam zo SR a ČR za prínos v kultúre. Terasa Kultúrneho domu Samka Dudíka v Myjave, 18.00 h, vstup voľný
- **Šesť tanečných hodín v šesť týždňoch** - Divadlo Bolka Polivky, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 19.00 h, účinkujú: Ch. Poullain a M. Kraus, vstupné: 27,- €
Šesť týždňov tanca, šesť týždňov porozumenia a hľadania

Divadelné združenie Korbáč a mesto Myjava vás srdečne pozývajú na

21. FRANKIEHO VIANOCE V DIVADLE

3. – 7. 12. 2025

- **streda 3. 12. 2025**
10.00 h - zaHniezdi sa! Zachráňme Mórica
Féder Teáter, 3,- €
- **štvrtok 4. 12. 2025**
9.00 h - Bačov pomocník
Divadlo RAMAGU Spišská Stará Ves, 3,- €
- 11.00 h - Medveď a pytačky
A. P. Čechov/V. Benko, 3,- €
- 18.00 h - Chanoch Levin: Váhavec
Divadlo Astorka Korzo '90, 26,- €
hrajú: L. Latinák, M. Miezga, V. Černý, M. Sládečková,
Pe. Šimun, Pa. Šimun
- **piatok 5. 12. 2025**
10.00 h - Na koho to slovo padne
Divadlo Povalač, 14,- €
hrajú: L. Latinák, M. Miezga, V. Kobielsky, R. Jakab,
J. Kemka
- 17.00 h - Koštovka
Bibiana Ondrejková, Roman Féder a ich hostia, 15,- €
- 19.00 h - Otec
Divadlo Múza Teatro v spolupráci s L + S, 25,- €
hrajú: E. Horváth, Z. Kanócz, A. Bárta, H. Krajčiová,
D. Žiaranová, P. Brajerčík

- **sobota 6. 12. 2025**
17.00 h - Funny Fellows
Nám. M. R. Štefánika, voľný vstup
- 18.00 h - Terasa slávy
Chantal Poullain a Maroš Kramár
slávnostný ceremoniál, voľný vstup
- 19.00 h - Šesť tanečných hodín v šesti týždňoch
Divadlo Bolka Polivky, 27,- €
hrajú: Ch. Poullain, M. Kraus
- **nedeľa 7. 12. 2025**
17.00 h - Sobášny list
Teatro Bratislava, 23,- €
hrajú: S. Norisová, D. Žiaranová, M. Mňahončák,
D. Hartl

Predpredaj vstupeniek
v Kultúrnom dome Samka Dudíka
na Myjave a na portáli
kultura.myjava.sk
od stredy 15. 10. 2025.

generálny partner

mediálni partneri

spoločnej reči... Madame Lily Harrison si najme Michaela Minettiho, aby ju naučil swing, tango, valčík, foxtrot, cha-chu a moderný tanec. Obaja prechádzajú ťažkým životným obdobím a napriek tomu, že spolu zdanlivo nemajú nič spoločné, nakoniec nájdú spoločnú reč a vzájomne si pomôžu.

nedeľa 7. 12. 2025

- **Sobášny list** - Teatro Bratislava, Kultúrny dom Samka Dudíka v Myjave, 17.00 h, účinkujú: S. Norisová, D. Žiaranová, M. Mňahončák, D. Hartl, vstupné: 23,- €. Divadelná hra Sobášny list je z prostredia občajnej ži-

dovskej rodiny, ktorá odišla z Kibucu niekedy v druhej polovici 20. storočia. Muž pracuje a je hrdý na to, že zarába dostatočne na to, aby jeho manželka nemusela pracovať. Tak sa to patrí. Majú dcéru súcu na vydaj. Tá má nápadníka, mamičkinho synáčka. Celý život už dospelého Viktora riadi mamička od obsahu jeho vreciek až po svadbu, všetko musí byť v poriadku na sto percent. Nastáva však problém so sobášnym listom rodičov nevesty, ktorý sa stratil. Medzi starými manželmi vzniká množstvo vtipných situácií, vyplávajú na povrch dlhoročné priania a sny, ktoré sú konfrontované s realitou. Autor hry Ephraim Kishon s

majstrovským vtipom rozmotáva kľbko deja a zase ho majstrovsky zamotáva. Divák sa pobaví aj prekvapí zvratmi v osudoch dovtedy tak všedného a stereotypného života rodiny. Vzniká tu množstvo komických situácií, ktoré provokujú k zamysleniu. Hľadáme odpoveď na otázku: Zoberali by sme si svojho partnera po dvadsiatich rokoch spoločného života?

Predpredaj vstupeniek na jednotlivé predstavenia v Kultúrnom dome Samka Dudíka v Myjave je realizovaný v kancelárii kultúrneho domu na Partizánskej ulici alebo cez portál www.kultura.myjava.sk.

Festival pre vás pripravuje Divadelné združenie Korbáč Myjava s podporou mesta Myjava. Generálnym partnerom festivalu je spoločnosť NAD-RESS.

Zmena programu je vyhradená!

M. Hrin

zdroj: S. Kňazský, Vianoce v divadle 2025, www.astorka.sk, www.ticketportal.sk, www.divadlobolkapolivky.cz

Festival Hory a mesto aj s cestovateľskými prezentáciami SVET A MY

HORY A MESTO MYJAVA
KD S. DUDÍKA
20.-21. 11. 2025

Štvrtok 20.11. o 18:00 h 3c
Teória veľkej vody (Kajak, 60 min.)
Farmárske oblúčiky (Lyžovanie, 26 min.)
Paralpinizmus (Paraglidy a lezenie, 52 min.)
Dream again (Výškové horolezectvo, 35 min.)
Ilan (Lezenie, 7 min.)
www.horyamesto.sk
www.kultura.myjava.sk

Piatok 21.11. o 17:30 h 4c
Dolomity (MTB, 52 min.)
Kde chlapi hekajú (Lezenie, 18 min.)
Pointe Pessel (Sky run, 19 min.)
Host: Tomáš Buček - Trango Tower Pakistan (60 min.)
Posledná expedícia (Výškové horolezectvo, 89 min.)

Sprievodný program:
Piatok 21.11. o 16:00 h - **LEZECKÁ STENA**
Lezenie s inštruktorom pre verejnosť, Telocvičňa Gymnázium Myjava.
Sobota 22.11. o 8:30 h - **JESENNÝ VÝSTUP NA BRADLO** s KST Myjava
Zraz na aut. stanici - Brezová p. Bradlom, Trava Brezová - Bradlo - Jandova dolina - Polianka - Myjava.
Sobota 22.11. o 17:00 h - **SVET A MY**
Predaj v KD, alebo online na: www.kultura.myjava.sk

SVET A MY

VYSOKOHORSKÝ EXPEDIČNÝ KLUB MY
A MESTO MYJAVA
VÁS POZÝVAJÚ NA 23. ROČNÍK
CESTOVATEĽSKÝCH PREZENTÁCIÍ,
KTORÝ SA USKUTOČNÍ DŇA 22.11.2025
V KULTÚRNOM DOME SAMKA DUDÍKA
O 17:00 HOD.

Účinkujúci:
Petra Švancarová - Kmene Južného Sudánu
Jaro Naď - Japonsko
Broňa Haršányová - Irak

DOBROVOLNÉ VSTUPNÉ

V dňoch 20. a 21. novembra 2025 na Myjavu opäť zavíta filmový festival Hory a mesto, ktorý si v tomto roku pripísal do štatistik 25. ročník konania. A doplnia ho aj ďalšie aktivity. Prvý blok premietaní sa bude v

hlavnej sále Kultúrneho domu Samka Dudíka na Myjave konať vo štvrtok 20. novembra 2025 o 18.00 h. Bude trvať tri hodiny a v rámci neho si budeme môcť pozrieť päť filmov - Teória veľkej vody (kajak), Far-

márske oblúčiky (lyžovanie), Paralpinizmus (paraglidy a lezenie), Dream again (výškové horolezectvo) a ilan (lezenie). Vstupné na prvý blok je 3,- €. Druhý premietací blok nás bude čakať v piatok 21. novem-

bra 2025 o 17.30 h. Opäť bude pripravená päťica filmov, no v tomto prípade aj s osobnou prítomnosťou hosťa festivalu, Tomáša Bučeka prezývaného Bučo. Tomáš je mladý slovenský horolezec z Považskej

Bystrice, člen reprezentačného výberu SHS JAMES, ktorý na Myjave uvedie film Trango Tower Pakistan a bude rozprávať o úspešnom výstupe na túto horu. Okrem toho budú v bloku tituly Dolomity (MTB), Kde chlapi hekajú (lezenie), Pointe Pessei (Sky run) a Posledná expedícia (výškové horezectvo). Vstupné na druhý blok je 4,- €.

V rámci sprievodných aktivít

si budeme môcť v piatok 21. novembra 2025 od 16.00 h vyskúšať lezenie s inštruktormi na lezeckej stene myjavského gymnázia a v sobotu 22. novembra 2025 sa zúčastniť Jesenného výstupu na Bradlo s členmi Klubu slovenských turistov (KST) Myjava. Zraz bude o 8.30 h na autobusovej stanici v Brezovej pod Bradlom. Trasa bude viesť cez Bradlo, Jandovu dolinu a Polianku na Myjavu.

No a program bude ukončený v sobotu 22. novembra 2025 o 17.00 h v hlavnej sále Kultúrneho domu Samka Dudíka, kde bude pripravené ďalšie, v poradí dvadsať tretie, pokračovanie cestovateľských prezentácií SVET A MY. V rámci nich si budeme môcť vypočuť troch cestovateľov. Petra Švancarová bude rozprávať na tému Kmene Južného Sudánu, Jaro Naď o Japonsku a Broňa Haršányová o Iraku. Vstupné je

dobrovoľné.

Vstupenky na festival Hory a mesto zoženiete v kancelárii kultúrneho domu na Partizánskej ulici v Myjave a na portáli www.kultura.myjava.sk.

Zmena programu podujatia je vyhradená!

M. Hrin

grafika: T. Fidirich

Príďte si urobiť na sviatky hrtánky!

Centrum tradičnej kultúry v Myjave vás pozýva na podujatie venované tradičným obradovým cestovinám vianočného obdobia, ktoré sa uskutoční v utorok 25. novembra 2025 o 18.00 h v malej nácvikovej sále Kultúrneho domu Samka Dudíka v Myjave.

Obradovú cestovinu si budete môcť vyrobiť na tradičnom náradí. Príprava hrtánkov vychádza z tradície pytlíkarských rodín a ich pôvod siaha do obdobia rozmachu tkáčskeho a pytlíkarskeho remesla. A prečo sa pytlíkari spájajú s hrtánkami? Ich tkáčsky stav mal jeden základný komponent, ktorému sa hovorilo paprstek. Bola to časť, ktorá sa nachádzala na začiatku a konci stavu, cez ktorú viedli osnovu. Osnova musela byť poriadne napnutá, preto sa paprstky rýchlo opotrebovali a často sa vymieňali. Keďže v minulosti nič nevyšlo nazmar, ženy pytlíkárov využívali kratšie narezané časti paprstkov na výrobu cestovín, ktoré tvarom pripomínali hrtan. Uvarené cestoviny sa jedli v morčacej alebo slepačej polievke. Dodnes viacerí potomkovia pytlíkarských rodín udržiavajú tradíciu prípra-

25. 11. 2025
18.00 h
Myjava
KD Samka Dudíka
prízemie

organizuje
kuchársku
dielňu

**OBRADOVÁ
CESTOVINA
HRTÁNKY**

INFO a prihlášky
034 621 32 52 | 0918 968 706 | kristina.polachova@ctkmyjava.sk

vy hrtánkov počas vianočného obdobia.

Na podujatie prijala pozvanie vnučka známeho pytlíkarskeho majstra, pani Boženka Zemanová z Myjavy, ktorá dodnes robí pred sviatkami množstvo hrtánkov pre rodinu a známych. Lektorkou podujatia bude pani Monika Hradská

zo Starej Myjavy.

V prípade záujmu o podujatie sa, prosíme, záväzne prihláste na adrese kristina.polachova@ctkmyjava.sk alebo na tel. číslach 034/621 32 52, 0918 968 706.

Máte tiež možnosť zakúpiť si tradičné náradie na výrobu

hrtánkov. Na prípravu cesta si treba priniesť 1 vajce, ¼ kg polohrubej múky a 1 misku.

Veríme, že si tieto tradičné obradové cestoviny nájdú opäť svoje miesto v súčasnom regionálnom jedálničku.

zdroj: Centrum tradičnej kultúry v Myjave, OvZP TSK

Šálka čaju u Albertíny – Dia de Los Muertos

SNM – Múzeum M. R. Štefánika v Košariskách vás srdečne pozýva na tradičné podujatie s názvom Šálka čaju u Albertíny, ktoré sa uskutoční vo štvrtok 20. novembra 2025 o 15.00 h v priestoroch múzea.

Témou tohtoročného poduja-

tia bude Sviatok všetkých svätých vo svete, konkrétne Mexiko a jeho oslava života a smrti Dia de Los Muertos. Toto významné obdobie je súčasťou nehmotného dedičstva UNESCO. Má korene v indiánskych tradíciách, ktoré sa v priebehu storočí zmiešali so sviatkami

Dušičiek a stali sa tak jedinečným sviatkom, ktorý kombinuje prvky pohrebných rituálov, rodinného stretávania a oslavovania života.

Program začne o 15.00 h tvorivými dielňami. Malí i veľkí návštevníci si budú môcť vy-

robiť vlastného kostlivca, takzvanú La Catrinu. Kostlivci a lebkky sú neodmysliteľnou súčasťou a tiež symbolom Dia de Los Muertos. Inšpirácia na jej vytvorenie pochádza od mexického maliara s menom José Guadalupe Posady, ktorý ako prvý stvárnil túto elegant-

nú smrtku vo svojom diele La calavera Catrina. Návštevníci si budú môcť vyrobiť masku, či vyzdobiť vlastnú lebku. O ďalších symboloch sviatku Día de Los Muertos návštevníkom porozpráva členka OZ Priatelka Mexika, Danko Pašteková.

Prednáška, ktorá bude spojená s vizuálnou ukážkou, začne o 16.00 h v priestoroch vzdelávacieho centra Albertína (areál múzea). Počas prednášky budú zapojené i ďalšie zmysly. Nebude chýbať ochutnávka

tradičných mexických jedál, ktoré s láskou pripraví reštaurácia Gurmán v Košariskách. Hudba a tanec budú súčasťou miniškoly tanca, kde sa návštevníci pod vedením D. Paštekovej naučia krátky mexický tanec. Na záver je pripravené premietanie animovanej rozprávky Coco, ktorá opäť priblíži tento mexický sviatok.

zdroj: SNM – Múzeum M. R. Štefánika, Košariská

Mikuláš Myjavu neobíde ani tento rok

Aj tento rok zavíta na Myjavu Mikuláš so svojimi pomocníkmi, aby obdaroval deti sladkými odmenami a rozsvietil vianočnú výzdobu v meste. Stane sa tak v piatok 5. decembra 2025 o 16.00 h. Rodičia, ktorí sú presvedčení, že si ich deti sladkú odmenu od Mikuláša

zaslúžia, im môžu objednať mikulášsky balíček v kancelárii Kultúrneho domu Samka Dudíka na Partizánskej ulici v Myjave. A to najneskôr do štvrtka 4. decembra 2025 do 14.00 h. Hodnota balíčka je 5,- €.

M. Hrin

SNM | Múzeum M. R. Štefánika

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ MÚZEUM
MÚZEUM SLOVENSKÝCH NÁRODNÝCH RAD

Día de Los MUERTOS

ŠTVRTOK 20.11.2025

SNM-MÚZEUM M. R. ŠTEFÁNKA V KOŠARISKÁCH

TVORIVÉ DIELNE - VÝROBA KOSTLIVCOV "LA CATRINA" 15:00 - 16:00

PREDNÁŠKA - DANKA PAŠTEKOVÁ 16:00 - 17:00

MINIŠKOLA TANCA

OCHUTNÁVKA MEXICKÉHO JEDLA - GURMÁN KOŠARISKÁ

PREMIETANIE ANIMOVANEJ ROZPRÁVKY COCO 17:00 - 18:30

MASKA V ŠTÝLE DÍA DE LOS MUERTOS VÍTANÁ

VSTUPNÉ: 2€ BEZ MASKY/ 1€ S MASKOU

PROGRAM JE REALIZOVANÝ Z PROJEKTU "KULTÚRA PRE ĽUDÍ" MINISTERSTVA KULTÚRY SR.

VIAC INFORMÁCIÍ: 034/245 21 11

Meeste Myjava pozývajú vianočný Mikuláš

Mikuláš

piatok 5. 12. 2025

16:00h

Námestie M. R. Štefánika

Rozsvietenie vianočného stromčeka

Mikulášska nástočka

Prodávky mikulášskeho balíčka v ZO S. Dudíka do 4. 12. 2025 (14:00 h)

 = 5 eur

Plody Myjavskej pahorkatiny majú za sebou už dvadsiate štvrté pokračovanie

V dňoch 8. až 10. októbra 2025 sa v Kultúrnom dome Samka Dudíka na Myjave konal 24. ročník výstavy ovocia a zeleniny Plody Myjavskej pahorkatiny. Na otvorení podujatia vystúpili muzikanti zo Základnej umeleckej školy Myjava pod vedením Mgr. Jána Michalca následne výstavu slávnostne otvorili Ing. Stanislav Tomič spolu s viceprimátorom Myjavy Milanom Fúskom, Ing. Pavlom Bočanom – tajomníkom OV SZS Senica a

Annou Stahelovou. Pestovatelia a záhradkári z troch myjavských základných organizácií Priečne, Cengelka a Padelky a obcí Poradie či Brestovec vystavovali spolu 155 vzoriek. Aj napriek nie najlepšiemu roku, čo sa týka úrody i počasie, na výstave bolo 55 vzoriek jablák, 11 vzoriek hrušiek, 60 vzoriek zeleniny, 17 vzoriek drobného ovocia a 14 vzoriek aranžmá.

Výsledky 2025

JABLKÁ

- Jabĺko výstavy:** Pobjecký Lubomír – ZO Priečne – Jonagored
- 1. miesto:** Siváková Eva – ZO Priečne – Florina
- 2. miesto:** Miko Miroslav – ZO Brestovec – Šampion Skok Ivan – ZO Cengelka – Idared
- 3. miesto:** Skok Ivan – ZO

Cengelka – Jonagored

- Čestné uznanie:** Miko Miroslav – ZO Brestovec – Gloster Skok Ivan – ZO Cengelka – Rubinola

HRUŠKY

- 1. miesto:** Siváková Eva – ZO Priečne – Boscova fľaška
- 2. miesto:** Skok Ivan – ZO Cengelka – Nojabrskája
- 3. miesto:** Bartoňová Anna – ZO Padelky – Nojabrskája

Kovanič Karol – ZO Padelky – Reptus

- **Čestné uznanie:** Adásková Jana – ZO Cengelka – Parížanka
Bunčáková Dana – ZO Poradie – Schweizen Hose

ZELENINA

- **1. miesto:** Planka Viliam – ZO Priečne – kolekcia červených paprik
- **2. miesto:** Ochodnický Ján – ZO Brestovec – kolekcia paprik
- **3. miesto:** Ochodnický Ján – ZO Brestovec – zeler
- **Čestné uznanie:** Ochodnický Ján – ZO Brestovec – cibuľa žltá
Ochodnický Ján – ZO Brestovec – mrkva

DROBNÉ OVOCIE

- **1. miesto:** Krištofiková Emília – ZO Cengelka – hrozno
Muškát tmavý
- **2. miesto:** Homolová Dagmar – ZO Cengelka – hrozno
Muškát
- **3. miesto:** Škandera Ivan – ZO Brestovec – slivky
Presenta
Stahelová Anna – ZO Brestovec – Orech veľký

ARANŽMÁ

- **1. miesto:** Majtánová Alena – ZO Brestovec, kôš s dyňami
- **2. miesto:** Stahelová Anna – ZO Brestovec – kolekcia dýň
- **3. miesto:** Jurča Ľubomír – ZO Priečne – kolekcia liečivých rastlín
- **Čestné uznanie:** Podmajerský Peter – ZO Padelky – tekvica ozdobná
Lišková Jarmila – ZO Padelky – kolekcia zaváranín

Okrem samotnej výstavy ovocia a zeleniny pútala veľkú pozornosť aj výstava prác detí z myjavských materských škôl – Hoštáky, Bradáčova, SNP a Turá Lúka. Detičky skrášlili priestory výstavnej miestnosti svojimi dielami na tému jeseň, ovocie, zelenina... Veľká vďaka za to patrí pani učiteľkám, ktoré s deťmi tieto práce pripravovali a pani riaditeľkám, že výstavu takýmto spôsobom podporili. Nádherné výtvarné diela vystavovali na výstave aj žiaci ZUŠ Myjava pod vedením Mgr. Katky Gogovej Vítkovej a riaditeľky ZUŠ, Mgr. art. Eleny Bielčikovej.

Pre návštevníkov pán Ján Juráš pripravil ochutnávku medov a medoviny, ktorá sa taktiež tešila

veľkému záujmu a minulo sa tu 5 kg medov (agátový, lipový, pohánkový, pastovaný a iné).

Deti z materských škôl ako aj z Centra voľného času Myjava si mohli priamo na výstave vyrezať dyne. A k dispozícii bola aj ochutnávka viacerých odrôd jablák. Spolu sa ochutnalo 15 kg jablák, ktoré podľa reakcií návštevníkov všetkým veľmi chutili.

Prípravný výbor samotnej výstavy tvorili títo zástupcovia ZO SZZ: Anna Stahelová, Ján Durec, Vladimír Dúbravčík, Ludmila Fabulová, Ľubomír Jurča, Emil Drobný, Ľubomír Žigmund a Stanislav Tomič.

Hodnotiacia komisia pracovala v tomto zložení: Ján Majtán, Vladimír Dúbravčík, Vladimír Mareček, Jaroslav Viselka a Ľubomír Žigmund. Zapisovateľom bol Ján Talla.

Organizátori ďakujú za finančnú podporu najmä mestu Myjava, za spoluprácu zamestnancom oddelenia kultúry a športu mesta, Mgr. Hane Cigánkovej, Mgr. Tomášovi Fidirchovi, Petrovi Blahovi a Martinovi Pipovi a Mgr. Marekovi Hrinovi za propagáciu výstavy. Pomocnú ruku

KULTÚRA a ŠPORT

podali aj CVČ Myjava a Mládežnícky parlament mesta Myjava.

Výstavu ďalej podporili: OV SZZ Senica, STAS s. r. o., Stavebniny STAR, MV Servis Elektro, Elmak Turá Lúka, Záhradná technika Štefan Durec, Herbex Hrašné, Dintech Jaroslav Dinžík, Kopaničiari Expres, Inštalatérsvo Figura, Krmné zmesi, Gabion Center, Kovárová, Drobný, ZO SZZ Brestovec, Potraviny Kučera, TESA Servis, RD Turá Lúka, Drogéria Petra, Víno Sardo, JVD Papiernictvo, Richard Majtán RM Technik, Myjavská pekáreň, SVAMAN s. r. o., ELIKVA Trade s. r. o., SLOVARM s. r. o., Lekáreň Elixír, Lekáreň PRIMA, Lekáreň MAX, Anna Balážová, p. Pekníková, Kniha Myjava, Kvetinárstvo Angela, Potraviny Kopanička, Biomila SK, Sokrates Color Slovakia a Kopaničiarsky kuriér.

Rovnako ďakujú všetkým návštevníkom, záhradkárom, sponzorom a dobrovoľníkom za pomoc a spoluprácu a tešia sa na ďalšie stretnutie znova o rok, na 25. ročníku výstavy ovocia a zeleniny.

autor:
Ing. Stanislav Tomič

INZERCIA

Do nášho tímu hľadáme
novú posilu na pozíciu

**SESTRA/
PRAKTICKÁ SESTRA -
ASISTENT**

SESTRA

mzda: od 1500 € + mesačné odmeny v závislosti od kvality odvedenej práce + príplatky za víkendy a sviatky. Konečná výška mzdy závisí od rokov praxe a reálnych skúseností uchádzača.

PRAKTICKÁ SESTRA - ASISTENT

mzda: od 1216 € + mesačné odmeny v závislosti od kvality odvedenej práce + príplatky za víkendy a sviatky. Konečná výška mzdy závisí od rokov praxe a reálnych skúseností uchádzača.

Ďalšie benefity:

príspevok na cestovné, mimoriadne odmeny, zvýhodnená cena obedov, preplácanie kurzov a školení, rekreačný príspevok, podpora vzdelávania, možnosť využitia zálohy na mzdu, bezúročná pôžička, sociálny program.

ZOS KRAJNÉ
Zariadenie opatrovateľskej služby

Bližšie informácie poskvtneme na tel. č 0948 047 933

Martina Moravcová medzi atletickou špičkou

Mladá atlétka Martina Moravcová potvrdzuje svoju formu a talent. Získala titul Majsterky Slovenska na 800 m jej otvoril cestu reprezentovať Slovensko v maďarskom Kaposvári na prestížnom medzištátnom stretnutí.

Na ňom sa predstavili pretekári z piatich krajín – z Česka, Maďarska, Slovenka, Chorvátska a Slovinska. Martina tu nastúpila v disciplíne na 600 m. V silnej konkurencii sa nestratila a časom 1 : 35 min. si nielen vylepšila osobný rekord, ale aj vybojovala skvelé 2. miesto. A

tak významnou mierou prispela k tretiemu miestu Slovenska v hodnotení krajín.

Martina tak vo veľmi krátkom čase dokázala, že patrí medzi najlepšie bežkyne vo svojej kategórii. Svojimi výsledkami reprezentovala nielen seba a

svoj klub, ale predovšetkým Slovensko.

Gratulujeme jej k úspechu a prajeme veľa ďalších víťazstiev!

zdroj a foto: J. Moravec

Diamantoví cyklisti – 60. výročie vzniku cyklistického oddielu v Myjave

Vychádzajúc z monografie mesta Myjava, cyklistický oddiel bol založený v roku 1965. No už dávnejšie pred tým sa na Myjave konali Majstrovstvá okresu v cestnej cyklistike. Majstrom sa stal J. Kubovčíak, ktorý sa potom zúčastnil aj Majstrovstiev kraja, ktoré sa uskutočnili v Novom Meste nad Váhom. Ďalším veľkým nadšencom bol Karol Pražienka, ktorý sa zúčastnil v roku 1957 cyklistických pretekov aj mimo Myjavu. Bol prvým majiteľom bicykla F1 s galuskami. Bol v zlatej farbe a vyhral ho v tombole v rámci folklórnych slávností, ktoré sa konali v amfiteátri v parku na Kolónii. Neskôr sa spolu s Viliamom Polákom snažili o založenie cyklistického oddielu (ďalej CO), no po odchode Karola Pražienku na vojenčinu a Viliama Poláka mimo Myjavu sa

im túto túžbu nepodarilo zrealizovať. Na jeseň v roku 1964 sa uskutočnili ďalšie preteky. Bol to prebor učňovského dorastu, v ktorom Myjavu reprezentovali Filín, Konečný a R. Oslej. Tieto preteky už boli počiatkom impulzom k založeniu CO. Čoraz viac chlapcov sa prehŕňalo po myjavských kopcoch, hlavne z hornej časti Myjavu, na Kolónii, po jej uliciach a v parku. Boli to R. Oslej, M. Borovský, E. Kuračka, P. Jakáb, P. Gálik, J. Ondruš, L. Bittner, P. Dekánek, M. Zetek, R. Madluška a J. Hránek. Spomínam si, ako sme si niektorí za úspory z niekoľkoročných brigád, získaných prácou vo fabrike alebo na JRD v žatve v okolitých obciach pri Myjave a prácu v sile obilia na žel. stanici, zadovážili – síce nie zlaté – ale klasické modré Favority.

Po príchode Jána Párnického z Brezovej na Myjavu v roku 1965, vďaka jeho nadšeniu a vytrvalosti a v spolupráci s Rudom Madluškom, ktorý sa vrátil zo základnej vojenskej služby, dosiahl to, že pri TJ Spartak Myjava vznikol cyklistický oddiel. Jeho predsedom

bol J. Párnický, ktorý zároveň vykonával aj funkciu trénera spolu s R. Madluškom. Spôčiatku panovala nedôvera, ako sa to bude vyvíjať. Materiálno-technická základňa nebola na dostatočnej úrovni. Prvé preteky po šesťmesačnom tréningu absolvovali naši

Zľava: P. Gálik, jeho otec a P. Dekánek.

Sprava: M. Borovský, E. Kuračka, L. Bittner, J. Ondruš, P. Jakab, P. Gálik, P. Dekánek, R. Madluška – tréner

cyklisti v Holíči. O dva mesiace sa oddiel zúčastnil pretekov Majstrovstiev kraja v Bratislave, kde sa na myjavských pretekároch pozerali dosť rozpačito. Družstvo myjavských dorastencov v zložení E. Konečný, L. Bittner, J. Ondruš a M. Čerešník však dokázalo, že sú z kraja, kde sa dá cyklistika realizovať, a že vhodné geografické podmienky sú priam stvorené k tomu, aby sa z tvrdých kopaničiarskych chlapcov stali skvelí cyklisti. Tým, že získali bronzové medaile, vyrazili dych prítomným a to bol moment odkedy v cyklistickej rodine Myjavu začali brať vážne. Ďalšími úspechmi sa prezentovali aj ostatní – E. Kuračka, P. Jakab, M. Borovský, P. Dekánek a neskôr i P. Gálik. Na základe výsledkov boli tréneri pozvaní na školenie III. triedy. Ich odborná kvalifikácia a skúsenosti boli predpokladom ďalšieho úspešného rastu. V roku 1966 sa začala písať história cestných pretekov o Cenu Kodrety na trase Myjava – Brezová pod Bradlom – Košariská – Priepasné – Polianka – Myjava. Cyklokros bol v tomto období v začiatkoch. Myja-

va využila možnosť pomeriť si sily s českými cyklokrosármi a zúčastnili sa „ozajstných pretekov“ v Šumperku v zložení P. Jakab, E. Kuračka, P. Gálik a P. Dekánek. P. Gálik sa umiestnil z myjavských pretekárov najlepšie, keď v kategórii mladšieho dorastu skončil na druhom mieste. Na Slovensku sa v tom čase konali ročne iba Majstrovstvá Slovenska a jedny, dvojce všeobecné preteky v Bratislave. A práve v roku 1967 sa stal E. Kuračka majstrom Slovenska v cyklokrose v kategórii dorastu, čo nikto nečakal. Začal tak písať sériu úspechov myjavskeho oddielu v tejto náročnej cyklistickej disciplíne. Tréneri si prehĺbili svoje vedomosti získaním kvalifikácie tréner II. triedy, začali sa vypracovávať tréningové plány, tréningy sa stali pravidelnosťou, zaviedli sa denníky cyklistu, stanovili mesačné objemy v km, zlepšila materiálno-technická základňa... Takže sa dalo očakávať, že sa vytvorí dobrý kolektív, ktorý by mal byť zárukou pre neskoršie významné úspechy družstiev i jednotlivcov. Po E. Kuračkovi sa pričínal o zisk titulu maj-

stra Slovenska aj P. Dekánek, a to dva roky po sebe – 1968 a 1969. A na základe týchto výsledkov bol nominovaný do reprezentácie Slovenska i ČSSR. V tomto roku bola Myjava aj cieľovou stanicou jednej z etáp cestných pretekov Okolo Slovenska. V roku 1969 sa stal P. Gálik majstrom Slovenska v kategórii mladšieho dorastu. Družstvo v zložení P. Dekánek, J. Kružic, J. Richter, P. Gálik získalo titul majstra Slovenska v časovke družstiev pre rok 1970. Za toto päťročné obdobie sa v CO vystriedalo pomerne veľa cyklistov a veľa ich tento náročný šport zanechalo. Len tí najvytrvalejší zostali cyklistike verní. Vzhľadom na náročnosť tréningového

ako na ceste, tak i v cyklokrose. Z poverenia ČSZC ČSZTV Praha to boli celoštátne preteky Československého pohára (jednotlivých kôl) v cestnej cyklistike i v cyklokrose.

V roku 1970 získalo myjavské družstvo starších dorastencov v zložení P. Dekánek, J. Kružic, J. Richter, P. Gálik druhé miesto na prestížnych medzinárodných etapových pretekoch Po stavbách hutných stavieb v Košiciach. P. Gálik zvíťazil aj v Slovenskej národnej lige na ceste a za dosahované výsledky sa dostal v tom čase ako jediný pretekár zo Slovenska do juniorskej reprezentácie ČSSR. Aby sa cyklokros dostal zo stagnácie a jeho úroveň sa

Majstrovstvá Slovenska družstiev staršieho dorastu – zľava: P. Gálik, J. Richter, J. Hránek – predseda oddielu, P. Dekánek, J. Kružic

procesu i potrebu zúčastňovania sa pretekov vonku a k organizovaniu pretekov v Myjave, bolo žiaduce, aby bolo odborenené trénerske duo. Od roku 1970 sa ustálil aj funkcionársky tím CO. J. Párnický a R. Madluška sa začali výslovne venovať výchove a tréningovej činnosti, ku ktorým sa neskôršie po ukončení športovej kariéry pridal i E. Kuračka. Vo výbore pracovali Ing. Ján Hránek, Pavol Gálik st., Milan Čerešník, Erich Kuračka, Ing. J. Páral, Miro Borovský... Neskôr po odchode E. Kuračku a Ing. Párala bol výbor doplnený Ing. J. Tomišom, P. Kolárikom a D. Valachom. Typickými vlastnými okruhovými pretekmi bolo kritérium Memoriál Milana Marečka (MMM). Z poverenia SZC Bratislava bola Myjava organizátorom Majstrovstiev Slovenska ako na ceste (Cena Kodrety), tak i v cyklokrose (Cena SAM). A tiež jednotlivých kôl Slovenskej národnej ligy (SNL)

priblížila úrovni v Čechách, vznikla v tomto roku pri SZC komisia cyklokrosu, ktorá túto súťaž rozšírila a riadila. Myjavskí pretekári potvrdili, že patria medzi najlepších, keď skončili v súťaži oddielov na treťom mieste. V súťaži jednotlivcov sa umiestnil P. Dekánek v kategórii mužov na treťom mieste a z dorastu bol J. Kružic tretí a P. Juráš štvrtý. Na Majstrovstvách Slovenska v kategórii mužov bol P. Dekánek piaty, J. Kružic v kategórii dorastu druhý a P. Juráš piaty. Ešte prenikavejšie úspechy priniesol rok 1971. V kategórii staršieho dorastu získal J. Kružic titul majstra ČSSR v cestných pretekoch a zvíťazil aj v medzinárodných etapových pretekoch Po stavbách hutných stavieb. P. Gálik zasa zvíťazil v celoštátnej juniorskej súťaži, čo sa dovtedy nepodarilo žiadnemu slovenskému cyklistovi. V súťaži oddielov SNL obsadili Myjavčania prvé miesto

Sprava: E. Kuračka, R. Madluška, M. Borovský, L. Bittner

Majstrovstvá Slovenska 1971 – majstri v časovke družstiev v kategórii staršieho dorastu – R. Madluška (tréner), P. Gálik, J. Kružic, J. Richter, P. Dekánek, J. Zeman (šofér), J. Párnický (tréner), J. Hránek (predseda cyklistického oddielu)

v mládežníckych kategóriách a v celkovom hodnotení tretie miesto za Interom Bratislava a Spartakom SMZ Dubnica. M. Kružic pridal k týmto úspechom cestnej cyklistiky ešte titul majstra Slovenska v kategórii mladšieho dorastu pre rok 1972.

Cyklokrosárom sa darilo tiež, keď v roku 1972 zvíťazili v SNL v súťaži oddielov. V súťaži jednotlivcov skončil z mužov J. Kružic na treťom mieste, z dorastu zvíťazil M. Kružic a M. Vydarený bol piaty. V dorasteneckej súťaži obsadili P. Juráš, F. Vraštiak a I. Malečka prvé tri miesta a všetci traja reprezentovali Slovensko na medzinárodných pretekoch v Krakove, kde sa darilo najlepšie I. Malečkovi. Ten sa umiestnil na štvrtom mieste. P. Juráš zvíťazil aj na Majstrovstvách Slovenska v cyklokrose dorastu v roku 1972 a na Majstrovstvách ČSSR obsadil 8. miesto. Na úseku rozvoja vrcholového športu zástupcovia myjavského cyklistického oddielu pre-

dostreli nadriadenému orgánu cyklistiky svoje návrhy a požiadavky pre vznik vrcholového športu mládeže, prípadne pre vznik tréningového strediska mládeže na Myjave. Toto sa však ešte nepodarilo presadiť.

V roku 1973 obhájil myjavský oddiel prvenstvo v SNL. J. Kružic skončil v tejto súťaži v kategórii mužov na 3. mieste a v kategórii dorastencov zvíťazil M. Kružic. Na majstrovstvách Slovenska zvíťazil nádejný V. Breska, M. Kružic skončil na treťom mieste. Na majstrovstvách ČSSR v cyklokrose obsadili M. Kružic a V. Breska druhé a tretie miesto. J. Tomiš ml. sa stal majstrom Slovenska PO SZM.

Tréner R. Madluška sa stal presvedčivo trénerom roka pred trénerom atlétov R. Roučkom ZVL Skalica, L. Podrazilom (volejbal), D. Boháčom (basketbal) a J. Šagátom (vzpieranie). Od SZC získal titul Vzorný tréner.

Dobré umiestnenia dosiahli

myjavskí cyklisti i v roku 1974, keď oddiel opäť získal prvenstvo v súťaži SNL a obdržal titul Vzorný kolektív ČSZTV. V tomto roku pripravili vďaka dobrým podmienkam jarné sústredenie a umožnili svojim cyklistom i konfrontáciu, keď sa zúčastnili niekoľkokrát pretekov v Poľsku na ceste i v cyklokrose. V. Breska obhájil titul majstra Slovenska v cyklokrose a darilo sa mu aj v celoštátnej juniorskej súťaži v cestných pretekoch. Tu obsadil 4. miesto a zúčastnil sa i juniorských Majstrovstiev Európy. Svojimi výkonmi sa pripravoval do reprezentácie ČSSR. V lete Myjavčania usporiadali Majstrovstvá Slovenska v cestnej cyklistike, kde Breska zvíťazil v kategórii staršieho dorastu a je nutné si spomenúť na cyklistu, nášho rodáka Dušana Zemanu (Inter Bratislava), ktorý mal v kategórii mužov najviac umu a síl a vybojoval svoj prvý titul Majstra Slovenska. V tomto roku si v oddiele uvedomili, že nie je v jeho silách udržať silné družstvo mužov a že jeho práca sa musí orientovať na mládež.

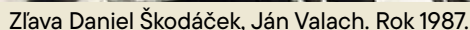
Ocenením práce CO sa stalo i usporiadanie celoštátnych pretekov v rámci Československého pohára na Myjave v roku 1974 v cyklokrose a v roku 1975 v cestných pretekoch, kde sa J. Kružic ako jediný zo slovenských pretekárov dokázal začleniť medzi českých reprezentantov a skončil piaty. V rokoch 1974 a 1975 sa stal P. Gálik víťazom domácich okruhových pretekov MMM. Ďalším ocenením bolo v roku 1977 zriadenie tréningového strediska mládeže, ale práve v tom čase už na myjavskú cyklistiku začínal doliehať generačný problém. To, a tiež skutočnosť, že TJ a jej podnikové zázemie nedokázali vytvoriť prostredie pre vznik vrcholového športu, spôsobilo, že myjavskí cyklisti sa doslova rozutekali za lepšími podmienkami. Medziročne odchádzali talentovaní cyklisti po skončení základnej školy predovšetkým do Internátnej športovej školy v Trenčíne – J. Puškáč, R. Hrubý, P. Pekník, D. Škodáček, P. Sadloň, J. Valach a ďalší. Do Spartaka Dubnica odišli V. Breska, reprezentant ČSSR a účastník juniorských majstrovstiev Európy 1975 v Poľsku, ako aj M. Kružic a P.

Juráš. Do armádneho strediska vrcholového športu Dukla Trenčín odišli J. Kružic a P. Gálik, kde zaznamenali viaceré úspechy. Za zmienku stojí najmä druhé miesto J. Kružica na pretekoch Okolo Slovenska. Gálik v ďalších rokoch definitívne zakotvil v Interi Bratislava. V tom čase sa ako reprezentant ČSSR zúčastnil Majstrovstiev sveta 1974 v Montreale, trikrát na Pretekoch mieru, kde vyhral dve etapy a v roku 1975 získal prvenstvo v pretekoch jednotlivcov na Majstrovstvách ČSSR. Do Interu Bratislava prestúpil aj ďalší nádejný cyklista, F. Vraštiak. V rovnakom čase P. Dekánek presedlal na motoristický šport a vďaka podmienkam, ktoré mu vytvorili Kovové tkaniny v Brezovej pod Bradlom, sa už onedlho stal viacnásobným majstrom ČSSR v cestných rýchlostných pretekoch – trojnásobným v triedach do 250 ccm i 350 ccm a dvojnásobným v triede do 500 ccm.

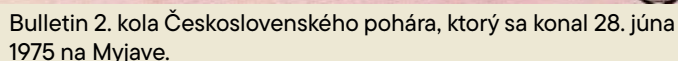
Po pomerne dobrej sezóne v roku 1976 družstvo mužov v zložení M. Durec, J. Bruško, J. Tomiš st. a P. Pleša obsadilo v Slovenskom pohári prvé miesto a J. Tomiš sa spolu s J. Bruškom a trnavským cyklistom Tulalom stali majstrami Slovenska v časovke družstiev na ceste. Myjavskí pretekári si vyskúšali aj dráhovú cyklistiku a na bratislavskom velodrome v Majstrovstvách kraja získal Š. Pribiš dvakrát striebro v pevnom kilometri a v stíhacích pretekoch. A to napriek tomu, že na dráhovom bicykli sedel prvýkrát. V závere roku 1977 sa uskutočnili v Myjave dramatické preteky v rámci Majstrovstiev Slovenska v cyklokrose, keď v kategórii mužov bol dlho vo vedení P. Pleša, no napokon skončil na druhom mieste za J. Stejskalom. Štvrtý bol M. Durec a piaty J. Tomiš st. Link na zábery z tohto podujatia a mnohé iné fotografie a články z myjavskej cyklistiky sú zverejnené na sieti facebook. Treba hľadať CO Spartak Myjava alebo archív myjavskej cyklistiky, archív Štefana Pribiša. Postupne odchádzajú J. Bruško do Interu Bratislava, P. Juráš a J. Tomiš do Spartaka Dubnica, čím sa končia úspešné roky jednej generácie myjavských cyklistov. Koncom 70-tych a začiatkom 80-tych rokov sa

Zľava: P. Černák, R. Madluška, F. Vraštiak, M. Kružic, V. Breska, M. Vydarený, J. Kružic, E. Kuračka, M. Durec

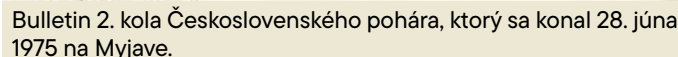

muselo zápasit tak vedenie telovýchovnej jednoty, ako aj jednotlivé oddiely. Súbežne so zánikom socializmu sa rýchlo menili i pomery v oblasti športu. Vystriedalo sa vedenie TJ Spartak Myjava, ktorému sa podarilo docieľiť bezplatný prevod majetku Slovácku – závod Myjava, vrátane stavebnej skupiny a lukratívnej predajne armatúr do vlastníctva. Tým prišli do telovýchovy ďalšie finančné zdroje, ktoré boli použité na činnosť oddielov a

KULTÚRA a ŠPORT

deže v Holandsku, kde skončil siedmy. Jeho juniorská kariéra pokračovala v Dukle Trenčín a v reprezentácii Slovenska. Okrem iného aj účasťou na prestížnych Pretekoch mieru (kde polovicu pretekov odjazdil v bielom drese) a na Majstrovstvách sveta. Podobné úspechy mal aj jeho brat Ján, ktorý sa prebojoval na OH mládeže v Anglicku, kde skončil štvrtý v kritériu a deviaty v pretekoch jednotlivcov. A rovnako aj A. Kružic, ktorý v dospelosti pôsobil v Taliansku a zúčastnil sa spolu s M. Kružicom na Majstrovstvách sveta v San Maríne. Ján Valach po dlhých žiackych a dorasteneckých úspechoch svoju bilanci v dospelosti impozantne vylepšil. V roku 1996 v pretekoch Okolo Slovenska vyhral

9. etapu a celkovo 7. miesto. Získal viacero titulov v národných majstrovstvách v rokoch 1997, 1998, 2001 a 2002, či už v pretekoch jednotlivcov, v časovke jednotlivcov alebo v tímovej časovke. Rok 2003 – prvý v pretekoch Carpathia, rok 2004 – druhý na ceste na Majstrovstvách Slovenska, rok 2005 – druhý v časovke na Majstrovstvách Slovenska, rok 2007 – druhý na ceste na Majstrovstvách Slovenska, rok 2009 – tretí na ceste na Majstrovstvách Slovenska... Bol trénerom v Dukle Trenčín, pracoval ako športový riaditeľ v svetových tímoch Tinkoff, Bora a Total Energies. Naposledy pracoval ako športový riaditeľ slovenského kontinentálneho tímu Pierre Baguette. Po tejto úspešnej generácii myjavských cyklistiku udržiavali tzv. hor-skí cyklisti pod vedením Ivana Kovára, pod názvom Klub hor-

ských cyklistov v Starej Turej. Ďalší pokus o prinavrátanie cestnej a cyklokrosovej cyklistiky sa udial pod vedením Ing. J. Mičku, Ing. J. Plesníka a Ing. J. Domena.

Rudo Madluška svoju trénerskú prácu ukončil v roku 1992 pre prácu v nepretržitej prevádzke. Mám v pamäti, ako ma pri jednom z jeho strany poslednom pomaturitnom stretnutí spolužiakov oslovil a pripomenul mi jednu vec. Jeho dovetok znel: „Janči, svoje aktivity už dnes zverejňujú i škôlkari. Bolo by načas, aby sme sa konečne i my zviditeľnili aspoň v regionálnych médiách. V tom ti nemusím radiť.“ Vždy, keď sme sa stretli, tak reč bola samozrejme o aktuálnej cyklistike. Ale z pohľadu tej myjavskej si nesmierne považoval Samka Petráša, pretože bol veľkým „univerzáalom“ a po vynikajúcich výsledkoch v cestnej cyklistike a cyklokrose sa nestratil ani v cyklistike dráhovej. Vieme, že prestúpil do Slovana Bratislava, po ťažkom

úraze musel cyklistiku zanechať a napokon robil poctivú robotu kustóda nielen hokejistom Slovana, ale aj v reprezentácii Slovenska. Z ostatných myjavských odchovancov sa ako najbojovnejší pracanti v tréningu i v pretekoch prejavili P. Pleša a z tých mladších V. Kovačič.

Nemôžem sa zmieriť s tým, že sa nenaložilo správne s archívom dokumentov z činnosti jednotlivých športových oddielov v rámci TJ Spartak Myjava. Stále pátram, kedy a kde sa môžu tieto veci objaviť. Každým rokom bola povinnosť zhodnotiť činnosť minimálne na výročných schôdzach. Prešiel som aj archív nášho múzea s tým, že si obnovím vedomosti z jednotlivých čísel Myjavského hnutia, do ktorého sme s Rudom dopisovali. Ale aj tam sú medzery a časť výtlačkov chýba. O čo by bolo ľahšie dnes urobiť „kroniku“ života toho-ktorého oddielu. Ospravedlňujem sa, že som sa viac zamerlal v podstate na

tú najstaršiu generáciu, ktorá bola pri vzniku cyklistického oddielu, a ku ktorej som mal najbližšie. A tej patrí najväčšia vďaka pri tomto jubileu. Som však ochotný a pomôžem tomu, kto by sa z mladšej generácie podujal k podrobnejšiemu zmapovaniu celého vývoja cyklistiky v Myjave.

Zaujímavosťou je že, počas celej histórie je v činnosti náš dlhoročný člen Paľko Kolárik, ktorý ešte aj v súčasnosti robí „spíkra“ na podujatiach ako Šárka slivková.

Menoslov pretekárov, ktorí svoju kariéru začínali v Cyklistickom oddiele Spartaka Myjava

M. Adamec, L. Bittner, M. Borovský, J. Bruško, V. Breska, M. Bošák, J. Bartek, M. Babiar, M. Bičian, J. Čajka, P. Černák, M. Čerešník, P. Dekánek, Miro Durec, Milan Durec, J. Durec, P. Dolínek, Drobný, P. Gálik, Ľ. Gábriž, M. Fischer, Z. Ferianec, R. Horňák, J. Hradský, M. Havlík, J. Hyža, V. Hučko, I.

Hučko, Horniak, R. Hrubý, Z. Hulka, J. Hanák, S. Irša, P. Juráš st., P. Juráš ml., M. Jakubec, I. Juráš, N. Jurenková, Jurášová, E. Kuračka, J. Kružic, M. Kružic, J. Kružic ml., M. Kružic ml., M. Kružic nml., A. Kružic, I. Kuric, L. Kulíšek, M. Kozánek, V. Kozánek, J. Kolárik, P. Konečný, M. Kováč, P. Kováč, St. Kubica, V. Kovačič, M. Konečný, L. Klimek, P. Kodaj, J. Krajčovič, M. Kováč, J. Kolník, P. Liška, I. Malečka, R. Majtán, P. Michalec, Michálka, Mikláš, M. Mička, M. Mikulčík, M. Nedbálek, Nejezchleba, R. Náhlík, J. Ondruš, Opálek, Omasta, St. Ochodnícky, P. Pleša, Št. Pribiš, S. Petráš, St. Pém, P. Podmajerský, J. Puškáč, J. Pakan, P. Rihaj, J. Richter, M. Slávik, M. Sládek, P. Sadloň, T. Sadloňová, J. Tomiš st., J. Tomiš ml., I. Tomiš, Fr. Vraštiak, M. Vydarený, R. Vojtek, M. Valach, J. Valach, R. Viskup, V. Vanek, R. Žák, M. Žilka, P. Živica

autor a foto: Ján Hránek

INZERCIA

PÁNSKE KADERNÍCTVO

od 1.9.2025

OPĚŤ K DISPOZÍCI!

KAŽDÝ PRACOVNÝ DEŇ
V CENTRE MESTA MYJAVA
/NAD PREDAJŇOU SVAMAN/

OBJEDNAJTE SA:

0944 424 474

*Horníaková
Miroslava*
Váš kaderník

TEŠÍM SA
NA VAŠU NÁVŠTEVU

Stolný tenis - rozpis zápasov klubu Spartak Myjava na november 2025

OSTZ Trenčín/Trenčiansky kraj/5. liga/muži/sezóna 2025/2026

- 11. kolo – nedeľa 16. 11. 2025, 10.00 h
TJ SPARTAK MYJAVA A – STK PC TRENČIANSKA TEPLÁ E
- 12. kolo – nedeľa 23. 11. 2025, 10.00 h
STK HORNÁ SÚČA A – TJ SPARTAK MYJAVA A
- 13. kolo – nedeľa 30. 11. 2025, 10.00 h
TJ SPARTAK MYJAVA A – STK NOVÉ MESTO NAD VÁHOM E

Rozpis zápasov Volejbalového oddielu TJ Spartak Myjava na november 2025

- nedeľa 16. 11. 2025, 18.00 h,
NIKÉ Extraliga mužov
VO TJ Spartak Myjava – VK Slovan Bratislava
- sobota 22. 11. 2025, 18.00 h,
NIKÉ Extraliga mužov
UMB Banská Bystrica – Slovenská Ľupča – VO TJ Spartak Myjava
- streda 26. 11. 2025, 18.00 h,
Slovenský pohár, štvrtfinále
VO TJ Spartak Myjava – Rieker UJS Komárno
- sobota 29. 11. 2025, 18.00 h,
NIKÉ Extraliga mužov
VO TJ Spartak Myjava – VK MIRAD UNIPO Prešov

INZERCIA

Do nášho tímu hľadáme
nové posily na pozície

OPATROVATEĽ

POMOCNÝ ZAMESTNANEC OPATROVATEĽSKÉHO ÚSEKU

OPATROVATEĽ

Mzda: 1010 Eur + príplatky za víkendy, sviatky, nočné, + 40 Eur príplatok za nočné zmeny nad rámec Zákonníka práce, odmeny v závislosti od kvality odvedenej práce

Podmienka: Akreditovaný opatrovateľský kurz v rozsahu min. 220 hod.

Pracovná doba: denná zmena 7.00 hod. – 19.00 hod., nočná zmena 19.00 hod – 7.00 hod.

POMOCNÝ ZAMESTNANEC OPATROVATEĽSKÉHO ÚSEKU

Mzda: 932 Eur + príplatky za víkendy, sviatky, odmeny v závislosti od kvality odvedenej práce

Po skúšobnej dobe možnosť absolvovať kurz priamo v zariadení.

Pracovná doba: denná zmena 7.00 hod. – 19.00 hod.

Ďalšie benefity:

príspevok na cestovné, mimoriadne odmeny, zvýhodnená cena obedov, preplácanie kurzov a školení, rekreačný príspevok, podpora vzdelávania, možnosť využitia zálohy na mzdu, bezúročná pôžička, sociálny program.

ZOS KRAJNÉ
Zariadenie opatrovateľskej služby

Bližšie informácie poskytneme na tel. č 0948 047 933

STOLNOTENISOVÝ TURNAJ SKSI 2025

SLOVENSKÁ KOMORA STAVEBNÝCH INŽINIEROV
VÁS SRDČNE POZYVA NA

**1. ROČNÍK STOLNOTENISOVÉHO TURNAJA
15. NOVEMBRA 2025**

MIESTO KONANIA
Mestská športová hala Myjava

PROGRAM
9:00 – 9:30 REGISTRÁCIA ÚČASTNÍKOV
10:00 – 13:00 TURNAJ
13:30 VYHODNOTENIE TURNAJA
A ODOVZDANIE CIEN

Pridte si zmerať sily, precvičiť postreh a zažiť nezabudnuteľnú atmosféru medzi kolegami z odboru. Čaká Vás športové zápolenie, dobrá nálada a skvelá príležitosť stretnúť sa v neformálnej priateľskej atmosfére.

Čo sme si pre Vás pripravili:

- turnaj v stolnom tenise v 2 kategóriách – začiatočníci a pokročilí
- účasť a možnosť zasúťažiť si so špičkovým hráčom Martinom Ludrovským – držiteľom zlatej a bronzovej medaily z paralympijských hier a viacerých cenných kovov z Majstrovstiev Európy a Majstrovstiev sveta para stolného tenisu
- prednáška o význame diel Ing. arch. Dušana Samuela Jurkoviča - jedného z najvýznamnejších architektov Slovenska
- spoločný výlet na Bradlo k Mohyle M. R. Štefánika
- obed pre všetkých účastníkov turnaja
- zaujímavé ceny pre víťazov oboch kategórií
- možnosť ubytovania pre účastníkov z väčšej diaľky

MOTTO TURNAJA
„Rýchle reakcie, pevné základy – nielen v stolnom tenise, ale aj v inžinierstve.“

VLOŽNÉ: 10,- €

Tešíme sa na stretnutie a športu zdar!

REGISTRÁCIA

NAJBIZARNEJŠIA
DETEKTÍVNA KOMÉDIA

SCÉNÁR A RÉŽIA:
ANDY KRAUS

TINA & COCO

ÚČINKUJÚ:
A. KRAUS, L. LAPIŠÁKOVÁ, K. IVANKOVÁ, P. PLEVČÍK

**Leškov kultúrny dom Vrbovce
nedeľa 23.11.2025 o 18:00 hod.**

cena vstupenky 15,- €
predpredaj vstupeniek:
obec Vrbovce - +421 902 838 511
potraviny Fresh Vrbovce

Adventné neделе

20 25

zapálenie adventných sviec

30.11	1. adventná nedeľa
7.12	2. adventná nedeľa
14.12	3. adventná nedeľa
21.12	4. adventná nedeľa

16.00 h - NÁM. M. R. ŠTEFÁNKA

 Pozývame vás na kultúrne podujatie venované

**75. VÝROČIU
FOLKLÓRNEJ SKUPINY
Kýčer**

Kedy: 29.11.2025 o 18.00 hod.
Kde: KD Samka Dudíka Myjava

Na čo sa môžete tešiť:

- Galaprogram "Rok na kopaniciach"
- Výstava drevorezby Martina Babinca od 17.00 hod.

 Predaj vstupeniek v KD Samka Dudíka a na kultura.myjava.sk od 15.10.2025.
Vstupné 10 €.

OD MA KAJ

si to na transfúzke

Kampaň Študentská kvapka krvi® je zapísaná v registri ochranných znáмок Úradu priemyselného vlastníctva SR.

Študentská kvapka krvi
10. – 21. 11. 2025

Tréning robí šampióna, darovanie krvi hrdinu.

FAKULTA TELESNEJ
VÝCHOVY A ŠPORTU
Univerzita Komenského
v Bratislave

odberové centrá SR

Pomôcky: azo, ask	urobilo mladším	ochránil (hovor.)		zobrala	vyrobená zo syra	latinská spojka	citoslovce nazretia	skrivil	liečiť, po česky		citoslovce bolesti	3. časť tajničky	zmenou na paru odstraňoval
značka múky			seknutím vložil chemická predpona							meno Adama			
1. časť tajničky										prevádzka letecké palivo			
mrzák (hovor.)						kočiare starorím- sky cisár					bytový podnik (skr.) iba (nár.)		
časť atolu							písmeno grafická značka tónu						
solmizačná slabika			zvislá jaskyňa Verdiho opera					farbivo do kopírok obloha					
žitokvetá bylina				jedovatá rastlina špajza					pretože dozerajú na zvieratá na paši				
neodborník					väčší snop vonkajšok (zried.)					Multi Utility Vehicle mútil			
patriaci Oldovi						abakus meno Kazimíra					ruský súhlas drvia na prach		
autor: Ľubomír Bajcar	nórska jednotka objemu	chorobná zúrivosť slučka					ostal sám vlastnil						
autonóm- na oblasť (skr.)			inde dobré (hovor.)					príbytky včiel EČV okr. Šaľa				koncovka zdrobne- nin	tam
2. časť tajničky									ílový nerast				
osviežujúci nápoj									lúčina				

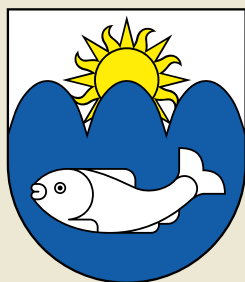
Milí čitatelia!

V októbrovom čísle Kopaničiarskeho kuriéra ste mali správnym vylúštením krížovky doplniť pranostiku: „**Keď si sedliak hľadá v októbri kabanicu,... (tajnička)**“. A odpoveď znela – „...**neuvidí potom na jar húsenicu**.“ Z doručených správnych odpovedí sme vyžrebovali výherkyňu, pani **J. Hutýrovú**. Získava od nás nový CD album Folklórneho súboru Kopaničiar z Myjavy s názvom Šak je to láska zlá, ktorý bol uvedený do života v septembri tohto roka a tiež album Folklórnej skupiny Kýčer z Turej Lúky nazvaný V turanském háji. Blahoželáme!

A v novembrovej krížovke zostávame pri našich pranostikách. Jej autor, Ľ. Bajcar, do tajničky ukryl doplnenie vety: „**Ak prídu v novembri predčasne... (tajnička)**“. Správne znenie tajničky nám môžete poslať mailom na adresu kurier@myjava.sk, a to do piatka 21. novembra 2025, do polnoci.

Výhercovi alebo výherkyňi opäť pripravíme nejakú peknú cenu. Tak píšete, držíme vám palce!

M. Hrin

Kopaničiarsky kuriér – mesačník pre Myjavu a okolie.

November 2025, ročník 2, číslo 11. Vychádza raz mesačne. Vydáva: Mesto Myjava, Námestie M. R. Štefánika 560/4, 907 14 Myjava, IČO: 00309745, DIČ: 2021081491, IČ DPH: nie je platcom DPH.

Redakčná rada: Mgr. Marek Hrin, Zuzana Mokošová, Mgr. Mária Kovárová, Ing. Stanislav Tomič, Mgr. Lenka Pipová, Miloš Zábrazný, Mgr. Kristína Černáková.

Kontakt: kurier@myjava.sk, tel.: 034/6907 306.

Redakčná uzávierka **vždy v 20. dňi mesiaca**. Vydavateľ si vyhradzuje právo príspevky krátiť, redakčne upraviť alebo neuverejniť. Názor vydavateľa a redakčnej rady sa nemusí zhodovať s názormi autorov príspevkov. Neobjednané príspevky, fotografické a grafické materiály vydavateľ nevracia a nehonoruje. Vydavateľ nezodpovedá za obsah a pravdivosť údajov obsiahnutých v externých príspevkoch, platenej inzercii a reklame.

Distribúcia: V meste Myjava rozširuje Slovenská pošta, a. s. Nepredajné.

Grafické spracovanie a tlač: BELLIFER s. r. o., Krátka 160/7, 905 01 Senica. **Evidenčné číslo:** EV 6249/24/PT.

KURA Z KOPANÍC

Priamo od farmára

Chladené kurča s drobami

Kŕmené kvalitným lokálnym krmivom bez antibiotík a hormónov

Vychované pastevným spôsobom v ekozáhrade

Cena: 6 €/kg

Objednávky a informácie: +421 908 539 582, lubomirgalik1@gmail.com
Odber kurčiat po dohode na miestnom trhovisku

 EUROPA
APARTMENTS

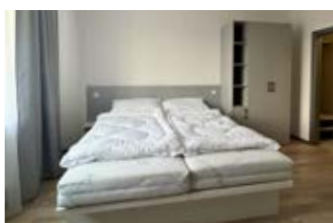
BYTY NA PRENÁJOM

VLASTNOSTI

- Novozrekonštruované
- Rozloha 25 - 40 m²
- So zariadením
- Práčka, mikrovlnka a chladnička v každom byte
- Výťah v budove
- Recepčia
- Novootvorená kaviareň na prízemí
- Internet a energie v cene nájmu

Nádražná 1222, 907 01 Myjava

Email
joseph@manara.sk

Mobil
+421905157934

Kontaktné údaje: